

د متی په مطابق د مالک

عیسیٰ مسیح زیرے

د عیسیٰ مسیح نسب نامه

لوقا ۳ : ۲۳ - ۳۸

۱ کتاب د نسب نامے د عیسیٰ مسیح، نسل د داؤد، نسل د ابراهیم.

۲ ابراهیم د اسحاق پلار وو، اسحاق د یعقوب، یعقوب د یهوداه او د هغه د ورؤنیو پلار وو. ۳ د یهوداه نه فرص او زورح پیدا شو، د دوی مور تامار وه. فرص نه حصرون او حصرون نه رام پیدا شو. ۴ د رام نه عمیناداب پیدا شو. د عمیناداب نه نحشون پیدا شو او د نحشون نه سلمون، ۵ د سلمون نه بوغز، د ده مور راحب وه، د بوغز نه عوبید پیدا شو، د ده مور روت وه. د عوبید نه یشی، ۶ او د یشی نه داؤد بادشاه پیدا شو. داؤد د سلیمان پلار وو، د هغه مور اول د اوریا بنخه وه، ۷ د سلیمان زوئے رجبوعام وو، د رجبوعام زوئے ابیاه، د ابیاه زوئے آساه. ۸ د آساه زوئے یهوسفط، د یهوسفط زوئے یورام او د یورام زوئے عزیاه، ۹ او د عزیاه زوئے یوتام او د یوتام زوئے احاز، د احاز زوئے حزقیاه، ۱۰ د حزقیاه زوئے منسه، د منسه زوئے امون، د امون زوئے یوشیاه، ۱۱ د یوشیاه زوئے یکونیاه، او د هغه ورؤیه په هغه زمانه کبسه پیدا شول چه بندیوان بابل ته بوتللی شول. ۱۲ د بندیوانی او بابل ته د دوی د بوتللو

نه پس دَ يکونياه نه شلتئ ايل پيدا شو اَو شلتئ ايل دَ زروبايل
 پلار وو، (۱۳) زروبايل دَ ابیهود، اَو ابیهود دَ الياقيم اَو الياقيم
 دَ عازور پلار وو. (۱۴) اَو دَ عازور نه صدوق پيدا شو،
 صدوق دَ اخيم پلار وو، اخيم دَ الیهود، (۱۵) الیهود دَ العازر،
 العازر دَ متان، متان دَ یعقوب، (۱۶) یعقوب دَ یوسف پلار وو.
 یوسف دَ مریم خاوند وو چه عیسی ترے پيدا شو خوک چه
 مسیح بللے کیري. (۱۷) دَ ابراهیم نه تر داؤد پورے ٲولے
 خوارلس پیړئ دی، اَو دَ داؤد نه بابل ته دَ بندیوان بوتلو
 پورے خوارلس پیړئ، اَو دَ بندیوانئ نه تر مسیح پورے
 خوارلس پیړئ دی.

دَ عیسیٰ مسیح پیدایښت

لوقا ۲ : ۱ - ۷

(۱۸) دَ عیسیٰ مسیح دَ پیدایښت بیان داسے دے چه هر کله
 چه دَ هغه مور مریم یوسف ته کوژدن شوه نو دَ واده نه
 وړاندے معلومه شوه چه هغه دَ رُوح القدس نه اُمیدواره ده.
 (۱۹) یوسف یو نیک سرے وو، نو هغه دَ هغے دَ بدنامئ نه دَ
 بچ کولو دَ پاره په پرده کښے دَ کوژدن ماتولو نیت وکړو.
 (۲۰) هغه دا نیت کړے وو چه په دے کښے دَ خدائے یوه
 فرښته په خوب کښے ورته راغله اَو ورته ئے ووئیل چه
 ”ائے دَ داؤد زویه یوسفه! دَ مریم سره دَ واده کولو نه مه
 ویربره ځکه چه دَ هغے اُمیدواری دَ رُوح القدس په قدرت
 ده. (۲۱) دَ هغے به زوئے وشي اَو ته پرے عیسیٰ نوم کیرده،
 ولے چه هغه به خپل اُمت دَ گناھونو نه خلاصوی.“

(۲۲) دا هر څه ځکه وشول چه خدائے دَ نبی په معرفت څه

وئیلی وُو هغه پوره شی. (۲۳) ”گورئ، یوه پیغله به اُمیدواره شی اَو زوئے به ئے وشى اَو دَ هغه نُوم به عمانوایل کیر دی“
 چه معنی ده، خدائے زمونږ مل دے. (۲۴) هر کله چه یوسف دَ خویه بیدار شو نو دَ خدائے دَ فرښتے حکم ئے ومنو اَو
 مریم ئے خپل کور ته دَ خپلے ښځے په طور راوسته. (۲۵)
 اَو تر هغه ئے لاس ورنه وړو تر خو چه ئے زوئے پیدا شوے نه وو، اَو دَ هغه نوم ئے عیسی کښودو.

نذرانے پیش کول

۲ (۱) دَ هیرودیس بادشاه په ورځو کښے دَ یهودیه په بیت لحم کښے عیسی پیدا شو. دَ هغه دَ پیدایښت نه پس بیت المقدس ته دَ نمر خاتۀ دَ لوری نه دَ ستورو علم لرونکی راغلل (۲) اَو وئیل ئے چه ”هغه دَ یهودیانو بادشاه کیدونکے ماشوم چه پیدا شوے دے چرته دے؟ ځکه چه مونږ دَ نمر خاتۀ نه دَ هغه ستورے په راختو لیدلے دے اَو هغه ته سجده کولو ته راغلی یو.“

(۳) هیرودیس بادشاه په دے آوریدو پریشان شو اَو دَ بیت المقدس ټول اولس هم. (۴) هغه دَ یهودیانو ټول مشران کاهنان اَو دَ شرعے عالمان راوبلل اَو هغوی ته ئے دا سوال وړاندے کړو چه ”مسیح به چرته پیدا کیري؟“

(۵) هغوی وئیل چه ”دَ یهودیه په بیت لحم کښے.“ اَو هغوی دَ هغه پیشن گوئی حواله ورکړه چه په کښے دَ نبی په معرفت لیکلی شوی دی چه :

﴿٦﴾ ”اے دَ یھودیہ دَ مزکے بیتُ لحم بنارئے!“

تہ دَ یھودیہ پہ لویو بنارونو کبسے

ھیخکلہ ہم ورکوٹے نہ ئے،

حُکھ چہ ستا نہ بہ ہغہ سردار راؤزی

چہ زما دَ خلقو اسرائیلو شپون بہ وی۔“

﴿٧﴾ ہیرودیس بیا دَ ستورو علم لرُونکی پہ پردہ کبسے راوبلل

اؤ دَ ستوری دَ راختو وخت ئے ترے یقینی کرو۔ ﴿٨﴾ ہغہ

بیا دوئ بیتُ لحم تہ واستول اؤ ورتہ ئے ووئیل چہ ”لاپ شئی

اؤ دَ ہغہ ماشوم پہ حقلہ پورہ پورہ تحقیق وکری، اؤ چہ بیا

ئے مومی نو ما خبر کری چہ زہ ہم ورشم اؤ سجدہ ورتہ

وکرم۔“

﴿٩﴾ دَ بادشاہ پہ حُکم ہغوی روان شول اؤ ہغہ ستورے چہ

دوئ پہ راختو لیدلے وو دَ دوئ پہ وپاندے روان وو اؤ آخر

پہ ہغہ حائے ودریدو چرتہ چہ ماشوم پروت وو۔ ﴿١٠﴾ ہغوی

دَ ستوری پہ لیدو پیر زیات خوشحالہ شول۔ ﴿١١﴾ کورتہ پہ

نوتو ئے ماشوم دَ خپلے مور مریم پہ غیر کبسے ولیدو اؤ

ورتہ پہ سجدہ پریوتل۔ پس لہ ہغے ئے خپلے ہمیانی

وسپردے اؤ ہغہ تہ ئے نذرانے پیش کرے چہ پہ کبسے سرہ

زر، لویان اؤ مرؤو۔

﴿١٢﴾ ہغوی تہ پہ خوب کبسے دا حُکم وشو چہ ہیرودیس

بادشاہ لہ بیرتہ مہ خئی، نو ہغوی پہ بلہ لار کورتہ واپس شول

مصر ته هجرت كول

١٣ ڪلهه چه هغوى رخصت شول نو يوسف ته د خدائے يوه
فرېسته په خوب کښے حاضره شوه او ورته ئے ووئيل چه
”پاخه! ماشوم او مور ئے د خان سره کړه او مصر ته
هجرت وکړه، او تر هغه هلته ايسار شه چه زه درته ووايم
حکه هيروديس د دے ماشوم په تلاش کښے دے چه ختم
ئے کړي.“

١٤ او يوسف د خويه بيدار شو او شپه په شپه ئے ماشوم
او د هغه مور مصر ته بوتلل، ١٥ او هلته د هيرديس تر مرگه
پورے وو. دا د خدائے هغه وينا پوره کول وو چه هغه د نبی
په معرفت وئيلی وو چه ”ما خپل زوئے د مصر نه راوبللو.“

د ماشومانو قتل

١٦ هر ڪلهه چه هيروديس د مسافرانو په دوکه پوهه شو نو
زيات په قهر شو او حکم ئے وکړو چه د بيت لحم او خوا او
شا هغه ټول ماشومان چه دوه کاله يا کم عمر لری، هغه
وژنئ. دا حساب ئے د مسافرانو د وينا په اندازه لگولے وو.

١٧ دغه رنگ هغه خبره چه د یرمياہ نبی په وسيله شوے وه
پوره شوه چه :

١٨ ”په راماہ کښے يو غر واؤريدے شو

چه راحيل په خپل زوزاد ژړا انگولا کوله،

اُو هيڇ تسلي ئے قبوله نه ڪرہ ڪُڪه چه هغوى نِشته.“

دَ مصر نه واپسى

١٩ ڪله چه هيروديس مڙ شو نو گورئ، دَ خدائے فربنته په
مصر ڪبڻے يوسف ته په خوب ڪبڻے حاضره شوه اُو ورته
ئے ووئيل چه ٢٠ ”پاخه! ماشوم اُو مور ئے دَ خان سره
ڪرہ اُو دَ دوى سره دَ اسرائيل مزڪے ته لار شه، ڪُڪه چه دَ
چا نه چه دَ دے ماشوم سر ته خطرہ وه هغوى مڙ دى.“
٢١ نو هغه پاڇيدو، ماشوم اُو مور ئے دَ خان سره روان
ڪرل اُو دَ اسرائيل مزڪے ته راغلل. ٢٢ خو چه دائے
واوريدل چه دَ خپل پلار هيروديس په خائے ارخلاؤس دَ
يهوديه بادشاه دے، نو هلته دَ تلو نه ويريدو. اُو چه په خوب
ڪبڻے ورته دا خبر وشو نو هغه دَ گليل علاقه ته بيرته لارو،
هلته هغه په ناصرت نومے بنار ڪبڻے ديرہ شو. ٢٣ دا دَ
نبيانو په وسيله دَ وئيلي شومے هغه خبرے تر سره كول وُو
چه: ”هعه ته به ناصرى وئيلے شي.“

دَ يحيى بپتسمه وركوونكى وعظ كول

مرقوس ١ : ١ - ٨، لوقا ٣ : ١ - ١٨، يوحنا ١ : ١٩ - ٢٨

٣ ١ په دغه ورڇو ڪبڻے بپتسمه وركوونڪے يحيى راغے
چه دَ يهوديه په بيابان ڪبڻے ئے دا وعظ كولو چه ٢ ”توبه
گار شئ ڪُڪه چه دَ آسمان بادشاهى راتلونڪے ده!“ ٣ دا
هغه څوڪ دے چه دَ يشعياہ نبى په وسيله ئے ذڪر شومے
دے، يعنے :

”پہ بیابان کبسے دَ نعرے وھونکی آواز دے

چہ دَ مالک لارہ جوپہ کپڑ

اُو دَ هغه لارے نیغے کپڑ۔“

④ دَ یحییٰ جامے دَ اوبس دَ وپڑ نہ جوپے وے اُو دَ
خرمنے کمر بند ئے تر ملا تاؤ وو اُو ملخان اُو حنکلی گبین
ئے خوراک وو. ⑤ دَ بیت المقدس، یھودیہ اُردن اُو دَ کیر
چاپیرہ وطن ٲول خلق هغه تہ راتول شول. ⑥ هغو له ئے دَ
گناھونو پہ اقرار کولو سرہ دَ اُردن دَ سیند پہ اوبو ٲیتسمہ
ورکړہ.

⑦ هغه چہ ولیدل چہ ٲیر فریسیان اُو صدوقیان دَ ٲیتسمے
دَ پارہ راخی نو ورتہ ئے ووئیل، ”ائے دَ منگرو بچو! دا چا
درتہ وبتئیل چہ دَ راتلونکی غضب نہ وتبتئی؟ ⑧ نو توبہ
وکپڑ اُو عملونہ سم کپڑ! ⑨ دا پہ زپہ کبسے مہ راولی
چہ تاسو دَ ابراھیم اُولاد یی، حُکے چہ زہ درتہ دا وایم چہ
خدائے دَ دے کانو نہ ہم دَ ابراھیم دَ پارہ اُولاد ٲیدا کولے
شی. ⑩ دَ ونو جرٲو تہ تبر نیولے شوے دے اُو هر هغه
ونہ چہ بنہ میوہ نہ نیسی هغه بہ ٲرے کپڑے شی اُو اور تہ بہ
اچولے شی. ⑪ زہ تاسو له دَ توبے دَ پارہ پہ اوبو ٲیتسمہ
درکوم خو خوک چہ بہ زما نہ ٲس راخی هغه زما نہ زیات
زورور دے. زہ دَ هغه دَ خٲلو ٲورتہ کولو قابل ہم نہ یم. هغه
بہ درلہ پہ رُوْح القدس اُو پہ اور ٲیتسمہ درکوی. ⑫ بناخی
دَ هغه پہ لاس کبسے دہ. هغه بہ خٲل درمند پہ بنہ شان
ٲاکوی اُو غنم بہ پہ خمبہ کبسے جمع کوی، خو بوس بہ پہ

هغه اور کڻسے سوزوی چه هیخ کله نه مری.

د عیسیٰ بیتسمه آخستل

مرقوس ۱ : ۹ - ۱۱، لوقا ۳ : ۲۱ - ۲۲

۱۳) بیا عیسیٰ د گلیل نه د اردن غارے ته راغے چه یحییٰ د هغه بیتسمه وکری. ۱۴) خو یحییٰ هغه منع کړو او وئیل ئے چه ”حاجتمند زه یم چه ستا نه بیتسمه واخلم، او ته ما له راخے؟“ ۱۵) عیسیٰ ورته ووئیل چه ”په دے وخت داسے په کار دی خکه چه مونږ له دغه شان د خدائے صداقت پوره کول مناسب دی.“ او بیا یحییٰ دا ومنله.

۱۶) د بیتسمے نه پس عیسیٰ د اوبو نه سمدستی راوختو او په هغه وخت آسمان ورته خلاص شو او د خدائے روح ئے ولیدو چه د کونترے په شان په هغه راگوزیدو. ۱۷) او گورئ، د آسمان نه دا آواز راغے چه ”دا زما خوږ زوئے دے چه په ما گران دے او زه ترے رضا یم.“

د عیسیٰ مسیح آزمیښت

مرقوس ۱ : ۱۲ - ۱۳، لوقا ۴ : ۱ - ۱۳

۴) ۱) روح القدس هغه وخت عیسیٰ بیابان ته بوتلو چه په ابلیس ئے و آزمائی. ۲) هغه څلویښت ورخے او څلویښت شپے روژه ونيوله او په آخر کڻسے هغه وږے شو. ۳) بیا آزمیښت کوونکے ورغے او ورته ئے ووئیل، ”که ته د خدائے زوئے ئے نو دے کاڼو ته ووايه چه پوږئ شی.“

٤ عیسیٰ جواب ورکړو، ”صحیفے وائی چه: ”بنی آدم

تش په پوږی نۀ پائی خو هغه په هر هغه خبره پائی چه د خدائے د خُله نه وخی.“ ٥ بیا ابلیس دئے مقدس ښار

ته بوتلو اؤ د خدائے د کور په مناره ئے ودرولو، ٦ اؤ ورته ئے ووئیل چه ”که تۀ د خدائے زوئے ئے نو خپل ځان ښکته گُذار کړه، ځکه چه صحیفے وائی چه: ”هغه به ستا د

پاره خپلو فرښتو له حُکم ورکړی، اؤ هغوی به تا په خپلو لاسونو کښے پورته کړی چه ستا پښه په کانی ونۀ درډیږي.“ ٧ عیسیٰ جواب ورکړو چه ”صحیفے دا هم وائی چه:

”تاسو په خپل مالک خدائے آزمیښت مۀ کوئ.“ ٨ بیا ابلیس هغه د یو دنگ غر څوکه ته وخیژولو اؤ د دُنیا ټولے بادشاهئ ئے ورته په پوره شان اؤ شوکت کښے څرگندے کړے ٩ اؤ ورته ئے ووئیل، ”دا هرڅۀ به تاله درکړم خو که تۀ راته سجده وکړے اؤ عبادت راته وکړے.“

١٠ خو عیسیٰ ورته ووئیل چه ”ورک شه شیطانہ! صحیفے وائی چه: ”تۀ به خپل مالک خدائے ته سجده کوے اؤ تش د هغۀ بندگی به کوے.“ ١١ نو ابلیس هغه پرښودو اؤ فرښتے راغلے اؤ د هغۀ په خدمت کښے حاضرے شوے.

د عیسیٰ په گلیل کښے خدمت شروع کول

مرقوس ١: ١٤ - ١٥، لوقا ٤: ١٤ - ١٥

١٢ هر کله چه عیسیٰ واؤریدل چه یحییٰ گرفتار شوے دے نو هغه گلیل ته بیرته راغے. ١٣ ناصرت ئے پرښودو اؤ په کفرنحوم کښے دیره شو چه د دریاب په غاړه دے، چه زبولون اؤ نفتالی په سرحد دے. ١٤ دا د یسعیا نبی په

وسيله شوے خبرے پوره کؤل وُو یعنی :

①۵ ”دَ زبولون او دَ نفتالی علاقه،

دَ درياب طرف ته دَ اُردن نه پورے،

دَغير قومونو گليل!

①۶ هغه خلق چه په تياره کبښے ناست وُو،

هغوی یوه لويه رڼا وليدله،

او څوک چه دَ مرگ په مزکه

او په سُوري کبښے ناست وُو،

پرے رڼا راوختله.“

①۷ دَ هغه ورځے نه عيسی دا وعظ شروع کړو چه ”توبه

گار شی ځکه چه دَ آسمان بادشاهی درباندي راغله!“

دَ عيسی مسیح څلورو ماهی گيرو ته بلنه ورکول

مرقوس ۱ : ۱۶ - ۲۰، لوقا ۵ : ۱ - ۱۱

①۸ عيسی دَ گليل درياب په غاړه گرزیدو چه دوه ورؤپه ئے

وليدل، يو شمعون چه پطروس بللے شی او دَ هغه ورور

اندرياس. هغوی په درياب کبښے جال اچولو ځکه چه دوی

ماهی گيران وُو. ①۹ عيسی ورته ووئيل چه ”ماپسے راځئ

او زه به تاسو دَ بني آدمو لټوونکی جوړ کړم.“ ②۰ هغوی

سمدستی جالونه پرېښودل او په هغه پسے روان شول.

٢١ عيسیٰ په مخه تلو اؤ دوه نور وروڼه ئے وليدل، د زبدي
 زوئے يعقوب اؤ د هغه ورور يوحنا چه په كشتي كبنے ئے د
 خپل پلار زبدي سره جالونه مرمتم كول. هغوى ئے راوبلل
 ٢٢ اؤ هغوى سمدستي كشتي اؤ خپل پلار پريښودل اؤ په
 هغه پسے روان شول.

د عيسیٰ مسيح تعليم وركول، وعظ كول اؤ رنخوران

جوړول

لوقا ٦ : ١٧ - ١٩

٢٣ عيسیٰ په ټول گليل كبنے و گرزیدو، د هغوى په عبادت
 خانو كبنے ئے تعليم وركاوو اؤ د بادشاهي د زيری وعظ
 ئے كاوو اؤ د خلقو هر رنخ اؤ هره كمزورتيا ئے روغوله.
 ٢٤ د هغه آوازه په ټول شام كبنے خوره شوه اؤ د هر رنخ
 رنخوران چه په عذاب آخته و، يعنې هغوى چه بد روحونه
 په كبنے و، ميرگو نيولى اؤ شل ئے ورله راوستل اؤ هغه
 روغ كړل. ٢٥ پير خلق وريپسے روان شول چه د گليل، د
 دكپولس، د بيت المقدس، د يهوديه اؤ د اردن د پورے غاړے
 اوسيدونكي و.

د عيسیٰ مسيح په غره باندے وعظ

٥ ١ كله چه عيسیٰ گن خلق وليدل نو غره ته وختلو اؤ
 هلته كښيناستو. اؤ كله چه د هغه مريدان ورته راټول شول،
 ٢ نو هغه ورته داسے تعليم وركول شروع كړو :

بختور ڏوڪ دے؟

لُوقا ۶ : ۲۰ - ۲۳

”بختور دی هغوی چه د رُوح غریبان دی ڏوڪه چه د

آسمان بادشاهی د هغوی ده. (۳) بختور دی هغوی چه غمژن

دی، هغوی به تسلی و مومی. (۴) بختور دی هغوی چه

حلیمان دی ڏوڪه چه دوی به د مزکے وارثان شی. (۵)

بختور دی هغوی چه د صداقت وبری تبری دی، دوی به ماره

کری شی. (۶) بختور دی هغوی چه رحم کوی، په هغوی به

رحم وکری شی. (۷) بختور دی هغوی چه زپونه ئے پاک

دی، هغوی به د خدائے دیدن وکری. (۸) بختور دی د امن

راوستونکی، خدائے به هغوی ته خپل زامن ووائی. (۹)

بختور دی هغوی چه د خدائے د رضا د پاره رپولی کیری،

د آسمان بادشاهی د هغوی ده. (۱۰) تاسو بختور یی چه زما د

پاره په ځان ملامتے، سختے زحمتے تیروی او د خلقو قسم

قسم دروغژنې بدے خبرے زغمی. (۱۱) دا هر څه تاسو په

خوشحالی او روڼ تندی وزغمی ڏوڪه چه په آسمان کبے

ستاسو د پاره لوتے اجر دے، ڏوڪه چه ستاسو نه وړاندے

هم دغه رنگ دوی نبیان رپولی دی.

مالگه او رها

مرقوس ۹ : ۵۰، لُوقا ۱۴ : ۳۴ - ۳۵

(۱۲) تاسو د دنیا د پاره مالگه یی. که مالگه بے خونده شی نو

څنگه به مالگینه شی؟ دا بیا په هیڅ کار نه راځی او د

غورزولو او د پښو د لاندے کولو جوگه شی.

١٤) تاسو د ټول عالم د پاره رڼا یئ. کوم ښار چه په غره آباد

وی هغه پتیدے نه شی. ١٥) چه دیوه بله شی نو د اوږی

لاندے نه شی کینودے، بلکه د پیوت د پاسه ایښلے شی

چرته چه د کور ټولو خلقو ته رڼا ورکوی. ١٦) او تاسو هم

دغه رنگ د خلقو د وړاندے رڼا خوره کړئ د دے د پاره چه

هر کله چه هغوی ستاسو ښه کارونه وویڼی نو هغوی به

ستاسو د پلار چه په آسمان کښے دے، لوی بیان کړی.

د شریعت تعلیم ورکول

١٧) دا خیال مه کوئ چه گنی زه د دے د پاره راغلے یم چه

شریعت او د نبیانو کتابونه منسوخ کړم. زه منسوخ کولو ته

نه یم راغلے بلکه پوره کولو ته راغلے یم. ١٨) زه درته دا

وايم چه تر څو پورے چه دا آسمان او مزکه ختم شوی نه

وی نو د شریعت یو ورکوټے حرف یا یو زبر قدر به هم

ورک نه شی، تر څو چه دا هر څه سر ته ونه رسی. ١٩) نو

که څوک سرے تر نه یو پوټسکے د شریعت هم مات کړی

او نورو خلقو ته د داسے کولو تعلیم ورکړی نو د آسمان په

بادشاهئ کښے به د دوی ځائے د ټولو نه لاندے وی. خو

هغه څوک چه په شریعت عمل وکړی او نورو ته ئے هم

تعلیم ورکوی، هغه به د آسمان په بادشاهئ کښے لوی بیا

مومی. ٢٠) زه تاسو ته دا وایم، تر څو چه تاسو په صداقت

کولو کښے د فریسیانو او د شرعے د عالمانو نه زیات نه یئ

نو تاسو هیڅ کله هم د آسمان په بادشاهئ کښے داخلیدے نه

شی.

دَ قَهْر پَه بَابَت تَعْلِيم

٢١) تاسو آوريدلى دى چه زمونږ پلارونو ته وئيلي شوى وُو چه ”قتل مه كوي“. هغه څوك چه قتل وكړى هغه ته به خامخا په عدالت كېسې سزا وركولې شي.“ ٢٢) خو زه تاسو ته دا وایم چه هر څوك چه خپل ورور ته قهر وكړى، هغه ته به هم ضرور په عدالت كېسې سزا وركړې شي. او كه هغه خپل ورور ته كم عقل ووائى نو هغه به ضرور عدالت ته جواب وركوي، او كه چرې ورته ليونې ووائى نو هغه به خامخا د هغه بدله كېسې د دوزخ د اور سزا مومي. ٢٣) كه چرې تاسو د قرباني ځائې ته څه شې راوړئ او درته راياد شي چه ستا ورور په څه خبره درنه خفه دې، نو خپله قرباني په هغه ځائې پرېږده، ٢٤) لار شه، اول خپل ورور پخلا كړه او بيا راشه او خپل نذر وړاندې كړه. ٢٥) كه څوك په تا دعوى لري نو زر ورسره جوړه وكړه، كله چه تاسو دواړه عدالت ته روان يئ. گنى هغه به د مُنصف ته حواله كړى او مُنصف سپاهى ته، او ته به قيد شې. ٢٦) زه درته دا وایم، تر څو چه ته پيسه پيسه ادا نه كړې تر هغه به ته خلاص نه شې.

دَ زِنَا پَه بَابَت تَعْلِيم

٢٧) تاسو ته معلومه ده چه هغوى ته وئيلي شوى وُو چه ”زنا مه كوي.“ ٢٨) خو زه تاسو ته دا وایم چه كه يو سرې يوې بنځې ته په بده سترگه وگورى نو هغه په خپل زړه كېسې د هغه سره زنا وكړه. ٢٩) كه چرې ستا بنى سترگه د گناه سبب شي. نو وئې باسه او د ځانه ئې وغورزو. ستا د پاره

به دا غوره وی چه د خپل وجود یو اندام بائیلے، نه چه ستا
 ټول وجود دوزخی شی. (۳۰) او که چرے ستا بنی لاس د
 گناه سبب شی نو پرے ئے کره او وئے غورزوہ. ستا د پاره
 دا غوره ده چه د خپل وجود یو اندام بائیلے، نه چه ستا ټول
 وجود دوزخی شی.

د طلاق په بابت تعلیم

متی ۱۹ : ۹، مرقوس ۱۰ : ۱۱ - ۱۲، لوقا ۱۶ : ۱۸

(۳۱) هغوی ته وئیلی شوی وو، کوم سرے چه خپله بنخه
 طلاقه کړی نو خامخا د هغه ته طلاق نامه ورکړی. (۳۲) خو
 زه درته دا وایم چه کوم سرے چه د حرام کارئ نه بغیر په
 بل خه وجه خپله بنخه طلاقه کړی نو په هغه باندے زنا
 کوی، او هر څوک چه طلاقه شوے بنخه واده کړی هغه هم
 زنا کوی.

د سوگند په بابت تعلیم

(۳۳) بیا دا تاسو اوریدلی دی چه زمونږ نیکونو ته وئیلی شوی
 وو چه "خپل سوگند مه ماتوی بلکه خپل قسم د خدائے د
 پاره خامخا پوره کوی." (۳۴) خو زه تاسو ته دا وایم چه
 چرے هم قسم مه خوری، په آسمان باندے هم نه، ځکه چه
 دا د خدائے تخت دے، (۳۵) او نه په مزکه ځکه چه دا د هغه
 د پښو چوکئ ده، او نه په بیت المقدس ځکه چه دا د لویے
 بادشاه بناریه ده، (۳۶) او نه په خپل سر ځکه چه ته د دے یو
 ویښته هم په خپله مرضی نه سپینولے او نه تورولے شئے.
 (۳۷) تاسو تش د هو په ځائے هو، او د نه په ځائے نه جواب

ورکوی. دَ دے نہ زیات چی دے هغه دَ شیطان کار دے.

دَ بدل په حقله تعلیم

لُوقا ۶ : ۲۹ - ۳۰

④۳۸ تاسو خبر یی چہ دا وئیلی شوی وُو چہ ”دَ سترگے په بدل کبښے سترگه اُو دَ غابښ په بدل کبښے غابښ.“ ④۳۹ خو زه تاسو ته دا وایم چہ دَ هغه سپری برخلاف مه ودریرئ څوک چہ درسره بد کوی. که څوک درله په ښی مخ څپیره درکړی نو گس مخ وروړاندے کړه. ④۴۰ که چرے یو سرے ستا په قمیص دعوی لری نو ته خپله چوغه هم ورله ورکړه. ④۴۱ که چرے یو اختیارمن تا یو میل په بیگار بیائی نو ته ورسره دوه میله لار شه. ④۴۲ چہ څوک درنه څه وغواړی هغه ورکړه اُو دَ داسے سپری نه مخ مه اړوه څوک چہ درنه قرض غواړی.

دَ دُښمن سره مینه کول

لُوقا ۶ : ۲۷ - ۲۸، ۳۲ - ۳۶

④۴۳ تاسو خبر یی چہ هغوی ته وئیلی شوی وُو چہ ”دَ خپل گاونډی سره مینه کوی اُو دَ خپل دُښمن نه کرکه.“ ④۴۴ خو زه درته دا وایم چہ دَ خپلو دُښمنانو سره مینه کوی، اُو څوک چہ په تاسو ظلم کوی دَ هغو دَ پاره دعا غواړئ، ④۴۵ چہ په دے تاسو دَ خپل آسمانی پلار زامن شی، څوک چہ په بدو اُو په ښو یو شان خپل نمر راخیژوی اُو په دیانتدارو اُو په بددیانتو یو شان باران وروی. ④۴۶ که چرے تاسو تش دَ هغو سره مینه کوی څوک چہ تاسو سره مینه کوی نو بیا تاسو دَ

خَةُ اَجْر طمعدار يئ؟ ولے چه محصُولچيان هم دغسے
 كوى. (٤٧) كه چرے تاسو تش په خپلو ورونو سلام اچوئ نو
 دا كومه نا آشنا خبره ده؟ دغه خَةُ خو غير قومونه هم كوى.
 (٤٨) تاسو كامل شئ لكه څنگه چه ستاسو آسمانى پلار كامل
 دے.

د خيرات په حقله تعليم

٦ (١) خبردار چه د خپلے ديندارئ نمائش د خلقو په
 مخكښے ونه كړئ. كه تاسو داسے وكړئ نو ستاسو د
 آسمانى پلار سره هيڅ اجر نشته.

(٢) هر كله چه تاسو خَةُ خيرات كوى نو پندوره كوى ئے
 مه، لكه څنگه چه ئے رياكاران په عبادت خانو او كوڅو
 كښے كوى چه خلق ئے وستائى. زه تاسو ته دا وايم چه
 هغوى خپل اجر پوره موندلے دے. (٣) نه! تاسو چه كله
 خيرات كوى نو په داسے شان چه گس لاس مو په دے خبر
 نه شى چه ستاسو بنئ لاس خَةُ كوى. (٤) ستاسو نيكي د
 خامخا په پرده كښے وى او ستاسو آسمانى پلار چه دا هر
 خَةُ ويني چه تاسو ئے په پرده كښے كوى، هغه به د دے بدل
 دركوى.

د دُعا په حقله تعليم

لوقا ١١ : ٢ - ٤

(٥) بيا دا چه تاسو چه كله دُعا كوى نو د رياكارانو په شان
 مه جوړپړئ! هغوى دا پيره خوبنوى چه په عبادت خانو او

چوکونو کبڻے دَ دُعا دَ پاره ودرپري چه هر څوک ئے
 ووينی. زهَ تاسو ته دا وایم چه هغوی خپل اجر پوره وموندلو.
 ⑥ کله چه تاسو دُعا کوئ نو خپلے کوټے ته ننوزئ، ور
 پورے کړئ او خپل پلار ته په زارو شی، څوک چه دَ پردے
 په دغه ځائے کبڻے موجود دے. او ستاسو آسمانی پلار
 څوک چه پت رازونه وینی، هغه به بدل درکوی. ⑦ تاسو په
 دُعا کبڻے دَ نورو قومونو په شان تکرار مه کوئ، دَ چا چه دا
 خیال دے چه دَ پیرو وئیلو په وجه به دَ هغوی واؤریدے
 شی. ⑧ دَ هغو پیښے مه کوئ ستاسو آسمانی پلار ستاسو
 دَ غوښتو نه مخکښے ستاسو په حاجتونو خبر دے. ⑨ نو
 داسے دُعا کوئ:

اے په آسمان کبڻے زمونږ پلاره!

ستا نوم دِ پاک وی.

⑩ ستا بادشاهئ دِ راشی.

ستا مرضی دِ په مزکه پوره شی

څنگه چه په آسمان کبڻے پوره کپری.

⑪ مونږ ته نن خپل نننئ رزق راکړه.

⑫ زمونږ قُصُورونه معاف کړه

لکه څنگه چه مونږ خپل قُصُوروار معاف کړی دی.

⑬ او مونږ په آزمیښت کبڻے مه اچوه،

خو مُونڙ له دَ بدئِ نه امان راکړه.

ولے چه بادشاهئِ اؤ قدرت

اؤ لوئی تر همیشه پورے ستا دی. آمین.

۱۴) ځکه چه که تاسو د هغه چا قصور معاف کړئ چا چه درسره بد کړی وی، نو ستاسو آسمانی پلار به هم تاسو معاف کړی. ۱۵) خو که چرے تاسو نور نه معاف کوئ نو ستاسو قصورونه به هم ستاسو آسمانی پلار معاف نه کړی.

د روژے په بابت تعلیم

۱۶) اؤ دا هم چه هر کله چه تاسو روژه نیسئ نو د ریاکارانو په شان ځانونه خفه مه بنکاره کوئ. هغوی خپل مخونه ځکه وړانوی چه خلق ووائی چه گنی د دوی روژه ده. زه تاسو ته دا وایم چه هغوی خپل اجر پوره موندلے دے. ۱۷) خو هر کله چه روژه نیسئ نو خپل سر غوړوئ اؤ مخ وینځئ، ۱۸) د دے د پاره چه څوک دا ونه وائی چه گنی ستا روژه ده، خو تش ستا آسمانی پلار څوک چه په پرده کبښے دے اؤ ستا پلار چه په رازونو آگاه دے، هغه به تا ته ستا اجر درکړی.

د آسمان خزانے

لوقا ۱۲ : ۳۳ - ۳۴

۱۹) په مزکه ځان ته خزانے مه جمع کوئ چرته چه هغه بزے وهی اؤ زنگ کیري اؤ غله ورپسے کنډر کوی اؤ پتوی ئے. ۲۰) خپل ځان ته خزانے په آسمان کبښے جمع کوئ

چرتہ چہ نہ بزمے شتہ اؤ نہ زنگ چہ دا خرابے کپری، اؤ نہ
 غلہ ورپسے کنڈر وکپری اؤ پہ غلائے یوسی. (۲۱) حُکھ چہ
 چرتہ ستا خزانہ وی ہلتہ بہ دِ زپہ وی.

دِ جُسے رپا

لُوقا ۱۱ : ۳۴ - ۳۶

(۲۲) سترگے دِ وِجُودِ پیوے دی. کہ ستا سترگے جوپے
 وی نو ستا تُول وِجُودِ بہ رپا وی. (۲۳) کہ سترگے دِ خرابے
 وی نو ستا تُول وِجُودِ بہ پہ تیارہ کبنے وی. پس کُومہ رپا
 چہ پہ تا کبنے دہ، کہ ہغہ ہم تیارہ دہ نو بیا دا خومرہ لوئے
 تور تم دے!

دِ خدائے مال

لُوقا ۱۶ : ۱۳، ۱۲ : ۲۲ - ۳۱

(۲۴) یو غلام ہم دِ دوؤ مالکانو خدمت نہ شی کولے. یا خو
 بہ ہغہ دِ یو نہ کرکہ کوی اؤ دِ بل سرہ مینہ، اؤ یا بہ ہغہ دِ یو
 وفادار وی اؤ دِ بل بہ ہیخ خیال نہ ساتی. تاسو دِ خدائے اؤ
 دِ دولت دواپو یو خائے خدمت نہ شی کولے.

(۲۵) حُکھ زہ تاسو تہ وایم چہ دِ خپل ژوند دِ پارہ دِ خوراک
 خبناک سودا پرپرڈی اؤ دِ خان پتولو دِ پارہ دِ جامو غم مہ
 کوئی. آیا ژوند دِ خوراک خبناک نہ اؤ وجود دِ جامو نہ
 افضل نہ دے؟ (۲۶) دِ ہوا مارغانو تہ وگوری، دوی نہ خو
 کری اؤ نہ ریبی اؤ نہ ئے خمبو کبنے جمع کوی خو بیا ہم
 ستاسو آسمانی پلار ہغوی لہ رزق ورکوی. تاسو دِ مارغانو

نه ڀير غوره يئ! (۲۷) په تاسو کښې داسې څوک شته چه هغه په انديښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات کړي؟

(۲۸) بيا د جامو انديښنې د څه د پاره؟ لږ فکر خو وکړئ چه سوسن څنگه په پتو کښې راټوکيږي، هغوی نه خو کار کوي او نه وریشی. (۲۹) خو بيا هم زه تاسو ته دا وایم چه سليمان سره د خپلې ټولې ددبې د دوی په شان جامې نه وې اغوستلې. (۳۰) که چرې خدائې هغه وابنه چه نن شته او صبا په تنور کښې سوزولې شي، هغو ته دا رنگ جامې اغوستولې شي، نو هغه به تاسو بې جامې ساتي څه؟ ستاسو عقيدې څومره کمزورې دي!

(۳۱) نو دا انديښنې مه کوئ چه څه به وخورو يا څه به وڅښو يا څه به اغوندو، (۳۲) په دې ټولو څيزونو پسې نور قومونه زغلي. ځکه چه ستاسو آسماني پلار پوهيږي چه تاسو ته د هر څه حاجت دې. (۳۳) تاسو د هر څه نه اول د خدائې بادشاهي او د هغه د ريښتينوالي لټون کوئ، نو نور هر څه به تاسو ته په خپله حاصل شي. (۳۴) ځکه د صبا غم مه کوئ، صبا به خپل غم په خپله کوي. د نن د پاره نننې غم کافي دې.

د نورو خلقو د عیبونو د لټولو په باب کښې

لوقا ۶: ۳۷ - ۳۸، ۴۱ - ۴۲

۷ (۱) د نورو عیبونه مه لټوئ چه ستاسو عیبونه هم ونشي لټولې. (۲) ځکه چه څنگه تاسو د نورو عیبونه لټوئ دغه

شان به ستاسو عیبونہ ہم ولتولے شی، اُو څنگه چه تاسو د
 بل میچ کوی، دغه رنگ به ستاسو ہم میچ کیږي. (۳) تاسو
 د خپل ورور د سترگه خسني ته ولے گوته نیسئ چه په
 خپله مو په سترگه کبسے تیر غږیږي؟ (۴) اُو ته څه رنگ
 خپل ورور ته دا وئیلے شے چه راشه ستا د سترگه نه دا
 خسني وباسم، هر کله چه ستا په خپله سترگه کبسے تیر
 غږیږي؟ (۵) ائے ریاکاره! اول د خپلے سترگه نه تیر
 ویاسه، نو بیا به ستا نظر تیز شی اُو د خپل ورور د سترگه
 نه به خسني هم وویستے شے.

(۶) پاک څیزونه سپو له مه ورکوی، خپلے مرغله
 خنزیرانو ته مه غورزوی. هغوی به ئے تر پښو لاندے کږی اُو
 په تاسو به راوگرزی اُو ریچے ریچے به مو کږی.

غوبتل، لتول اُو ټکول

لُوقا ۱۱ : ۹ - ۱۳

(۷) وغواری نو دربه کږے شی، ولتوی نو وبه ئے مومی،
 وټکوی نو ور به درته بیرته شی. (۸) څوک ئے چه غواری،
 هغه ئے آخلی، اُو څوک ئے چه لتون کوی، هغه ئے مومی،
 اُو څوک ئے چه ټکوی، هغه ته ور بیرته کیږي. (۹) په تاسو
 کبسے داسے څوک شته چه زوی ترے پوږی وغواری اُو
 دئے به ورله کانے ورکږي؟ (۱۰) اُو یا چه ماهے وغواری نو
 مار به ورکږي؟ (۱۱) که تاسو څوک چه دومره بدکاره یئ، په
 دے پوهیږئ چه خپل اولاد له ښه څیزونه ورکږئ، نو ستاسو
 آسمانی پلار به څومره غوره څیزونه هغه چا ته ورکوی چه
 څوک ئے ترے غواری! (۱۲) ځکه د نورو سره تل داسے

سُلوک کوئی لکه څنگه سُلوک چه تاسو دَ ځان دَ پاره
غواړئ، دَ شریعت او دَ نبیانو تعلیم دا دے.

تنګه دروازہ

لُوقا ۱۳ : ۲۴

۱۳) په تنګه دروازہ ننوزئ ځکه چه دَ تباہئ دروازہ اُرتہ دہ،
لارہ ئے ښه پلنه دہ او پیر په دغه لارہ ځئ. ۱۴) خو کومه
دروازہ چه دَ ژوند په لوری دہ هغه ورکوئے دہ او لارہ ئے
تنګه دہ او دَ دے مؤندونکی هم لږ دی.

ونه او دَ هغه میوه

لُوقا ۶ : ۴۳ - ۴۴

۱۵) دَ دروغونو نبیانو نه خبردار اوسئ، داسے کسان چه دَ
گډو په جامو کښے تاسو ته راځئ او په اصل کښے هغه
داړونکی شرمخان دی. ۱۶) تاسو به هغوی په خپله میوه
وپیژنئ. آیا دَ ازغنو جاړو نه څوک انګور، یا دَ جاخونو نه
څوک اینځر راشوکولے شی څه؟ ۱۷) هم دغه شان ښه و نه
ښه میوه نیسی او دَ بدے ونے میوه بده وی. ۱۸) ښه و نه
خرابه میوه نه شی نیولے او نه خرابه و نه ښه میوه نیولے
شی. ۱۹) او کومه و نه چه ښه میوه نه نیسی هغه پریکړے
شی او په اور کښے غورزولے کیږی. ۲۰) ځکه زه وایم چه
تاسو به هغه په خپله میوه وپیژنئ.

ما ته هیچرے نه وے پیژندلے

﴿۲۱﴾ هر هغه څوک چه ما ته مالک مالک وائی هغه به دَ
 آسمان په بادشاهئ کښې داخل نۀ شی، خو صرف هغه
 څوک چه زما دَ آسمانی پلار په رضا کار کوی. ﴿۲۲﴾ دَ
 قیامت په ورځ به پیر ما ته وائی چه مالکه! مالکه! مُونر ستا
 په نُوم نبوت نۀ وو کړې څۀ؟ اُو ستا په نُوم مو پیریان نۀ وُو
 ایستلی څۀ؟ اُو هم ستا په نُوم مو پیرې مُعجزې نۀ وې
 بنسولې څۀ؟ ﴿۲۳﴾ نو زۀ به هغوی ته په ډاگه ووايم چه ما
 تاسو هیچرې نۀ یئ پیژندلې، تاسو چه بې شرعې کارونه
 کوئ زما نه لرې شی!

دوه قسمه بنیادونه

لُوقا ۶ : ۴۷ - ۴۹

﴿۲۴﴾ اُو هغه سرې څوک چه زما دا خبرې اُوری اُو عمل
 پرې کوی، هغه به دَ هغه هوبنیار سرې په شان وگڼلې شی
 چا چه خپل کور په یو مضبوط گټ باندې ودان کړې وو.
 ﴿۲۵﴾ اُو چه باران وشو، سیلاب راغې، زول تیر شو اُو دَ دۀ
 کور سره ئې ټکرې وخورې، خو دا راپرې نۀ وتو ځکه چه
 بنیادونه ئې په یو مضبوط گټ باندې وو.

﴿۲۶﴾ خو دَ هغه چا به څۀ انجام وی چه زما دا خبرې اُوری
 اُو عمل پرې نۀ کوی؟ دَ هغۀ مثال دَ هغه ناپوهه سرې دې
 چا چه په شگو خپل کور جوړ کړې وو. ﴿۲۷﴾ باران ووریدو،
 سیلاب راغې، زول تیر شو اُو دَ دې کور سره ئې ټکرې
 وخورې اُو راپریوتو اُو برباد شو.

۲۸) ڇه وخت ڇه عيسى دا خبري بس ڪري نو خلق د هغه
 په تعليم حق حيران شول. ۲۹) ڇڪه ڇه هغه د هغوي د
 اُستازانو په شان نه، بلڪه د اِختيار د خاوند په شان ئي تعليم
 وركولو.

د يو جذامي روغول

مرقوس ۱ : ۴۰ - ۴۵، لوقا ۵ : ۱۲ - ۱۶

۸) ڇه وخت ڇه عيسى د غره نه راڳوز شو نو ڪي خلق
 ورپسي ٿو. ۲) ڇو اوس يو جذامي وروپاندئي شو او په
 سجده ورته پريوتو او وئي وئيل، ”صاحبه! ڪه ته غوارئي نو
 ما پاكولي شئي.“

۳) عيسى خپل لاس وراورد ڪيو، پر ئي ولگولو او وئي
 وئيل ڇه ”زه به داسي وڪرم، پاك شه!“ او په هغه درنگ
 هغه د جذام نه روغ شو. ۴) بيا عيسى هغه ته وئيل، ”گوره
 ڇه هيڃا ته د دئي حال ونه وائي. ڇو لار شه او خپل خان
 ڪاهن ته وبنايه او ڪومه شڪرانه ڇه موسي مقرره ڪري ده،
 هغه وركريه. دا به ستا د روغتيا شاهدي شي.“

د رومي صوبه دار نوڪر جوڀول

لوقا ۷ : ۱ - ۱۰

۵) او ڪله ڇه عيسى ڪفرنحوم ته داخل شو نو يو رومي
 صوبه دار راغي او د هغه نه ئي امداد وغبستو او وئيل ئي
 ڇه ۶) ”مالڪه! زما يو نوڪر په ڪور ڪبسي شل پروت دئي
 او ڍير په عذاب ڪبسي دئي.“

٧ عیسیٰ ورتہ ووئیل، ”زہ بہ درشم اؤ جوړ به ئے کړم.“

٨ خو صوبه دار جواب ورکړو چه ”مالکه! زہ څوک یم چه تہ زما کور ته راشے؟ ستا په تشه وینا به هم زما نوکر جوړ شی. ٩ زہ پوهیږم، ولے چه زہ د حکم لاندے یم اؤ سپاهیان زما د حکم لاندے دی. زہ چه یو ته ووايم چه لار شه نو هغه لار شی، اؤ چه بل ته ووايم چه راشه نو هغه راشی، اؤ چه خپل غلام ته ووايم چه داسے وکړه نو هغه ئے کوی.“ ١٠ عیسیٰ په حیرانتیا د هغه خبرے واؤریدے اؤ هغه خلق چه ورپسے تلل هغوی ته ئے ووئیل چه ”زہ تاسو ته دا وایم چه ما داسے عقیده په بنی اسرائیلو کبښے هم چرته نه ده لیدلے. ١١ زہ تاسو ته دا وایم چه د نمر خاتہ اؤ د نمر پریواتہ نه به پیر خلق داسے راخی چه د ابراهیم، اسحاق اؤ یعقوب سره به د آسمان د بادشاهی په پوډی کبښے یو ځائے کبښینی. ١٢ خو د بادشاهت وارثان به بهر تیارے ته وغورزولے شی کوم ځائے چه به ژړا انگولا اؤ د غابونو چیچل وی.“ ١٣ بیا عیسیٰ صوبه دار ته ووئیل چه ”اوس خپل کورته لار شه، نو ستا د عقیدے په وجه د داسے وی.“

نو په هغه درنگ هغه نوکر جوړ شو.

د پیرو خلقو جوړول

مرقوس ١ : ٢٩ - ٣٤، لوقا ٤ : ٣٨ - ٤١

١٤ عیسیٰ بیا د پطروس کور ته لاړو اؤ د پطروس خواښے ئے په تبه پرته ولیده. ١٥ نو د هغے لاس ته ئے لاس وروړو اؤ د هغے تبه لاره. هغه پاڅیده اؤ د هغه په خدمت کبښے

آخته شوه. (۱۶) كله چه ما بنام شو نو خلقو عيسى له ډير
 داسے كسان راوستل چه پيريانو نيولى وُو او هغه د هغوى نه
 په يو حُكم پيريان وشړل او ټول رنخوران ئے جوړ كړل، (۱۷)
 چه دغه رنگ د يشعياہ نبى په وسيله وئيلے شوے دا پيشن
 گوئى پوره شى چه :

”هغه زمونږ رنخورنه او كمزورئ اوچتے كړے.“

د عيسى مسيح مُريد د جوړيدو په باب كېنې

لوقا ۹ : ۵۷ - ۶۲

(۱۸) عيسى چه د خان نه چاپيره گڼه وليده نو حُكم ئے وكړو
 چه پورے غاړے ته لاړ شئ. (۱۹) يو د شرعے عالم ورغے
 او وئے وئيل چه ”أستاذہ! چرته چه تہ ءے، زه به هم درسره
 ءم.“

(۲۰) عيسى ورته ووئيل چه ”د لومېرو خپل غاړونه وى او د
 هوا د مارغانو جالے، خو ابن آدم دومره ءائے هم نه لرى
 چه سر په كېنې ولگوى.“

(۲۱) يو بل مُريد ورته ووئيل، ”مالكه! اول ما ته اجازت راكړه
 چه لاړ شم او د خپل پلار د كفن بندويست وكړم.“

(۲۲) عيسى ورته ووئيل چه ”تہ ما پسے راءه، مړى به په خپله
 د مړو د كفن بندويست وكړى.“

په درياب كېنې د طوفان منع كول

۲۳ عیسیٰ بیا پہ کشتیٰ کبے سور شو اُو مُردان ورسره شو. ۲۴ ناخپی پہ دریاب کبے یو لوئے طوفان راغے اُو خپے داسے اُوچتیدے چه پہ کشتیٰ راؤریدے، خو هغه اوده وو. ۲۵ نو هغوی و رغلل اُو هغه ئے راوینس کرو اُو چغے ئے وهلے، ”ائے مالکه! مونبر د پویدو نه بچ کره!“

۲۶ هغه ورته ووئیل چه ”تاسو ولے دومره ویریدونکی یی؟ ستاسو دا عقیده خومره کمزورے ده!“ خه وخت چه هغه پاخیدو اُو باد اُو اوبه ئے ورتلے نو قلاره قلاری شوه.

۲۷ خلق په دے ننداره پیر حیران شول اُو دوی ووئیل چه ”دا لاخه رنگ سرے دے چه باد اُو اوبه ئے حکم منی؟“

د دوو بد رُحونو نیولو سرو جوړول

مرقوس ۵ : ۱ - ۲۰، لوقا ۸ : ۲۶ - ۳۹

۲۸ عیسیٰ چه د گدريانو وطن ته پورے وتو نو د قبرونو نه دوه سری راووتل چه پیریانو نیولی وو اُو دومره خطرناک وو چه خوک په هغه لاره نه شو تیریدلے. ۲۹ هغوی چغے کرے، ”اے د خدائے زویه! ستا زمونبر سره خه دی؟ ته دلته د دے د پاره راغله یی چه مونبر د وخت نه مخکبے په عذاب کرے خه؟“

۳۰ لبر لبرے د خنزیرانو یو لوئے کنیک خریدلو. ۳۱ اُو پیریانو زاری ورته وکره، ”که چرے ته مونبر شپل غواړے نو مونبر د خنزیرانو دغه کنیک ته واستوه.“

۳۲) هغه ډرتو ووتل چې ”ځئ!“ نو هغوی را بهر شول او په خنزیرانو ورننوتل او د خنزیرانو ټول کنډک په منډه شو او د غاږې نه ئې درباب ته ودانگل او په اوبو کښې ډوب شول.

۳۳) شپونکی ئې وتښتیدل او ښاریې ته لاړل او څه چې په پیریانو تیر شوی و هغله ئې ټوله قیصه بیان کړه. ۳۴) په دې خبره د ښاریې ټول خلق بهر راووتل چې عیسی و وینی، او کله چې ئې ولیدو نو ورته ئې ووتل چې ”زموږ د حد نه بهر شه.“

د یو شل سړی جوړول

مرقوس ۲: ۱-۱۲، لوقا ۵: ۱۷-۲۶

۹) ۱) نو عیسی په کشتی کښې کښیناستو او پورې وتو او خپل ښار ته راغی. ۲) ورله څه کسانو یو شل سړی په کټ کښې راوړو. د هغوی عقیده چې ئې ولیده نو عیسی هغه سړی ته ووتل چې ”زویه! خاطر جمع کړه، ستا گناهونه معاف شو.“

۳) په دې ځنې د شرعې عالمانو د ځان سره ووتل چې ”دا ئې څه کفر وغروو.“

۴) عیسی په دې پوهه وو چې د دوی په زړه کښې څه تیر شول او ورته ئې ووتل چې ”تاسو داسې بد فکرونه ولې کوئ؟“ ۵) آیا دا آسانه خبره ده چې څوک ووائی چې گناهونه د معاف او وېخښلې شو او که دا ووائی چې پاڅه او وگرزه؟ ۶) د دې د پاره چې ستاسو زړه ته پریوزی چې ابن آدم ته

په دُنیا کبښے دَ گُناھونو دَ بڅښنې ورکولو اِختیار شته، “نو هغه شل سپری ته ئے مخ راواړوو اَو وئے وئیل چه ”پاخه! کټ دِ واخله اَو کور ته ځه!“

⑦ دے سره سپرے پاڅیدو اَو کور ته لاړو. ⑧ خلق په دے ننداره هیبت واخستل اَو بنی آدمو ته په داسے اِختیار ورکولو ئے دَ خدائے ثنا ووئيله.

د متی بلل

مرقوس ۲ : ۱۳ - ۱۷، لوقا ۵ : ۲۷ - ۳۲

⑨ څنگه چه عیسی له دے ځایه وړاندے تیر شو نو عیسی متی نومے یو سپرے دَ محصول په څوکی کبښے ناست ولیدو اَو هغه ته ئے ووئیل چه ”ما پسے راځه.“

متی پاڅیدو اَو په هغه پسے روان شو. ⑩ څه وخت چه عیسی دَ متی په کور کبښے پوږی ته ناست وو نو ډیر محصُولچیان اَو بد کاران دَ هغه دَ مُریدانو اَو هغه سره ناست و. ⑪ فریسیانو چه دا ولیدل نو دَ هغه مُریدانو ته ئے ووئیل چه ”دا ستاسو اُستاز دَ محصُولچیانو اَو بدکارانو سره یو ځائے په پوږی ولے کبښینی؟“

⑫ عیسی چه دا واوړیدل نو وئے وئیل چه ”روغو خلقو ته دَ طبیب حاجت نه وی خو رنځورانو ته وی. ⑬ لاړ شی اَو دَ دے خبرے په معنی ځان پوهه کړی: ”ما ته دَ رحم حاجت دے، نه چه دَ قربانی.“ زه دَ دے دَ پاره نه یم راغلی چه صادقان وېلم بلکه گُناه گاران.“

دَ روژے پہ بابت تپوس

مرقوس ۲ : ۱۸ - ۲۲، لوقا ۵ : ۳۳ - ۳۹

﴿۱۳﴾ بیا دَ یحییٰ مُریدان راغلل اؤ دا عرض ئے وکړو چه
”خه وجه ده چه مونږ اؤ فریسیان خو روژے نیسو اؤ ستا
حواریان ئے نه نیسی؟“

﴿۱۴﴾ عیسیٰ جواب ورکړو چه ”تاسو چرته جنجیان دَ واده دَ
زلمی په موجودگئی کبښے په ژړا لیدلی دی خه؟ یو وخت به
راشی چه دَ واده زلمے به دَ دوئ نه بیل کړے شی اؤ بیا به
هغه وخت دوئ روژه نیسی. ﴿۱۶﴾ په زړه چوغه باندے څوک
نوی پیوند نه لگوی ځکه چه دا پیوند چوغه نوره هم شلوی
اؤ نور لوی سوری په کبښے جوړ شی. ﴿۱۷﴾ اؤ نه څوک
نوی شراب په زړو مشکونو کبښے اچوی، اؤ که نه، نو
مشکونه وشلیری اؤ شراب تویری اؤ مشکونه بریادیږی. بلکه
نوی شراب په نوو مشکونو کبښے اچولے کیږی اؤ دغه شان
دواړه بچ کیږی.“

دَ عبادت خانے دَ مشر لور اؤ هغه بنخه چه دَ

عیسیٰ جامو له ئے لاس وروړو

مرقوس ۵ : ۲۱ - ۴۳، لوقا ۸ : ۴۰ - ۵۶

﴿۱۸﴾ عیسیٰ لا دا خبرے کولے چه یو سردار راغے اؤ په
سجده ورته پریوتو اؤ وئے وئیل چه ”اوس اوس مے لور
مړه شوه، خو راشه اؤ خپل لاس پرے کیږده اؤ هغه به
ژوندی شی.“

١٩ عیسیٰ پاخیدو، ورسره روان شو اؤ مُریدان وریسے
 روان شول. ٢٠ نو بیا یوہ بنخہ چہ دَ دولسو کالو راسے
 ئے وینہ نئہ بندیدہ، دَ شا دَ طرفہ راغلہ اؤ هغه ئے دَ لمنے نہ
 ونیولو. ٢١ خکھ چہ دَ هغے دا باور وو چہ ”کہ زہ تش دَ
 هغه چوغے له لاس وروپم، نو جوپہ بہ شم.“

٢٢ خو عیسیٰ مخ ورواڤ وو اؤ هغه ئے ولیدہ اؤ ورتہ ئے
 ووئیل، ”زما لورے! خاطر جمع کرہ، ستا عقیدے تہ روغہ
 کرے.“ اؤ ہم هغه وخت هغه روغہ شوہ. ٢٣ کلہ چہ عیسیٰ
 دَ سردار کورتہ راغے اؤ شپیلے غرؤونکی اؤ شور کؤونکی
 ڀیر خلق ئے ناقلارہ ولیدل، ٢٤ نو هغه ووئیل چہ ”پہ ڀڀہ
 شی، جینی مږہ نئہ دہ، هغه اودہ دہ.“ اؤ هغوی وریسے
 خندا وکرہ. ٢٥ خو خہ وخت چہ ٲول خلق بهر کرے شول
 نو هغه کوٲے تہ ننوتو اؤ جینی ئے دَ لاسہ ونیوہ اؤ هغه
 پاخیدہ. ٢٦ دا قیصہ پہ ٲول مُلک کبے خورہ شوہ.

دَ دوؤ راندو سږو جوږول

٢٧ کلہ چہ عیسیٰ وږاندے لاږو نو دوہ راندہ وریسے شول
 اؤ دا چغے ئے وهلے، ”ائے دَ داؤد زویہ! پہ مونیوہ رحم
 وکرہ!“

٢٨ اؤ خہ وخت چہ هغه کورتہ دَ ننہ شو نو هغوی وریسے
 راغلل اؤ عیسیٰ ٲوس ترے وکرہ، ”آیا ستاسو دا یقین دے
 چہ زہ دا طاقت لرم چہ تاسو چہ خہ غواریئ هغه زہ کولے
 شم؟“ هغوی ووئیل چہ ”هو مالکہ!“

٢٩) بيا هغه ڏ هغوى سترگو له لاس وروږو او وئى وئيل چه
 ”خنګه چه ستاسو عقیده ده، دغسے ډ وشى.“ (٣٠) او ډ
 هغوى سترگے بيټا شوے. عيسى په ټينګه هغوى ته ووئيل،
 ”ګورئ چه څوک ډ دے په حقله څه وانه وري.“ (٣١) خو
 هغوى چه بهر ووتل نو په ټول ملک کبسے ئے ډ هغه په باب
 کبسے دا خبره خوره کړه.

ډ يو چارې سرې جوړول

٣٢) هغوى په وتو کبسے وُو چه يو سرے عيسى له راوستے
 شو چه په ژبه چارې وو او پيرے پرے ناست وو. (٣٣) پيرے
 ئے ترے وشړلو، نو هغه خبرے وکړلے. موجودو خلقو په
 حيرانتيا ووئيل چه ”ډ بنى اسرائيلو په وطن کبسے داسے کله
 هم نه دی شوى!“

٣٤) خو فريسيانو ووئيل چه ”ډ پيريانو ډ سردار په مدد دئے
 پيريان وباسي.“

په خلقو باندے ډ عيسى مسيح زړه وسوځيدلو

٣٥) دغه شان عيسى په ټولو کلو او ښارونو وګرزيډو او ډ
 هغوى په عبادت خانو کبسے ئے تعليم ورکاوو او ډ بادشاهي
 زيرے ئے آوروو او هر رنځ او هره کمزورتيا ئے جوړوله.
 ٣٦) ډ هغه خلقو په ليدو ئے زړه وسوځيدلو ځکه چه هغوى
 ډ بے شپونکي ګډو په شان خواره واره او پريشانه وو. (٣٧)
 هغه خپلو مريدانو ته ووئيل چه ”فصل پير دے خو مزدوران
 لږ دي.“ (٣٨) ډ دے ډ پاره تاسو ډ فصل مالک ته سوال

وکړئ چه هغه د فصل رېبلو مزدوران راواستوی.“

د عیسیٰ مسیح دولس مُریدان

مرقوس ۳ : ۱۳ - ۱۹، لوقا ۶ : ۱۲ - ۱۶

۱۰ ﴿۱﴾ بیا عیسیٰ خپل دولس مُریدان راوغوښتل او

هغوئ له ئې د ناپاکو رُحونو لرې کولو او د هر قسم

رنحورانو او کمزورتیا روغولو اختیار ورکړو. ﴿۲﴾ د هغه

دولسو رسولانو نومونه دا دی، رُومبې شمعون چه پطروس

ورته وائی او د هغه ورور اندریاس، د زبدي زوئې یعقوب او

د هغه ورور یوحنا، ﴿۳﴾ فیلیپوس او برتلمای، توما او متی

محصولچی، د حلفی زوئې یعقوب او تدی، ﴿۴﴾ شمعون

ننگیالې او یهوداه اسکریوتی، یعنې هغه سرې چه په عیسیٰ

ئې مڅبری وکړله.

رسولانو ته هدایت

مرقوس ۶ : ۷ - ۱۳، لوقا ۹ : ۱ - ۶

﴿۵﴾ عیسیٰ دا دولس کسان د دې هدایاتو سره ولېږل چه ”د

غیر یهودی قومونو په لوری مه ځئ او د سامریانو یوې

ښاریئې ته هم مه ننوزئ، ﴿۶﴾ خو د اسرائیلو د کورنئ ورکو

شوو گدو ته لاړ شی. ﴿۷﴾ او په تلو تلو کښې دا پیغام

ورکوئ چه د آسمان بادشاهی نزدې راغلی ده. ﴿۸﴾

رنحوران جوړوئ، مړی ژوندی کوئ، جُزامیان پاکوئ او

پیریان وباسئ. تاسو وپړیا ومونده، وپړیا ئې ورکوئ. ﴿۹﴾

سره زر یا سپین زر یا تانبه ځان سره په خپلې همیانئ

کبڻے مه وړئ. (۱۰) د لارے توبښه مه آخلئ، مه دوه
قميصونه آخلئ، نه نور پيزار، نه امسا، ځکه چه مزدور د
خپلے مزدورئ حقدار دے. (۱۱) هر کله چه تاسو يو ښار يا
کلی ته ورشئ نو د داسے سپری کره ورځئ چه د ورتلو لائق
وي، او هلته تر هغے ايساريزئ تر څو چه رخصت شوی نه
يئ. (۱۲) کوم کور ته چه تاسو ننوزئ، د هغوی سلامتې
غواړئ. (۱۳) که هغه د دے لائق وي نو ستاسو خير به
ورورسي، او که لائق نه وي نو ستاسو خير به بيرته تاسو ته
راوگرزي. (۱۴) خو که چرے څوک تاسو قبول نه کړی او
غوږ درته کيړنه دی نو هر کله چه تاسو د هغه کور يا ښار نه
بهر وزئ نو د خپلو پښو نه ډوړه وځنډئ. (۱۵) زه تاسو ته دا
وايم چه په ورځ د قيامت به د صدوم او د عموره د ملک
حال د دے ښار د حال نه ښه وي.

د راتلونکي عذاب په حقله

مرقوس ۱۳ : ۹ - ۱۳، لوقا ۲۱ : ۱۲ - ۱۷

(۱۶) گورئ! زه تاسو لکه د گڼو په شان شرمخانو ته استوم.
د مارانو په شان هوبنيار او د کونترو په شان بے آزاره
اوسئ. (۱۷) خبردار اوسئ چه دوی به تاسو عدالتونو ته
حواله کوی او په خپلو عبادت خانو کبڻے به مونږ په کروړو
وهی، (۱۸) او زما د خاطره به تاسو حاکمانو او بادشاهانو ته
پش کوی چه د هغوی او غيرو قومونو د پاره شاهدان شی.
(۱۹) خو هر کله چه تاسو ونيولے شی نو د دے انديښنه مه
کوئ چه تاسو به څه او څنگه ووايئ. چه وخت راشی نو هغه
خبرے به په خپله ستاسو ځلے له راشی چه تاسو ته ئے

ضرورت وی. (۲۰) ڇڪه ڇه دغه به تاسو په خپله خبرې
 ڪوونكى نه يئ بلڪه ستاسو د آسمانى پلار رُوح به په تاسو
 ڪبښه خبرې ڪوي. (۲۱) ورور به د ورور د مرگ مځبر شي
 او پلار به د زوى، او اولاد به د مور پلار نه خلاف شي او وبه
 ئه وڙني. (۲۲) ٽول به زما د نوم په سبب تاسو سره ڪينه
 ڪوي خو هغه سره ڇه تر آخره صبر وڪړي هغه به بچ شي.
 (۲۳) ڪله ڇه تاسو په يو ښار ڪبښه ورپريري نو بل ته هجرت
 وڪړئ. زه رښتيا درته وايم ڇه د دى نه آگاهو ڇه تاسو د بنى
 اسرائيل په ٽولو ښارونو ڪبښه وگريئ ڇه ابن آدم به راشي.

(۲۴) شاگرد د خپل استاد نه لويه نه وي او نه غلام د خپل
 مالڪ نه. (۲۵) د شاگرد د پاره دا ڪافي ده ڇه د استاد په
 شان شي او خادم د خپل مالڪ په شان. ڪه چرې د ڪور
 مالڪ ته بعلزبول ويلى شوي دى نو د هغه د ڪور خلقو ته
 به ولي نه وائي؟

د چا نه ويريدل

لوقا ۱۲ : ۲ - ۷

(۲۶) نو د هغوى نه ويره مه ڪوي. داسه پٽ شه نشته ڇه
 ښڪاره به نه شي او نه داسه پٽ څيز ڇه هغه به ونه پيڙندى
 شي. (۲۷) ڇه زه تاسو ته په تياره ڪبښه ووايم نو تاسو
 ئه په رڻا ڪبښه وايئ. ڇه تاسو ته په غور ڪبښه
 وويلى شي هغه تاسو د ڪوتيه په سر په چغو وايئ. (۲۸) د
 هغه چا نه مه ويريري څوڪ ڇه وجود وڙني خو روح نه شي
 وڙلى، بلڪه د هغه چا نه ويريري څوڪ ڇه د روح او د بدن
 دواړو په دوزخ ڪبښه د بربادولو توان لري. (۲۹) آيا دوه

چنچنۛ پۛ يوه پيسه نۛ خرڅيرى څۛ؟ خو بيا هم ستاسو د
 پلار د رضا نه بغير يوه هم په مزكه نۛ راپريوزى. (۳۰) او څو
 پورۛ چۛ ستاسو تعلق دۛ ستاسو د سر وينتۛ هم شمارلى
 شوى دى. (۳۱) پس هيڅ ويره مۛ كوئ، تاسو د بۛ شميره
 چنچنو نه زيات قيمتى يۛ.

د خلقو په مخكښۛ د مسيح اقرار كول

لوقا ۱۲ : ۸ - ۹

(۳۲) هر څوك چۛ د خلقو په وړاندۛ زما اقرار وكړى، زۛ به
 په آسمان كښۛ د خپل پلار په وړاندۛ د هغه اقرار وكړم.
 (۳۳) او هر څوك چۛ د خلقو په وړاندۛ زما نه انكار وكړى،
 زۛ به په آسمان كښۛ د خپل پلار په وړاندۛ د هغه نه انكار
 وكړم.

امن نه خو توره

لوقا ۱۲ : ۵۱ - ۵۳، ۱۴ : ۲۶ - ۲۷

(۳۴) تاسو دا خيال هيڅ كله مه كوئ چۛ زۛ دنيا ته د امن
 راوړلو د پاره راغلۛ يم، زۛ د امن راوړلو د پاره نۛ يم راغلۛ
 خو د توره د پاره. (۳۵) زۛ دۛ ته راغلۛ يم چۛ سرۛ د
 خپل پلار خلاف شى، لور د مور او انږور د خواښۛ. (۳۶) او
 د سرۛ دښمنان به د هغه د كور خلق وى.

(۳۷) داسۛ يو سرۛ هم زما لائق نۛ دۛ څوك چۛ د مور
 پلار سره زما نه زياته مينه ساتى او هغه سرۛ هم زما لائق نۛ
 دۛ څوك چۛ زما نه زياته مينه د خپل زوئۛ او لور سره

کوی. (۳۸) داسے سرے زما لائق نہ دے ڄوک ڇه خپله
 سولئ نہ پورته کوی او زما په قدم نہ ځی. (۳۹) ڄوک ڇه
 ځان ساتی هغه به ژوند بائیلی، او ڄوک ڇه زما د پاره ژوند
 بائیلی، هغه به ژوند بیا مومی.

آجر

مرقوس ۹ : ۴۱

(۴۰) ڄوک ڇه تاسو قبلوی هغه ما قبلوی، او ڄوک ڇه ما
 قبلوی هغه زما رالیرونکے قبلوی. (۴۱) هر هغه ڄوک ڇه يو
 نبی د نبی په نوم قبول کړی هغه به د نبی آجر مومی، او هر
 هغه ڄوک ڇه يو صادق د صادق په نوم قبول کړی، هغه ته
 به د صادق آجر ورکړے کيږي. (۴۲) هر هغه ڄوک که يو
 کنډول قدرے يخے اوبه دے ورکوټو ته زما د مریدئ په
 وجه ورکړی، نو زه درته دا وایم ڇه هغه سرے به بے آجره
 پاتے نه شی.

د يحيی بپتسمه ورکوونکی قاصدان

لوقا ۷ : ۱۸ - ۳۵

۱۱ (۱) کله ڇه عیسی خپلو دولسو مریدانو ته هدایت
 ورکول ختم کړو نو هغه د هغه ځائے نه روان شو ڇه د
 هغوی په ښارونو کښے تعلیم ورکړی او وعظ وکړی. (۲)
 يحيی ڄوک ڇه بنديوان وو او د مسیح د کارونو په حقله ئے
 واؤریدل، نو خپل مریدان ئے ورته د دے پیغام سره
 ورواستول ڇه (۳) ”آیا هغه راتلونکے ته یئے؟ او که نه،

مُونِر دَ بِل چَا اِنْتِظَار وِکِرُو؟“

٤ عیسیٰ ورلہ جواب ورکړو، ”لار شی، خُہ چہ تاسو آؤری

یا وینی، یحییٰ خبر کړی، ٥ چہ راندہ بینا کیری، شل

گرزی، جُزامیان پاکیری، کانہ آؤری او مری ژوندی کیری او

خواران زیرے آؤری. ٦ او بختور دے ہغہ خوک چہ زما

پہ وجہ دَ تیندک خورلو نہ بچ کیری.“ ٧ خُہ وخت چہ

استازی بیرتہ پہ لارہ وُو نو عیسیٰ خلقو تہ دَ یحییٰ پہ حقلہ دا

وینا شروع کړہ، ”تاسو صحرا تہ دَ خُہ خیز لیدلو تہ تلی وی؟

یوہ لُوخہ چہ باد ورلہ نہ؟ ٨ نو بیا تاسو خُہ لیدو لہ وتلی

وی؟ یو سرے چہ ریشمینے او مہینے جامے ئے آغوستے

وے؟ بے شکہ چہ تاسو داسے سرے پہ محلُونو کبے

ولتوی! ٩ نو تاسو بھر خُہ لہ تلی وی، دَ یو نبی لیدو لہ؟

ہو، بے شکہ چہ دَ یو نبی نہ ہم خُہ پیر لوئے! ١٠ دا ہغہ

سرے دے چہ دَ چا پہ باب کبے صحیفے وائی چہ :

”گوری زہ خپل پیغمبر ستا دَ وړاندے لیرم چہ ستا لار ستا دَ

وړاندے تیارہ کړی.“ ١١ ربتیا درتہ وایم چہ بیتسمہ

ورکوونکے یحییٰ نہ لوئے زوئے لا یوے مور نہ دے

راورے، خو بیا ہم دَ آسمان پہ بادشاهی کبے خوک چہ دَ

تولو نہ ورکوئے دے، ہم ہغہ دَ ہغہ نہ لوئے دے. ١٢ دَ

بیتسمہ ورکوونکی یحییٰ دَ راتلو دَ ورخو نہ پس لا تر اوسہ دَ

آسمان پہ بادشاهی باندے زور کولے شی او زورور ئے پہ

زور رانیسی. ١٣ خُکہ چہ تولو نبیانو او شریعت تر یحییٰ

پورے نبوت کاوو. ١٤ او یحییٰ راتلونکے ایاس دے، خو

کہ تاسو ئے ومنی. ١٥ خوک چہ غورونہ لری ہغہ دے

واؤری.

١٦ زه د دے نسل مثال څرنگه درکړم؟ دوی لکه په بازار
 کبښه د ناستو هلکانو په شان دے چه یو بل ته نعره وهی
 چه ١٧ مونږ درته شپیلئ وغږوله او تاسو ونه گپیدئ، مونږ
 درته وژړل او ځانونه مو ووهل خو تاسو ویرونه نه کول. ١٨
 ځکه چه یحیی وږه تږه راغی او هغوی وائی چه په هغه
 پیره ناست دے. ١٩ ابن آدم په خوړلو څښلو ورله راغی
 او دوی وائی چه ده ته گورئ، یو گپیور او شرابی، د
 محصولچیانو او بدکارانو ملگرے! خو بیا هم حکمت په خپلو
 کارونو صادق ثابت شو.

په توبه نه کوونکو بنارونو باندے افسوس

لوقا ۱۰: ۱۳ - ۱۵

٢٠ بیا هغه د هغه پیرو بناریو ذکر شروع کړو چرته چه هغه
 خپلے اکثرے معجزے ښکاره کړے وے او د هغوی په
 ناتوبه گار کیدو ئے هغوی ملامته کړل. ٢١ هغه ووئیل چه
 ”افسوس ائے خورازینه! په تا افسوس بیت صیدا ځکه چه
 که چرے دا معجزے چه تاسو ته ښکاره کړے شوے، که دا
 په صور او په صیدا کبښه شوے وے نو دے خلقو به پخوا
 په ځان ټاټ تاؤ کړے او په ایرو ناست توبے به ئے ایستلے
 وے. ٢٢ تاسو ته دا وایم چه د صور او صیدا حال به د
 قیامت په ورغ ستاسو د حال نه ښه وی. ٢٣ ائے
 کفرنحومه! آیا ته به تر آسمان اوجت کړے شه؟ ته خو به
 عالم ارواح ته وغورزولے شه. ځکه چه که دا معجزے چه
 په تا کبښه ښکاره کړے شوے، که په صدوم کبښه شوے
 وے نو صدوم به تر ننه آباد وو. ٢٤ خو زه تاسو ته دا وایم

چه دَ قیامت په ورغ به د صدوم د خلقو حال ستاسو د حال
نه بنه وی.

ما له راشه او آرام وکړه

لوقا ۱۰ : ۲۱ - ۲۲

۲۵ په هغه وخت عیسی داسے ووئیل چه ”ائے پلاره! د
آسمان او د مزکے مالکه! زه ستا ثنا وایم چه تا دا خبرے د
پوهانو او هوبنیارو نه پتے کړے او ماشومانو ته د ظاهرے
کړے. ۲۶ هو پلاره! دا ستا رضا وه.

۲۷ هر څه ما ته زما پلار سپارلی دی، او هیڅوک بے د
پلاره زوئے نه پیژنی، او نه څوک پلار پیژنی بے له زویه او
بے له هغوی نه چه زوی ئے ورته بنکاره کوی.

۲۸ ائے تاسو چه ټول خواری کوئ او پنډ مو دروند دے،
ما له راشی او زه به آرام درکړم. ۲۹ زما جغ په غاړه کړئ
او له ما نه زده کړئ، ولے چه زه حلیم یم او په زړه کبښے
غریب، او ستاسو روحونه به آرام مومی. ۳۰ ولے چه زما
جغ په وړلو کبښے پوست دے او زما پنډ سپک دے.

د سبت په ورغ وږی شو کول

مرقوس ۲ : ۲۳ - ۲۸، لوقا ۶ : ۱ - ۵

۱۲ ۱۱ یو ځلے چه عیسی د سبت، یعنی د خالی په
ورغ، د غلے په فصل تیریدو او د هغه مریدان وږی شوی
وو، هغوی د وږو په شوکولو آخته شول او په خوړولو لکيا

شول. (۲) خۛ وخت چہ فریسیانو دا ولیدل نو هغهۛ ته ئے
 ووئیل چہ ”گوره! ستا مُریدان داسے کار کوی چہ د سبت
 پہ ورغ ناروا دے.“

(۳) هغهۛ ورته جواب ورکرو چہ ”تاسو دا نۛ دی لوستلی چہ
 داؤد اؤ د هغهۛ ملگری چہ وری شوی وُو نو هغویۛ خۛ کری
 وُو؟ (۴) هغه د خُدائے کور ته ننوتو اؤ د قُربانیۛ پوپیۛ ئے
 وخورله اگر چہ هغهۛ په دۛ اؤ د دۛ په ملگرو حرامه وه اؤ تش
 کاهنانو ته حلاله وه. (۵) اؤ تاسو په تورات کبے دا نۛ دی
 لوستلی چہ د خُدائے په کور کبے د سبت په ورغ کاهنانو
 سبت مات کرے وُو اؤ هغویۛ پرے گُناه گار شوی نۛ وُو.
 (۶) زۛ تاسو ته وایم چہ دلته د خُدائے د کور نه خۛ نور هم
 لوائے خیز موجود دے. (۷) که چرے تاسو د دے آیات په
 مطلب پوهه وئ چہ ”زۛ رحم خوبنوم، قربانی نه،“ نو تاسو
 به بے گناه خلق گُناه گار کری نۛ وُو. (۸) خۛ که چہ ابن آدم
 د سبت مالک دے.“

یو سرے چہ لاس ئے شل وو

مرقوس ۳ : ۱ - ۶، لوقا ۶ : ۶ - ۱۱

(۹) عیسیٰ یو بل خائے ته لارو اؤ د هغویۛ عبادت خانے ته
 ورننوتو. (۱۰) هلته ئے یو په لاس شل سرے ولیدو اؤ هغه
 خلقو د عیسیٰ نه تپوس وکرو چہ ”آیا د سبت په ورغ روغول
 روا دی؟“ خۛ که چہ هغویۛ په دۛ د تور لگولو بهانه لتوله. (۱۱)
 خو هغهۛ ورته ووئیل چہ ”فرض کریۛ چہ تاسو یوه گپه لرئ
 اؤ هغه د سبت په ورغ کندے ته پریوزی، په تاسو کبے
 داسے یو کس هم شته چہ هغه به د سبت په ورغ د هغے د

راخيڙولو كوشش نَه كوى؟ (۱۲) اَو بے شڪه چه انسان دَ
گڏے نه پير زيات قيمتي دے! حُڪه دَ سبت په ورغ نيكي
كول روا دى. (۱۳) هغه سپرى ته ئے مخ ورواږوو اَو ورته
ئے ووئيل چه ”خپل لاس و غزوه.“

هغه لاس و غزوو اَو هغه دَ بل لاس په شان روغ جوړ شو.

(۱۴) خو فريسيان چه دَ عبادت خانے نه بهر ووتل نو دَ
عيسى دَ مږ كولو صلاح ئے وكړه.

دَ خُدائے مقرر كړے خادم

(۱۵) عيسى په دے خبر شو اَو بېرته راستون شو. پير خلق په
هغه پسے روان شول اَو هغه ټول هغه رنخوران روغ كړل.

(۱۶) اَو هغوى ته ئے په كلكه ووئيل چه ”ما به نه بنكاره
كوى.“ (۱۷) دا دَ يشعياہ نبى دَ دے پيشن گوى پوره كول وُو
چه

(۱۸) ”دا زما خادم دے چه ما غوره كړے دے،

زما محبوب چه روح مے پرے خوشحاله دے.

زَه به خپل رُوح په هغه سورے كړم،

اَو هغه به غيرو قومونو ته اِنصاف رسوى.

(۱۹) هغه به نَه جگړه كوى، نَه شور،

اَو نَه به په كُوخو كبنے دَ هغه آواز آوريدے شى.

٢٠) هغه به چاؤدلی دُرْمه قدرے هم نَه ماتوی،

اُو نَه به لوگے کیدونکے لیتکے مِر کوی،

تر خو چه هغه اِنصاف بریالے کرے نَه وی.

٢١) قومونه به دَ هغه په نُوم اُمیدونه تری.

عیسیٰ اُو بعزبُول

مرقوس ٣ : ٢٠ - ٣٠، لوقا ١١ : ١٤ - ٢٣

٢٢) بیا هغوی وِرله یو رُوند گونگ سرے راوستو چه پیرے پرے ناست وو. عیسیٰ هغه جوړ کرو، ژبه ئے گویا شوه اُو په سترگو بینا شو. ٢٣) لیدونکی خلق ټول حق حیران شول اُو دا خبره خوره شوه چه ”آیا دا دَ داؤد زوئے نَه دے خَه؟“

٢٤) خو کله چه فریسیانو دا واؤریدل نو هغوی وِوئیل چه ”دا سرے دَ پیریانو دَ سردار بعزبول په مدد پیریان شری.“

٢٥) عیسیٰ دَ دوی په نیتونو خبر وو، نو خُکھ ئے هغوی ته وِوئیل، ”هره بادشاهی چه په خپلو کبسه وِویشلے شی هغه وِجاړ پیری، اُو یو بنار یا کور هم خوک چه په خپلو کبسه برخلاف وی پاتے کیدے نَه شی. ٢٦) که چرے شیطان شیطان شری نو بیا خو شیطان په خپله دَ خان خلاف شو، نو دَ شیطان بادشاهی خنگه پاتے کیدے شی؟ ٢٧) اُو که چرے زَه پیریان دَ بعزبول په مدد شرم نو ستاسو خپل مُریدان ئے په کومه ذریعه شری؟ نو هغوی به په خپله ستاسو مُنصفان شی. ٢٨) اُو که زَه دا پیریان دَ خُدائے په

مدد شرم نو د خدائے بادشاہی پہ تاسو راغلی دے. (۲۹) بیا
 خہ رنگ یو سرے د یو زورور سپری پہ کور ورختے شی او
 د هغه اسباب تالا کولے شی؟ تر خو چه زورور سرے اول
 هغه ترلے نه وی د هغه کور نه شی اوتلے.

(۳۰) خوک چه ما سره نه دے هغه زما برخلاف دے. خوک
 ئے چه زما سره نه راغونډوی هغه ئے خوروی. (۳۱) نو زه
 تاسو ته دا وایم چه یوه گناه او یو کفر داسے نشته چه د بنی
 آدمو بخیبلے نه شی، خو هغه کفر چه د روح القدس برخلاف
 لگولے شوے وی، به معاف نه شی. (۳۲) هر خوک چه د ابن
 آدم خلاف خه وائی هغه به معاف کرے شی، خو هر هغه
 خوک چه د روح القدس بر خلاف خبرے کوی هغه به ورته
 معاف نه شی، نه په دے جهان کبے او نه په بل کبے.

ونه او د هغه میوه

لوقا ۶ : ۴۳ - ۴۵

(۳۳) یا خو و نه او د هغه میوه بنه وگنئی او یا و نه او د هغه
 میوه بد وگنئی، خکه چه تاسو و نه د هغه په میوه پیژندئے
 شی. (۳۴) ائے د مارانو بچو! ستاسو خبرے خنگه بنے
 کیدے شی چه په خپله تاسو بنه نه یی؟ خکه چه کومه
 خبرے چه په خله وزی هغه د زره نه راوزی. (۳۵) بنه سرے
 د زره د خزانے نه بنه خیزونه راوباسی او بد سرے چه د
 زره خزانه ئے بد و ی هغه بد خیزونه راوباسی. (۳۶) زه تاسو
 ته دا وایم چه داسے یو بے فائده ټکے هم نشته چه سرے
 ئے د خله نه راوباسی او د قیامت په ورغ به د هغه
 حساب نه ورکوی. (۳۷) خکه چه ته به په خپلو خبرو صادق

شے اُو پہ خپلو خبرو به گُناه گار شے“

مُعجزه غوبستل

مرقوس ۸ : ۱۱ - ۱۲، لوقا ۱۱ : ۲۹ - ۳۲

۳۸ ﴿﴾ خُنے دَ شرعے عالمانو اُو فریسیانو ووئیل چه ”اُستازہ! مُونرِ غوارُو چه تہ مُونرِ تہ دَ نخبَسے پہ ڀول مُعجزه وِبنائے.“

۳۹ ﴿﴾ هغه ورته جواب ورکرو، ”دا یوه بدکاره اُو زناکاره پیرئ ده چه نخبَسے غوارِی اُو دوئ تہ یوه نخبَسه چه ورکیدے شی دَ یونس نبی دَه. ﴿۴۰﴾ حُکَه چه یونس دَ ماهی په خیتَه کبَسے درے ورخے اُو درے شپے تیرے کړے وے اُو دغه شان به ابن آدم درے ورخے اُو درے شپے په مزکه کبَسے دَ ننه تیرے کړی. ﴿۴۱﴾ دَ قیامت په ورخ چه هر کله دَ دے پیرئ سره حساب کیري نو دَ نینیوه خلق به دَ دوئ خلاف گواهی ورکړی اُو دوئ به مُجرم ثابت کړی، حُکَه چه هغوی دَ یونس په وعظ تویه گار شوی وُو. اُو خوک چه دلته دے، هغه دَ یونس نه لوئے دے. ﴿۴۲﴾ دَ سهیل مَلکه به دَ قیامت په ورخ دَ دے پیرئ سره په عدالت کبَسے ودریری اُو دوئ به مُجرمان ثابت کړی، حُکَه چه هغه دَ دُنیا دَ بل گُت نه دَ سُلیمان دَ حِکمت خبرے آوریډو له راغلی وِه، اُو خوک چه دلته دے هغه دَ سُلیمان نه هم لوئے دے!

دَ ناپاک رُوح واپسی

لوقا ۱۱ : ۲۴ - ۲۶

۴۳ ﴿﴾ هر کله چه دَ یو بنی آدم نه یو ناپاک رُوح راوخی نو هغه

په صحراگانو سر شی چه آرام و مومی، خو وئے نه مومی.
 (۴۴) نو بیا داسے ووائی چه زه به بیرته هغه کور ته لار شم د
 کوم نه چه راوتلے یم. نو هغه چه بیرته راشی نو کور خالی
 جارو کرے او پاک و وینی. (۴۵) بیا هغه لار شی او نور اووه
 روهونه د خان سره راوی چه ده نه هم زیات بد وی او
 هغوی پول راشی او دلته دیره شی، او د دوی انجام د پخوا نه
 هم لا خراب شی. او دغه حال به د دے نافرمانه پیری هم
 وی.

د عیسیٰ مسیح مور او ورویه

مرقوس ۳ : ۳۱ - ۳۵، لوقا ۸ : ۱۹ - ۲۱

(۴۶) عیسیٰ لا د خلقو خبرے کولے چه مور او ورویه ئے
 رابنکاره شول او هغوی بهر ودریدل او خبرے ئے ورسره
 کول غوبستل. (۴۷) په دے کبسه چا ووئیل چه ”ستا مور او
 ورویه دلته بهر ولاړ دی، هغوی درسره خه خبره کول
 غواری.“

(۴۸) عیسیٰ هغه خبره کوونکی سپری ته مخ رواړوو او ورته
 ئے ووئیل چه ”زما مور خوک ده او زما ورویه خوک دی؟“
 (۴۹) او بیا ئے خپلو مريدانو ته مخ ورواړوو او اشاره ئے
 ورته وکړه، ”دا زما مور او زما ورویه دی. (۵۰) هر هغه
 خوک چه زما د آسمانی پلار په وینا عمل کوی، هغه زما
 ورور دے، زما خور ده او زما مور ده.“

دَ کروندے مثال

مرقوس ۴ : ۱ - ۹، لوقا ۸ : ۴ - ۸

۱۳

ہم پہ دغہ ورغ عیسیٰ دَ کور نہ بھر شو اُو دَ

دِریاب پہ غارہ کبِیناستو. (۱) اُو دومرہ پیر خلق ورتہ

راپول شول چہ دئے ترے کِشتی تہ وختلو اُو ہلتہ کبِیناستو

اُو ٲول خلق ورتہ دَ دِریاب پہ غارہ ودریدل. (۲) ہغہ پیرے

خبرے سرہ دَ مثالونو ہغوی تہ وکرے.

ہغہ ووئیل چہ ”زمیندار کروندے تہ لاپو. (۳) اُو چہ کروندہ

ئے وکرہ نو خُہ تُخم ترے دَ لارے پہ غارہ توئے شو اُو

مارغان راغلل ہغہ ئے وخورو. (۴) خُہ تُخم پہ کانیزہ مزکہ

پریوتو چرتہ چہ لبرہ شان خاورہ وہ اُو دا زر راوتو کیدلو

خُکہ چہ مزکہ ژورہ نہ وہ. (۵) اُو چہ نمر راوختلو نو تازہ

فصل ئے وسوزولو اُو ہر کلہ چہ جرے ئے نہ وے نو وچ

شو. (۶) خُہ تُخم پہ غنو کبِے پریوتو، ازغی لوئے شول اُو

فصل ئے لاندے کرو. (۷) اُو خُہ تُخم پہ بنہ مزکہ پریوتو.

ہلتہ ئے غلہ وکرہ، حنی یو پہ یو سل، حنی یو پہ شپیتہ اُو

حنی یو پہ دیرش.

(۸) کہ ستاسو غورونہ وی نو دا خبرہ واوری.

دَ مثال مقصد

مرقوس ۴ : ۱۰ - ۱۲، لوقا ۸ : ۹ - ۱۰

(۹) مُریدان عیسیٰ تہ ورنزدے شول اُو ٲوس ئے ترے

وکرہ چہ ”تہ دوی تہ پہ مثالونو کبِے خبرے ولے کوے؟“

۱۱) هغه جواب ورکړو، ”دا د دے د پاره چه تاسو د آسمان د بادشاهي په رازونو پوهه شي، خو هغه نورو ته دا پوهه نه ده ورکړې شوې. ۱۲) ځکه چه د هر چا سره چه څه وي هغه له به نور هم ورکړې شي تر دے چه ورسره لا زيات شي، او د کوم سپري سره چه څه نه وي د هغه نه به هغه لږ څه هم واخستې شي. ۱۳) ځکه زه هغوي ته په مثالونو کښې خبرې کوم، ځکه چه ”هغوي گوري خو ويني نه، اوړي خو اوړي نه او پوهيږي نه.“ ۱۴) په هغوي کښې د يشعياہ نبي يوه پيشن گوئي پوره کيږي چه وائي:

”تاسو به ئې بيا بيا اوړئ ولې پرې پوهيږئ به نه،

تاسو به ئې په سترگو ويني ولې رسيږئ به پرې نه.

۱۵) ځکه چه د دے اُمت زړونه سخت شوي دي،

غوږونه ئې کانه شوي او سترگې ئې پټې شوې دي.

گني د هغوي سترگو به ليدلې،

د هغوي غوږونو به اوړيدل او د هغوي زړونه به پوهيدل،

او بيا به هغوي بيرته راستون شوي وئې او ما به روغ کړي وئې.“

۱۶) خو ستاسو سترگې بختورې دي ځکه چه ويني، او

ستاسو غوږونه بختور دي ځکه چه اوړئ. ۱۷) زه تاسو ته

وايم چه د پيرو نبیانو او زبرگانو دا مرضي وه چه هغه څه

وويني چه کوم تاسو اوس ويني خو چرې ئې ونه ليدل، او

هغه څه واورى کوم چه تاسو اوس اورى خو چرې ئے و
نه وریدل.

د کروندے د مثال تشریح

مرقوس ۴ : ۱۳ - ۲۰، لوقا ۸ : ۱۱ - ۱۵

١٨ تاسو بيا د زميندار مثال واورى: هر كله چه يو سرې د
خدائے د بادشاهى په حقله څه اورى خو پرې رسي نه، ١٩
نو شيطان راشي او د هغه د زړه نه هغه كرلى شوى څه هم
يوسى. دا هغه د لارې کرونده ده. ٢٠ په كاپيزه مزكه د
كرلى شوى تخم مثال د هغه سرې دے چه هر كله چه يوه
خبره واورى نو سمدستي ئے په خوشحالى قبوله كړى. ٢١
خو هر كله چه جرې ئے نه وى نو د ودریدو توان نه لرى،
او هر كله چه تكليف راشي يا د كلام په وجه هغه راگير شي
نو منكر شي. ٢٢ په غنو كېسے د كرلى شوى تخم مثال د
هغه سرې دے څوك چه كلام واورى خو دنيادارى او د
دولت مينه په ده غالبه شي او كلام بے فائده لار شي. ٢٣
خو كوم تخم چه په بنه مزكه وغورزيرى د دے مثال د هغه
سرې دے څوك چه كلام اورى، پرې پوهيرى او ميوه هم
راوړى، ځنى خلق يو په سل، يا يو په شپيته يا يو په ديرش.

د غنمو په مينځ كېسے د جمدر مثال

٢٤ عيسى يو بل مثال هغوئ ته وړاندے كړو چه ”د آسمان
بادشاهى داسے ده چه يو سرې په خپل پتي كېسے بنه تخم
وكړى. ٢٥ او كله چه خلق اوده وى نو د بنمن ئے راشي او
په هغه مزكه ورته د غنمو سره جمدر وكړى او لار شي. ٢٦

هر کله چه فصل زرغون شی او وری وباسی نو جمدر په کبسه بشاره شی. (۲۷) د زميندار غلامان خپل مالک له لار شی او ورته وائی، نائیکه! آیا تا په خپل پتی کبسه بښه تخم نه و وکرلی، نو بیا دا جمدر په کبسه د کومه راغلل؟ (۲۸) هغه په جواب کبسه وائی چه دا د دشمن کارونه دی. هغوی ووائی چه آیا مونږ لار شو او دغه جمدر وکارو؟ (۲۹) هغه جواب ورکړی چه، دا ځکه چه هر کله چه تاسو جمدر وکارئ نو غنم به هم ورسره وباسی. (۳۰) پرپردي چه دواړه پاخه شی، نو د لو په وخت به زه لوگرو ته ووايم چه اول جمدر وربیئ او د سوزولو د پاره ئه گيډئ کړئ، پس له هغه نه غنم وربیئ او زما درمند ته ئه راوړئ.

د شپږم د دانې او خمبیرې مثال

مرقوس ۴ : ۳۰ - ۳۲، لوقا ۱۳ : ۱۸ - ۱۹

(۳۱) او یو بل مثال عیسی هغوی ته وړاندې کړو چه ”د آسمان د بادشاهي مثال د شپږمو د هغه تخم دے کوم چه یو سپری واخستو او په خپل پتی کبسه ئه وکرلو. (۳۲) دا تخم اگر چه د نورو ټولو تخمونو نه ورکوټی وی خو کله چه دا لوتی شی نو دا د باغ د هرې بلې سبزی نه لوتی وی، او داسې بوټی شی چه د هوا مرغان راخی او د هغه په خانگو کبښی. (۳۳) عیسی ورته دا مثال هم ورکړو چه ”د آسمان بادشاهي لکه په مثال د خمبیرې ده چه یومې ښخې واخستله او په دریو اوږو اوږو کبښی ئه گډه کړله او بیا هغه ټول خمبیره شو.“

دَ مِثَالُونُو اسْتِعْمَال

مرقوس ۴ : ۲۳ - ۲۴

﴿۳۳﴾ عیسیٰ ہغہ خلقو تہ دا ٲولے خبرے پہ مِثَالُونُو کبے وکړے اُو ربتیا خو دا دی چہ یوہ خبرہ ئے ہم بے مِثَالُونُو ونہ کرہ. ﴿۳۵﴾ دا دَ نبی دَ پیشن گوئی تصدیق وو چہ :

”زہ بہ پہ مِثَالُونُو خبرے وکرم

اُو ہغہ خبرے بہ خرگندے کرم

چہ دَ دُنیا دَ پیدایبست راسے

پتے ساتلے شوی دی.“

دَ جمدَر دَ مِثَال تشریح

﴿۳۶﴾ ہغہ بیا خلق رُخصت کړل اُو کور تہ ورننوتو اُو مُریدان ورته راغلل اُو ورته ئے ووئیل چہ ”مُونر پہ پتی کبے دَ جمدَر پہ مِثَال پوہہ کرہ.“

﴿۳۷﴾ ہغہ پہ جواب کبے ووئیل چہ ”بنہ تُخم کرونکے ابن آدم دے، ﴿۳۸﴾ پتے دا دُنیا دہ، بنہ تُخم دَ بادشاہی زامن دی اُو جمدَر دَ شیطان اُو لاد دے. ﴿۳۹﴾ اُو ہغہ دُبنمن چا چہ جمدَر کرلی دی ہغہ ابلیس دے، فصل روستی زمانہ دہ اُو لو کوونکی فربستے دی. ﴿۴۰﴾ لکہ خنگہ چہ جمدَر پہ آخرہ کبے راٲولولے شی اُو پہ اور سوزولے کیری، ﴿۴۱﴾ دغہ شان پہ آخرہ کبے بہ ابن آدم خپلے فربستے ولیری اُو دَ

هغه د بادشاهی نه به هر هغه خیز راغونډ کړی چه سرے
پرے تیندک خوری او هغه ټول خلق چه بد عمله وی. (۴۲) او
دا به د اور شغلو ته ورواچولے شی کوم چه د ژړا او د
غابونو د چیچلو خائے دے. (۴۳) او بیا به صادقان د خپل
پلار په بادشاهی کبے لکه د نمر خلیزی. که ستاسو غورونو
وی نو واوری.

درے مثالونه

(۴۴) د آسمان بادشاهی د هغه خزانے په مثال ده چه په پتی
کبے پته وی. کوم سری چه دا وموندله نو بیا ئے بنخه کړه
او په خوشحالی ئے خپل هر خه خرڅ کړل او هغه پتے ئے
پرے واخستو.

(۴۵) د آسمان د بادشاهی دا یو بل مثال دے چه یو سودا گر
د بنو مرغلو په تلاش کبے وو. (۴۶) هغه یوه پیره غوره
مرغله ومونده او د هغه د حاصلولو د پاره ئے خپل هر
خه خرڅ کړل او هغه ئے واخسته.

(۴۷) بیا د آسمان بادشاهی د هغه جال په شان ده چه سمندر
ته اچولے شوے وی او په کبے قسما قسم کبان رانیولی
شوی وی. (۴۸) هر کله چه پک شو نو غارے ته ئے راکبیلو،
نو بیا سری ورته کبیناستل او بنه کبان ئے ترے نه جدا
کړل او په لوبنو کبے ئے واچول او خراب ئے ترے نه
وغورزول. (۴۹) دغسے به د آخرے زمانے حال وی،
فریبته به ورشی او نیکان به د ورنکارو نه رابیل کړی، (۵۰)
او ورنکاری به د اور شغلو ته وغورزوی، هغه خائے چرته به

چه ژړا او د غابونو چيچل وی.

نوی او زړی خزانی

٥١ عیسی ورنه پوښتنه وکړه چه ”آیا تاسو په دے ټولو خبرو ورسیدئ څه؟“

او هغوی دا جواب ورکړو چه ”هو.“

٥٢ هغه دوی ته ووئیل، ”هر کله چه د آسمان په بادشاهئ کبښی یو اُستاز زده کړی ته کښیناستو نو هغه د کور د مالک په مثال دے، څوک چه د خپل گودام نه زاړه او نوی څیزونه راوباسی.“

د عیسی مسیح په ناصرت کښی رد کیدل

مرقوس ٦ : ١ - ٦، لوقا ٤ : ١٦ - ٣٠

٥٣ څه وخت چه عیسی د مثالونو بیان ختم کړو نو هغه د هغه ځائے نه روان شو، ٥٤ او خپل ښار ته راغی چرته چه هغه خلقو ته د هغوی په عبادت خانو کښی تعلیم ورکولو. نو هغوی حیران شول او پوښتنه ئی ترے وکړه چه ”دا عقل او دا پوهه او دا معجزے ده له کومه ځایه وموندلے؟ ٥٥ آیا دے د ترکان زوئے نه دے؟ آیا د ده مور مریم نه ده او د ده ورؤپه یعقوب، یوسف، شمعون او یهوداه نه دی څه؟ ٥٦ او آیا د ده ټولے خویندے دلته زمونږ سره نه دی څه؟ نو بیا دا خبرے ده چرته زده کړی؟“ ٥٧ دغه شان هغوی د ده برخلاف شول.

اُو هغه په دے وينا مجبور شو چه ”نبی تل د خپل ښار اُو خپلے کورنئ نه بل هيڅ چيرته بے عزته شوے نه دے.“ (٥٨) هغه هلته زياته مُعجزے ښکاره نه کړے ځکه چه د هغوى ايمان نه وو.

د يحيى پيښمه ور کونکي مرگ

مرقوس ٦ : ١٤ - ٢٩، لوقا ٩ : ٧ - ٩

١٤ (١) هم په دغه ورځو کښے هيروديس چه د گليل حاکم وو، د هغه غوږونو ته چه د عيسى شُهرت ورسيدو، (٢) نو هغه ټولو نوکرانو ته ووييل چه ”دا پيښمه ورکونکے يحيى دے. هغه بيا راژوندے شوے دے، ځکه خو ورسره د مُعجزو طاقت هم دے.“ (٣) هيروديس د خپل ورور فيليپوس د ښځے هيرودياس په وجه يحيى گرفتار کړے وو، زولنئ ئے ور اچولے وے اُو په قيد خانه کښے ئے غورزولے وو. (٤) ځکه چه يحيى هغه ته وئيلي وُو چه ”د دے ساتل په تا حرام دى.“ (٥) هيروديس به هغه مړ کړے وو خو د خلقو نه ويريدلو ځکه چه خلقو هغه نبى گڼلو. (٦) خو هيروديس د سالگرے په ورځ د هيرودياس لور د ميلمنو په وړاندے داسے وگڼيده اُو هيروديس دومره زيات خوشحال شو (٧) چه هغه سوگند وخوړو چه ”څه چه ته وخواړے، زه به ئے درکړم.“ (٨) د مور په لمس هغے ووييل چه ”د پيښمه ورکونکي يحيى سر ما ته په تالی کښے راوړه.“ (٩) بادشاه چه دا واوړيدل نو غمژن شو، خو د خپل سوگند اُو ميلمنو په وجه هغه دا حُکم وکړو چه دا سوال د پوره کړے شى. (١٠) اُو سرى ئے واستول اُو د يحيى سر

تے پہ قید خانہ کبسے پرے کرو۔ ﴿۱۱﴾ سر تے پہ تالی کبسے
 ایسے راؤرو او جینی تہ تے پیش کرو او ہغے خپلے مور
 تہ یورو۔ ﴿۱۲﴾ بیا دَ یحییٰ مُریدان راغلل او دَ ہغہ تن تے یورو
 او بنخ تے کرو۔ او ہغوی لارل او عیسیٰ تہ تے حال ووی۔

پینخہ زرو سرو لہ پوپئی ورکول

مرقوس ۶ : ۳۰ - ۴۴، لوقا ۹ : ۱۰ - ۱۷، یوحنا ۶ : ۱ - ۱۴

﴿۱۳﴾ عیسیٰ چہ دا قصہ واؤریدہ نو پہ یوہ کشتی کبسے
 یواخے یو خوشی خائے تہ لارو۔ خو خلق خبر شو او پہ دہ
 پسے دَ بنارونو نہ دَ وچے پہ لارہ پیادہ لارل۔ ﴿۱۴﴾ ہغہ چہ
 غارے تہ راورسیدو نو یوہ لویہ گنہ تے ولیدہ، زپہ تے پرے
 وسوزیدلو او چہ خوک پہ کبسے رنحوران وُو ہغہ تے روغ
 کرل۔ ﴿۱۵﴾ ناوختہ دَ ہغہ مُریدان راغلل او وئیے وئیل، ”دا
 خوشے خائے دے او ورغ تیرہ دہ، خلق کلو تہ رخصت
 کرہ چہ خان لہ خوراک واخلی۔“

﴿۱۶﴾ ہغہ جواب ورکرو، ”دَ دوی دتلو حاجت نشتہ، تاسو دَ
 خانہ دوی تہ دَ خوراک خہ ورکری۔“ ﴿۱۷﴾ ہغوی وئیل چہ
 ”مؤنر سرہ خو تولے تالے پینخہ پوپئی او دوہ کبان دی۔“
 ﴿۱۸﴾ ہغہ وئیل، ”دا ما تہ راکری۔“ ﴿۱۹﴾ بیا ہغہ خلقو تہ

وئیل چہ پہ وابسو باندے کبسنی۔ بیا ہغہ دا پینخہ پوپئی او
 دوہ کبان واخستل، آسمان پلو تے وکتل، دُعا او برکت تے
 وغوبستو او پوپئی تے ماتے کرے او ہغہ تے مریدانو تہ
 ورکریے او مُریدانو ہغہ پہ خلقو تقسیم کرے۔ ﴿۲۰﴾ ہغو بنہ
 پہ مرہ گپیہ خوراک وکرو او خہ ترے پاتے ہم شوے چہ
 ہغہ ہغوی راٹولے کرے نو دولس لوئے توکری ترے پکے

شویے. (۲۱) خوا اؤ شا پینئہ زره سپرو دغه پوپئی خورلے
وه چه بنئے اؤ ماشومان په کبنے شمار نه ؤو.

په اوبو باندے گرزیدل

مرقوس ۶ : ۴۵ - ۵۲، یوحنا ۶ : ۱۵ - ۲۱

(۲۲) بیا عیسیٰ مُریدان کِشتی ته وخیژول اؤ ورته ئے ووئیل
چه د دریاب پورے غارے ته لار شی. (۲۳) اؤ چه خلق ئے
رُخصت کړل نو په خپله غره ته لارو چه یواځے دُعا وکړی،
اؤ بنه تر ناوخته پورے هغه هلته یواځے وو. (۲۴) کِشتی هغه
وخت د غارے نه څو فرلانگه وړاندے تلے وه اؤ د مُخالف
باد اؤ دریاب د څپو له کبله سرگردانه وه.

(۲۵) د شپے څلورم پهر کبنے د دریاب د اوبو د پاسه عیسیٰ
هغوی ته پیاده روان شو. (۲۶) هر کله چه حواریانو دئے د
اوبو د پاسه روان ولیدو نو هغوی ویریدل اؤ چغے ئے
کړے، ”دا خو پیرے دے!“

(۲۷) عیسیٰ ورته سمدستی ووئیل چه ”مه ویریرئ! دا زه یم
چه ویره ونه کړئ.“

(۲۸) پطروس عیسیٰ ته ووئیل چه ”مالکه! که چرے دا ته ئے
نو ما له حکم راکړه چه زه هم د اوبو د پاسه درشم.“

(۲۹) عیسیٰ ووئیل چه ”راځه!“ پطروس د کِشتی نه کوز شو
اؤ د اوبو د پاسه د عیسیٰ په لور روان شو. (۳۰) خو هر کله
چه هغه د طوفان زور ولیدلو نو هغه ویریدو، اؤ چه پویدو
نو چغے ئے کړے چه ”مالکه! ما بچ کړه.“

٣١ عیسیٰ سمدستی خپل لاس وړاورد کړو او هغه ئے د لاسه ونيوو او ورته ئے ووئیل، ”ستا عقیده څومره کمزورے ده! شک د ولے وکړو؟“

٣٢ بیا هغوی په کشتی کېنې سواره شول او طوفان ودریدلو. ٣٣ په کشتی کېنې ناست سپری ورته په سجده شول او وئے ووئیل، ”بے شک! چه ته د خدائے زوئے یئے.“

د گنيسريت په علاقه کېنې رنحوران جوړول
مرقوس ٦ : ٥٣ - ٥٦

٣٤ او دغسے هغوی پورے غاړے ته لاپل او د گنيسريت علاقه ته ورسيدل. ٣٥ د هغه ځائے خلقو عیسیٰ وپیژندو او گیر چاپیره خلق ئے خبر کړل او ټول رنحوران ئے ورته راوستل. ٣٦ او هغه ته ئے سوال وکړو چه دوی ته دا قدر اجازت ورکړه چه ستا د چوغے لمنے ته لاس وروپری، او هر چا چه لاس وروپرو، هغه بیخی روغ شول.

د مشرانو رسمونه

مرقوس ٧ : ١ - ١٣

١٥ بیا د فریسیانو او شرعے د عالمانو یوه ډله د بیت المقدس نه عیسیٰ ته راغله او دا سوال ئے راوپرو چه ”ستا مريدان ولے پخوانی رسمونه ماتوی او دوی د پوپئ نه وړاندے خپل لاسونه څنگه چه وینځل په کار دی نه وینځی؟“ ١٦ هغه ورته په جواب کېنې ووئیل چه ”دا تاسو څه کوئ چه د خپلو روایاتو د خاطره د خدائے حکم ماتوی؟“

﴿٤﴾ حُڪه چه خُدائے وئیلی دی چه : ”دَ خپل پلار اؤ مور
 عزت کوی،“ اؤ ”هغه خوک چه خپل پلار اؤ مور ته بد رد
 وائی هغه دِ قتل شی.“ ﴿٥﴾ خو تاسو وایی چه که خوک پلار
 یا مور ته ووائی چه دَ کوم خیز په وجه له ما نه تاسو ته فائده
 رسیده هغه دَ خُدائے شکرانه شوه، ﴿٦﴾ نو پس دَ هغے نه
 هغه دَ خپل مور اؤ پلار په عزت پر نه دے. دغه شان تاسو دَ
 خُدائے قانون دَ خپلو روایاتو په خاطر منسوخ کرو. ﴿٧﴾
 تاسو خومره مُناقان یئ! یشعیاه چه ستاسو په حقله دا پیشن
 گوئی کوله، نو هغه ربتونے وو :

﴿٨﴾ دا خلق تش په خُله زما عزت کوی

خو زپه ئے رانه پیر لرے دے.

﴿٩﴾ دوئی بے فائده زما عبادت کوی،

حُڪه چه دوئی خلقو ته دَ بنی آدمو حکمونه

دَ تعلیم په ډول ورکوی.“

هغه خیزونه چه انسان پلیدی

مرقوس ٧ : ١٤ - ٢٣

﴿١٠﴾ هغه خلقو ته غبر وکړو اؤ وئے وئیل چه ”زما خبره

واورئ اؤ حان پرے پوهه کړئ. ﴿١١﴾ سرے په دے نه

پلیدیږي چه خه شے دَ هغه په خُله ننوزی، بلکه په دے چه

خه دَ خُله نه وزی.“

١٢) بيا مُريدان عيسىٰ له راغلل اُو وئى وئيل چه ”ته خبر

ئى چه فريسانو ستا دا خبرى بدى گنلے دى؟“

١٣) هغه جواب وركړو چه ”كوم بوټى چه زما آسمانى پلار

لگولے نه وى هغه به د بيخه وويستے شى. ١٤) دوى

يواځے پرېردى. دا رانده لارېنودونكى دى، اُو كه چرے يو

رُوند بل رُوند ته لار بشيئ نو دواړه به په كنده كېسے پرېوزى.“

١٥) بيا پطروس ووييل چه ”مونږ په دے مثال پوهه كړه.“

١٦) عيسىٰ جواب وركړو، ”آيا تاسو هم لا تر اوسه د نورو

غوندے ناپوهه يئ؟ ١٧) آيا تاسو ته دا نه ده معلومه چه كوم

څيز چه په خله نوزى، گيډے ته لار شى اُو هغه د حاجت په

لارے بهر وزى؟ ١٨) خو څه چه د خله نه راوزى هغه د

زړه نه راځى اُو دغه څيز بنى آدم پليټوى. ١٩) ځكه چه وران

خيالونه، قتل، زنا، حرامكارى، غلا، د دروغو گواهي اُو كفر د

زړه نه راوزى. ٢٠) اُو دا هغه څيزونه دى چه بنى آدم پليټوى،

خو په ناوينځلو لاسونو خوراك كول بنى آدم نه پليټيرى.“

د كنعانى بنځے عقيدہ

مرقوس ٧ : ٢٤ - ٣٠

٢١) بيا عيسىٰ هغه ځائے پرېنودو اُو د صور اُو د صيدا

علاقے ته راغے ٢٢) اُو د هغے علاقے يوه كنعانى بنځه بهر

راووتله اُو په چغو ئے ووييل، ”ائے مالكه! په ما رحم وكړه!

ائے د داؤد زويه! زما لور پيريانو سخته نيولے ده.“

٢٣) خو هغه هيڅ جواب ورنه كړو. د هغه مُريدان راغلل اُو

زاري ئے وکړه چه ”دا بنځه لرې کړه ځکه چه په مُونږ
پسے بے واره چغے وباسی.“ (٢٤) عیسیٰ جواب ورکړو ”زَه
تش د اسرائیل د خاندان د ورکو شوو گڼو د پاره رالیږلے
شوے یم.“ (٢٥) خو هغه بنځه راغله، د دَه په پښو پریوته او
چغے ئے کړے، ”مالکه! زما مدد وکړه!“ (٢٦) عیسیٰ په
جواب کښے ووئیل، ”دا مناسب نه دی چه د ماشومانو برخه
پوږی د څوک واخلي او سپو ته د ئے واچوی.“ (٢٧) هغے
جواب ورکړو چه ”رښتیا دی مالکه! خو بیا هم سپی هغه
ټکړے خوری کومے چه د مالکانو د دسترخوان نه
غورزېږي.“ (٢٨) نو بیا عیسیٰ جواب ورکړو چه ”ئے
بنځه! ستا څومره لویه عقیده ده! چه څنگه ته غواړے،
دغسے د وشي.“ او هم په هغه ساعت د هغے لور جوړه
شوه.

د پیرو خلقو جوړول

(٢٩) د دغه ځایه چه عیسیٰ روان شو نو د گلیل دریاب په
غار په غرونو ته وختو او چه هلته کښیناستو (٣٠) نو پیر خلق
ورته راغلل چه ورسره گڼ، کانه، رانده، شل او پیر رنحوران
و. دوی هغه خلق د دَه په پښو کښے کښودل او هغه هغوی
جوړ کړل. (٣١) هغه خلق په دے پیر حیران شول چه
چاراگانو خبرے وکړلے، مات گڼ خلق روغ شول او
گرزیدل او رانده بیا شول او ټولو په دے د اسرائیل د
خدائے لوی بیان کړه.

څلورو زرو خلقو له پوږي ورکول

مرقوس ۸ : ۱ - ۱۰

۳۲ عیسیٰ خپل مُريدان راوبلل او ورته ئې وويل چه ”زما په دې خلقو زړه سوځي، دوي د دريو ورځو راسې ما سره دي او هيڅ ئې نه دي خوړلي. زه دوي نهر رخصتول نه غواړم، کيدې شي چه دوي په لارې د کمزورتيا نه پرېوزي.“

۳۳ مُريدانو جواب ورکړو چه ”په دې بيابان کېسې به دومره خلقو له مونږ پوږي د کومه راوړو؟“

۳۴ عیسیٰ ورته وويل چه ”تاسو سره څومره پوږي دي؟“

هغوي ځواب ورکړو چه ”اووه پوږي او يو څو واړه کبان.“

۳۵ نو هغه خلقو ته وويل چه په مزکه کېسيني. ۳۶ هغه اووه پوږي او کبان ئې راواخستل، بيا ئې د ځدائې شکر ووي، پوږي ئې ماتې کړې او مُريدانو ته ئې ورکړې، او مُريدانو په خلقو وويشلې. ۳۷ ټولو ځانونه بڼه ماړه کړل. او چه څه پکړې ترې پاتې شوې نو هغه ئې راټولې کړې. هغه دومره وې چه اووه ټوکري ترې پکې شوې.

۳۸ د بچو او بڼو نه علاوه څلورو زرو کسانو هغه پوږي خوړلې وه.

۳۹ هغه بيا خلق رخصت کړل، کښتئ ته وختلو او د مگدن علاقې ته لاړو.

دَ نخبسو غوبستل

مرقوس ۸ : ۱۱ - ۱۳، لوقا ۱۲ : ۵۴ - ۵۶

۱۶ ﴿۱﴾ فریسیان اَوُ صدوقیان عیسیٰ ته راغلل اَوُ دَ

آزمیښت په طور ئے ورته ووئیل چه ”مُونږ ته یوه نخبسه

وښیه.“ ﴿۲﴾ هغه جواب ورکړو چه ”تاسو دَ نماشام په وخت

وايئ چه موسم به ښه شی ځکه چه آسمان سُور دے، ﴿۳﴾ اَوُ

دَ سحر په وخت وايئ چه نن به سیلئ راشی ځکه چه آسمان

سُور اَوُ دُوند دے. تاسو دَ آسمان دَ مخ تمیز کولے شی خو

دَ زمانو په نخبسو نه پوهیرئ. ﴿۴﴾ دا یوه گمراه پیرئ ده چه لا

اوس هم مُعجزے غواړی. دوی ته به صرف یوه مُعجزه

ورکړے کیرئ چه هغه به دَ یونس وی.“

هغه ترے بیا روان شو اَوُ هغوی ئے پریښول.

دَ فریسیانو اَوُ صدوقیانو خمبیره

مرقوس ۸ : ۱۴ - ۲۱

﴿۵﴾ چه بلے غاړے ته پورے وتل نو دَ مُریدانو نه ئے پوپئ

راوړل هیر شوی ؤو. ﴿۶﴾ نو کله چه عیسیٰ هغوی ته ووئیل

چه ”دَ فریسیانو اَوُ دَ صدوقیانو دَ خمبیره نه ځان ساتئ،“

﴿۷﴾ هغوی په خپل مینځ کښے دا بحث شروع کړو چه ”دا

ځکه چه مُونږ پوپئ نه ده راوړے.“

﴿۸﴾ عیسیٰ دَ هغوی دَ زړونو په حال پوهه ؤو، نو ځکه ئے

ورته ووئیل، ”تاسو دَ پوپئ فکر ولے آخستی یئ؟ ائے بے

عقیدے خلقو! ﴿۹﴾ تاسو لا تر اوسه نه ئے پوهه؟ آیا تاسو ته

هغه پینئہ پوپئی اُو پینئہ زره کسان یاد نہ دی، اُو تاسو
 خومره پکے ٲوکری ترے اُوچتے کرے؟ (۱۰) بیا هغه اُووه
 پوپئی دَ څلورو زرو کسانو دَ پارہ، اُو خومره پکے ٲوکری
 تاسو ته ترے ٲاتے وے؟ (۱۱) تاسو څرنگ ٲه دے خبره
 ٲوهه نه شوئ چه ما دَ پوپئی ذکر نه کاوو؟ ما درته وئیلی وُو
 چه دَ فریسیانو اُو صدوقیانو دَ خمبیرے نه به ځان ساتی.

(۱۲) بیا هغوی مطلب ته ورسیدل چه دَ پوپئی دَ خمبیرے نه
 ځان ساتل نه، بلکه دَ فریسیانو اُو صدوقیانو دَ تعلیم نه ځان
 ساتل دی.

دَ پطروس دَ عیسیٰ اقرار کول

مرقوس ۸ : ۲۷ - ۳۰، لوقا ۹ : ۱۸ - ۲۱

(۱۳) هر کله چه هغوی دَ قیصریه فیلیپی علاقے ته راغلل نو
 عیسیٰ دَ خپلو مُریدانو نه ٲوس وکړو چه ”خلق څه وائی چه
 ابن آدم څوک دے؟“ (۱۴) هغوی جواب ورکړو، ”ځنې وائی
 چه ٲیتسمه ورکوونکے یحییٰ، ځنې الیاس، ځنې یرمیاہ اُو
 یا دَ نبیانو نه بل څوک.“ (۱۵) هغه ورته وئیل چه ”تاسو څه
 وائی، چه زه څوک یم؟“ (۱۶) شمعون پطروس جواب
 ورکړو، ”ته دَ ژوندی ځدائے زوئے مسیح ئے.“ (۱۷) بیا
 عیسیٰ وئیل، ”ائے دَ یوحنا زویه شمعونه! ته بے شکه
 بختور یے. تا دا خبره دَ فانی انسان نه نه ده زده کرے بلکه
 زما آسمانی ٲلار دا ستا ٲه زږه کبئے اچولے ده.“ (۱۸) خو زه
 تا ته دا وایم چه ته پطروس ئے، چه معنی ئے گت دے، چه
 زه به خپل جماعت ٲه دے گت آبادوم، اُو مرگ به ٲه دے
 هیڅ کله غالبیدے نه شی. (۱۹) زه به تا له دَ آسمان دَ

بادشاهي ڪُنڊيانِي درڪرم، هر ڇُءُ ڇه تَه پِه مزڪه تِرِي هغه به
 په آسمان ڪبني وتِرِي شي، اُو هر ڇُءُ ڇه تَه پِه مزڪه
 پِرانزِي هغه به په آسمان ڪبني پِرانستِي شي.

٢٠) بيا هغه خپلو مُريدانو ته په ٽينگه ووئيل ڇه ”هيجا ته دا
 مَه وائي ڇه مسيح زَه يم.“

**دَ عيسيٰ دَ مرگ اُو دَ بيا ڙوندي ڪيدلو په بابت
 پيشن گوئي**

مرقوس ٨ : ٣١ - ٩ : ١، لوقا ٩ : ٢٢ - ٢٧

٢١) دَ هغه وخت نه عيسيٰ خپلو مُريدانو ته دا خبره څرگنده
 ڪرِه ڇه ”ضروري دي ڇه زَه به بيتُ المُقدس ته ڄم اُو هلته
 به دَ مشرانو اُو دَ مشرانو ڪاهنانو اُو دَ شرعي دَ عالمانو له
 لاسه پير آزارولي شم اُو ووڙلي شم اُو په دريمه ورڃ به بيا
 پاڇولي شم.“ ٢٢) بيا پطروس هغه دَ مٽ نه ونيو اُو
 ملامت ئي ڪرو اُو وئي وئيل ڇه ”خُدائي دِ نه ڪري مالڪه!
 په تا دِ داسي هيڃ ڪله هم ونه شي.“ ٢٣) بيا عيسيٰ مخ
 ورواڀو اُو پطروس ته ئي ووئيل، ”لرِي شه شيطانه! تَه زما
 دَ لارِي خنڊِي، تَه دَ بني آدمو غوندي سوچ ڪوي، دَ
 خُدائي په رنگ نه.“ ٢٤) بيا عيسيٰ خپلو مُريدانو ته ووئيل
 ڇه ”ڇوڪ په ما پسِي راتل غواڀي، هغه دِ دَ خپل ڄان نه
 مُنڪر شي، خپله سولي دِ په خپله راواخلي اُو ما پسِي دِ
 راڄِي. ٢٥) ڇوڪ ڇه ڄان بچ ڪوي هغه به ئي ورڪ ڪري،
 خو ڪه ڇوڪ زما دَ خاطره ڄان ورڪ ڪري هغه به خپل
 ڙوندون بيا مومي.“ ٢٦) ڪه يو سڀرِي دَ خپل ڙوندون په بدل

کبڻے ٽول جهان ومومي نو خه ئے وموندل؟ او د خپل
 ژوندون دوباره موندلو د پاره هغه کومه بيعه ورکولے شی؟
 ۲۷ ځکه چه ابن آدم به د خپل پلار په لوی کبڻے د خپلو
 فرښتو په ملگرتيا کبڻے راځي او بيا به هغه هر چا ته د خپل
 کړي عمل بدل ورکوي. ۲۸ زه تاسو ته دا وایم چه په دے
 ځائے کبڻے داسے کسان شته چه هغوی به تر هغے نه
 مری تر څو چه هغوی ابن آدم خپلے بادشاهي ته په راتلو ونه
 وینی.

د عیسی شکل بدلیل

مرقوس ۹ : ۲ - ۱۳ ، لوقا ۹ : ۲۸ - ۳۶

۱۷ ۱ شپږ ورځے پس عیسی پطروس، یعقوب او د هغه
 ورور یوحنا د ځان سره یو اوچت غر ته وخیژول. هلته دوی
 یواځے وو. ۲ او د هغوی په موجودگي کبڻے د هغه شکل
 بدل شو او د هغه مخ لکه د نمر وځلیدو او د هغه جامے لکه
 د رڼا سپینے شوے. ۳ او هغوی ولیدل چه موسی او
 ایاس ورله راغلل او د هغه سره ئے خبرے کولے. ۴ بیا
 پطروس ووئیل، ”مالکه! دا څومره ښه خبره ده چه مونږ هم
 دلته موجود یو. که ستاسو خوښه وی نو زه به دلته درے
 کوټے جوړے کړم، یو تاله، یوه موسی له او یو ایاس له.“
 ۵ هغه لا دا خبره کوله چه ناڅاپي یوه روښانه وریخ
 راخوره شوه او په هغوی سورے شوه او د وریخے نه آواز
 راغے، ”دا زما محبوب زوئے دے د چا نه چه زه رضا یم. د
 هغه خبرے واوری!“ ۶ د دے آواز په اوریدو مریدان د
 ویرے نه پر مخے پریوتل. ۷ بیا عیسی هغوی له ورغے،

پہ ہغوی ئے لاس ولگوو آؤ ورتہ ئے ووئیل، ”پاخئی! مہ ویریریئ!“ (۸) کلہ چہ ہغوی سترگے وغرولے نو بغیر د عیسیٰ نہ ئے ہیخ ونہ لیدل.

(۹) د غرہ نہ چہ ہغوی بشکتہ راگوزیدل نو عیسیٰ ہغوی تہ حکم ورکرو چہ ”دا واقعہ تر ہغے چا تہ مہ وائی تر خو چہ ابن آدم د مرو نہ ژوندے پورته کرے شوے نہ وی.“

(۱۰) مُریدانو پہ ہغہ یو سوال وکرو چہ ”بیا زمونر د شرعے عالمان ولے داسے وائی چہ ایاس بہ خامخا وپومبے راخی؟“ (۱۱) ہغہ ورتہ ووئیل، ”ہو ایاس بہ راخی آؤ ہر خہ بہ سموی. (۱۲) خو زہ تاسو تہ وایم چہ ایاس خوراغلے دے، ولے ہغوی پیژندلے نہ دے آؤ چہ خہ دوی غوبستل ہغہ ئے ورسرہ وکرل. آؤ دغہ شان بہ ہم ابن آدم د ہغوی د لاسہ تکلیفونہ تیروی.“ (۱۳) بیا مُریدان پوہہ شول چہ ہغہ مُونر تہ د بیتسمہ ورکوونکی یحییٰ پہ باب کبسے وائی.

د پیری نیولے سرے روغول

مرقوس ۹ : ۱۴ - ۲۹، لوقا ۹ : ۲۷ - ۴۳

(۱۴) کلہ چہ ہغوی خلقو تہ واپس راغلل نو یو سرے عیسیٰ تہ راغے، د ہغہ پہ وپاندے پہ زنگونو شو (۱۵) آؤ وئے وئیل، ”مالکہ! زما پہ زوی رحم وکرہ! پہ ہغہ مرگی راخی آؤ پیر ئے رپروی آؤ کلہ خو ئے پہ اور کبسے غورزوی آؤ کلہ ئے پہ اوبو کبسے. (۱۶) ما ہغہ ستا مُریدانو تہ راوستلے وو خو ہغوی روغ نہ کرے شو“

١٧) عيسیٰ په جواب کښې ووئيل چه ”آئې بې ايمانہ آؤ بې لارې پيرئ! زه به تر څو تاسو سره يم آؤ زه به تر څو ستاسو زغم کوم؟ هغه دلته ما له راوله.“ (١٨) بيا عيسیٰ هغه وزورلو، نو بد روح هغه پريښودو آؤ سمدستی هغه هلک روغ شو.

١٩) د دې نه پس مريدان عيسیٰ ته ځان له راغلل آؤ تپوس ئې وکړو چه ”دا مونږ ولې لرې کولې نه شو؟“

٢٠) هغه جواب ورکړو چه ”ستاسو عقیده پيره کمزورې ده. زه تاسو ته دا وایم، که ستاسو عقیده د شېرمو د دانې هومره وی نو تاسو دې غر ته ووايئ چه د دلته نه هلته لاړ شه، نو دې به وخوږېږي. آؤ هيڅ کار به تاسو د پاره ناممکن نه وی.“

عيسیٰ يو ځل بيا د خپل مرگ پيشن گوئی وکړله

مرقوس ٩ : ٣٠ - ٣٢، لوقا ٩ : ٤٣ - ٤٥

٢٢) کله چه هغوی په گليل کښې يو ځائې روان وو نو عيسیٰ ورته ووئيل چه ”ابن آدم به د بنی آدمو په لاس ورکړې شی. (٢٣) هغوی به دئې ووژنی، بيا به په دريمه ورغ هغه ژوندې پاڅولې شی.“ نو هغوی پير غمژن شول.

د خدائې د کور خراج ورکول

٢٤) کله چه دوی کفرنحوم ته راغلل نو د خدائې د کور خزانچي پطروس ته راغې آؤ تپوس ئې ترې وکړو چه ”آيا

ستا اُستاز دَ خُدائے دَ کور خِراج ورکوی خُء؟“ (۲۵) پطروس
 ورته ووئیل چه ”هغه ئے ورکوی.“ خو کله چه پطروس دننه
 لاږو نو عیسی دَ هغه دَ وینا نه وړاندے ووئیل چه ”ائے
 شمعونه! ته په دے باره کبیسے خُء وائے چه دَ دُنیا بادشاهان
 دَ چا نه محصُول اَو خِراج آخلی، دَ خپلو خلقو نه که دَ پردو
 نه؟“

(۲۶) پطروس جواب ورکړو چه ”دَ پردو نه.“ عیسی ووئیل،
 ”نو بیا خو دَ دوئی خپل خلق معاف دی. (۲۷) خو هر کله چه
 مُونږ بد نه خوښوو نو ته لاږ شه، دَ دریاب په اوبو کبیسے
 کونډه ورواچوه اَو وړومبے چه کوم کب ته ونیسے، دَ هغه
 خُله وازه کړه، نو ته به په کبیسے یوه دَ سپینو زرو سیکه
 ومومے. هغه یوسه اَو ور ئے کړه، دا به زمونږ دَ دواږو
 محصُول پوره کړی.“

دَ ټولو نه لوی څوک دے؟

مرقوس ۹ : ۳۳ - ۳۷

۱۸ (۱) هغه وخت مُریدان عیسی ته راغلل اَو تپوس ئے
 ترے وکړو چه ”دَ آسمان په بادشاهے کبیسے دَ ټولو نه لوئے
 څوک دے؟“

(۲) هغه یو ماشوم راوبللو اَو دَ هغوی په وړاندے ئے
 ودرولو. (۳) اَو ورته ئے ووئیل چه ”زۀ تاسو ته دا وایم چه
 تر څو تاسو راوانه وړئ اَو دَ ماشومانو په شان نه شی نو
 تاسو به هیڅ کله هم دَ آسمان په بادشاهے کبیسے داخل نه

شىء. (۴) هر هغه څوك چه ځان د دې ماشوم په شان

عاجز كړى نو هغه به د آسمان په بادشاهي كېنې د ټولو نه

لوئې وى. (۵) او هر څوك چه داسې يو ماشوم زما په نامه

قبول كړى هغه ما قبلوى.“

د گناه لمسُون

مرقوس ۹ : ۴۲ - ۴۸، لوقا ۱۷ : ۱ - ۲

(۶) خو هر هغه څوك چه په دې وړو ماشومانو كېنې چه

په ما ئې ايمان راوړې دې، يو له تيندك وركوى، نو د هغه

د پاره دا غوره ده چه په خپله غاړه كېنې د ژرندې پل

واچوى او په سمندر كېنې ډوب شى. (۷) د داسې

تيندكونو په وجه په دنيا افسوس دې! دا تيندگونه به خامخا

راځي خو افسوس په هغه چا چه د چا د لاسه راځي.

(۸) كه چرې ستا لاس يا پښه تا ته تيندك دركوى نو پرې

ئې كړه او گذار ئې كړه. ستا د پاره به دا غوره وى چه ته په

ژوند كېنې شل گډ ننوزې، نه دا چه ته په دواړو لاسو پښو

روغ ئې او دائمي اور ته واچولې شې. (۹) كه چرې ستا

سترگه تا ته تيندك دركوى نو راوئې باسه او وئې غورزوه.

ستا د پاره به دا غوره وى چه په يوې سترگې سره په

ژوندون كېنې ننوزې، په ځاى د دې چه په دواړو سترگو

روغ ئې او دوزخ د ځائې وى.

د وركې شوې گډې مثال

لوقا ۱۵ : ۳ - ۷

١٠) خبردار! پہ دے وړو کبښے یو ته هم سپک مه گوری. زه تاسو ته دا وایم چه د دوی فرښتے په آسمان کبښے همیشه زما د آسمانی پلار په مخکښے موجودے وی.

١٢) ستاسو څه خیال دے؟ فرض کړئ چه د یو سپری سل گډے دی. که په هغو کبښے یوه ورکه شی، آیا هغه دا نورے یو کم سل د هغه یوے د لټولو د پاره د غره په خوا کبښے پرے نه رډی؟ ١٣) او چه کله هغه دا بیا مومی نو زه تاسو ته دا وایم چه هغه د هغه په موندلو د دے یو کم سلو د موجودگي نه زیات خوشحاله شی. ١٤) هم دغه شان ستاسو آسمانی پلار دا رضا نه ده چه د دے ماشومانو نه د یو هم هلاک شی.

یو ورور چه گناه کوی

١٥) که چرے ستاسو یو ورور څه گناه وکړی نو لار شی او هغه په پرده کبښے په دے ملامت کړئ او که هغه تاسو ته غور کپړدی نو تاسو خپل ورور دوباره وموندو. ١٦) خو که هغه ستاسو خبره وانه وری نو بیا یو یا دوه تنه نور د ځان سره ملگری کړئ د دے د پاره چه ”ټول رښتیا د دوو یا دریو گواهانو په وړاندے ثابت کړے شی.“ ١٧) که هغه د هغوی هم وانه وری نو دا خبره جماعت ته وړاندے کړئ او که چرے هغه د جماعت خبره هم ونه منی نو بیا د هغه سره داسے سلوک وکړئ لکه چه د یو کافر، بے لارے یا محسولچی سره کولے شی.

١٨) ”زه تاسو ته وایم، هر څه چه په مزکه تاسو منع کړل

هغه به په آسمان کښې هم منع وی او څه تاسو په مزکه
روا کړل هغه به په آسمان کښې هم روا وی.

١٩ زه تاسو ته دا بیا وایم، که چرې په تاسو کښې دوه تنه
په یوه خبره یوه ځله شی هغوی څه سوال وکړی نو زما
آسمانی پلار به ئې قبلوی. ٢٠ ځکه چه دوه یا درې تنه چه
چرته هم زما په نوم یو ځای شی نو زه به د دوی په مینځ
کښې یم.

د نابخښلی نوکر مثال

٢١ بیا پطروس عیسی له راغې او سوال ئې وکړو، ”مالکه!
که زما ورور زما سره څه بد کوی نو زه به ئې څو ځله
معاف کوم؟ تر اووه ځلو پورې څه؟“ ٢٢ عیسی جواب
ورکړو، ”زه دا نه وایم چه اووه ځله، زه دا وایم اووه ځله تر
اویاؤ پورې، ٢٣ د آسمان د بادشاهې په حقله د هم په دغه
جوړ اندازه ولگولې شی، وائی چه یو بادشاه یو ځلې د خپلو
خادمانو سره حساب راواخستو. ٢٤ په اول سر کښې یو
سړې داسې پیښ شو چه د هغه قرضه په لکونو کښې وه،
٢٥ خو د هغه سره هیڅ هم نه وو. نو د هغه مالک دا حکم
وکړو چه هغه د سره د بنځې، اولاد او هر څه مال حال چه
لری خرڅ کړې شی او قرض د ترې پوره کړې شی. ٢٦
سړې د خپل مالک په پښو پریوتو او وئې وئیل چه ما ته
صبر وکړه، زه به ستا ټول قرض پرې کړم. ٢٧ په مالک د
دې خبرې دومره اثر وشو چه سړې ئې پریښودو او قرض
ئې ورته وبخښو.

(۲۸) خو هر کله چه دا سرې بهر راووتو نو د خپلو ملگرو
 خادمانو نه يو خادم په مخه ورغې، په چا چه د دۀ سل
 دیناره قرض ؤو. هغه ئے ونيوو، مرئ ته ئے ورله لاس
 ورواچوو او ورته ئے ووئيل چه خۀ چه زما در پورے دی،
 هغه راکړه! (۲۹) هغه ملگرے خادم د دۀ په پښو پريوتو او
 زاری ئے ورته وکړه چه ما ته زړۀ لوی کړه، زۀ به د قرض
 پرے کړم. (۳۰) خو هغه ونۀ منله او په بندی خانه کښے ئے
 واچوو تر هغه پورے چه قرض پرے نه کړی. (۳۱) نورو
 خادمانو چه دا خۀ وليدل نو پير خفه شول. هغوی خپل
 مالک ته لارل او ټوله قيصه ئے ورته تيره کړه. (۳۲) هغه دا
 سرے راويلو او ورته ئے ووئيل چه ”آئے بد تمیزه! چه کله
 تا ما ته زاری وکړه نو ما درته ټول قرض وبخښو. (۳۳) آیا په
 تا کښے دومره سرپيتوب نه وو چه په ملگری خادم د داسے
 رحم کړے وے لکه ما چه په تا وکړو؟“ (۳۴) د هغه مالک
 پير غصه شو او دئے ئے خپل داروغه ته تر هغے حواله
 کړو تر څو چه ئے ټول قرض واپس کړے نه وی.

(۳۵) دغه شان سلوک به زما آسمانی پلار تاسو سره کوی، تر
 هغے چه تاسو ټول خپل ورونه په رښتیا معاف نه کړئ.“

د طلاق په حقله تعليم

مرقوس ۱۰ : ۱ - ۱۲

۱۹ (۱) خۀ وخت چه عیسی دا خبرے خلاصے کړے نو
 د گلیل نه روان شو او د اردن پورے غاړه د يهودیه علاقے ته
 راغے. (۲) گن خلق ورپسے ؤو او هغه هغوی هلته روغ

٣ څه فریسیان راغلل او په دې دې د هغه آزمیښت وکړو
 چه ”آیا د یو سپری د پاره دا روا دی چه په هره وجهه چه وی
 خپلې ښځې ته طلاق ورکړی؟“

٤ هغه په جواب کښې ورته ووئیل چه ”آیا تاسو دا نه دی

لوستی چه خالق په اول سر کښې ”نر او ښځه پیدا کړل؟“

٥ او وئې وئیل چه ”په دې وجهه به سپرې خپل مور پلار

نه بیل شی او د خپلې ښځې سره به یو ځای شی، او دا

دواړه به یو وجود شی.“ ٦ نو دوی دوه نه دی بلکه یو

وجود دی. ځکه چه ځدای دوی یو ځای کړی دی نو بنی

آدم د دې کله هم نه جدا کوی.“ ٧ هغوی دا اعتراض

وکړو چه ”بیا موسی حکم ولې کړې دې چه په طلاق نامه

د سپرې خپله ښځه پرېښودې شی؟“ ٨ هغه جواب ورکړو

چه ”موسی تاسو ته د خپلې ښځې د پرېښودو اجازت

ستاسو د زړونو د سختوالي په وجهه درکړو، خو د شروع نه

خبره داسې نه وه. ٩ زه تاسو ته وایم چه که څوک بغیر د

زناکاری د جرم نه په بله څه وجهه خپلې ښځې ته طلاق

ورکوی او بل واده کوی نو هغه زنا کوی.“

١٠ مُریدانو عیسی ته ووئیل، ”که د سپرې د خپلې ښځې

سره دا حال وی نو دا به ښه وی چه څوک دې هډو واده نه

کوی.“

١١ د دې په جواب کښې عیسی ووئیل چه ”دا خبره

داسې ده چه هر سپرې دې نه شی منلې خو یواځې هغه

خلق چه خُدائے دَ زغملو طاقت ورکړې وی. (۱۲) خُنے داسے خلق دی چه دَ مور دَ گیدے نه یا خو خواجه پیدا دی اُو یا بنی آدمو خواجه کړی دی، خو خُنے داسے دی چه هغوی خپل خائو نه دَ آسمان دَ بادشاهی دَ پاره خواجه کوی. څوک ئے چه قبلولے شی هغه دَ قبول کړی“.

دَ عیسیٰ وړو ته برکت ورکول

مرقوس ۱۰ : ۱۲ - ۱۶، لوقا ۱۸ : ۱۵ - ۱۷

(۱۳) هغوی عیسیٰ ته ماشومان راوستل چه لاس پرے کیردی اُو دُعا ورته وکړی، خو مُریدانو ورتل. (۱۴) عیسیٰ هغوی ته ووئیل چه ”ماشومان راپریردی چه ما ته راشی اُو مه ئے منع کوی ځکه چه دَ آسمان بادشاهی هم دَ داسے خلقو ده.“

(۱۵) بیا هغه په هغوی لاسونه راکښل اُو روان شو.

یو مالدار ځوان سرے

مرقوس ۱۰ : ۱۷ - ۲۱، لوقا ۱۸ : ۱۸ - ۲۰

(۱۶) اُو بیا یو سرے عیسیٰ له راغے اُو سوال ئے وکړو، ”اُستازه! زه کومه داسے نیکی وکړم چه تل عمری ژوندون مے نصیب شی؟“

(۱۷) عیسیٰ ورته ووئیل، ”دَ نیکی په حقله ولے تپوس کوی؟ نیک خو یو دے، خو که ته غواړے چه په تل عمری ژوندون کښے داخل شه نو دَ شرعے په حکمونو عمل کوه.“ (۱۸) هغه سرے تپوس وکړو چه ”کوم حکمونه؟“ عیسیٰ ورته

ووئیل، ”قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلامه کوه، د دروغو
 گواهی مه کوه، (۱۹) د مور پلار عزت کوه او د خپل گاونډی
 سره د ځان په شان مینه کوه.“ (۲۰) هغه ځوان جواب
 ورکړو چه ”ما په دے ټولو عمل کړے دے خو په ما کبښے
 څه کمے دے؟“

(۲۱) عیسیٰ ورته ووئیل، ”که ته کامل کیدل غواړے نو لار
 شه، خپل ټول مال اسباب خرڅ کړه او خوارانو ته ئے
 ورکړه، نو بیا به ته د آسمان خزائے ومومے. بیا راځه او په
 ما پسے شه.“

(۲۲) هغه ځوان چه دا خبره واؤریده نو خفه زهیر لارو ځکه
 چه هغه پیر مالدار سرے وو.

(۲۳) عیسیٰ خپلو مُریدانو ته ووئیل چه ”بے شکه مالدار ته د
 آسمان په بادشاهۍ کبښے داخلیدل گرانه خبره ده. (۲۴) زه
 درته دوباره وایم چه د یو اوبښ د پارہ د ستنے په سوم کبښے
 تیریدل آسان دی، په نسبت د یو مالدار سرې د ځدائے په
 بادشاهۍ کبښے داخلیدل.“

(۲۵) مُریدانو چه دا واؤریدل نو حق حیران شول. هغوی
 ټپوس وکړو، ”نو بیا به څوک خلاصون مومی؟“

(۲۶) عیسیٰ هغوی ته وکتل او ورته ئے ووئیل چه ”د بنی آدم
 د پارہ خو دا نامکنه ده ولے ځدائے هر څه کولے شی.“

(۲۷) په دے خبرے پطروس ووئیل چه ”مونږ خو د دے د
 پارہ هر څه پریښی دی چه تا پسے روان شو، نو هلته به

زمونڊ د پاره څه وي؟ (۲۸) عيسی ورته په جواب کښه
 ووئيل، ”زه تاسو ته دا وایم چه په هغه جهان کښه هر کله
 چه ابن آدم د خپله لوئی په تخت کښینی نو تاسو چه ما
 پسې شوی یی به هم په دولسو تختونو کښینی او تاسو به د
 بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو مُنصفان شی. (۲۹) هر هغه چا
 چه زما د خاطره ورونه، خویندې، پلار، مور، اولاد، مزکه،
 جائیداد او کورونه پریښی دی هغوی به یو په سل بیا مومی
 اوتل عمری ژوندون به ئه نصیب شی. (۳۰) خو ډیر وړومی
 به وروستی کره شی او ډیر وروستی به وړومی شی.“

د انگورو د باغ مزدوران

۲۰ (۱) د آسمان بادشاهی د دې په شان ده چه یو ځله
 د مزکې یو مالک وو. یو سحر هغه د کور نه ووتو چه د
 خپلو د انگورو د باغ د پاره مزدوران ونیسی. (۲) او چه کله
 ئه د ورځې مزدوری ورسره مقرره کړه نو هغوی ئه کار
 ته ولیږل. (۳) کچه غرمه چه هغه بهر ووتو نو په بازار کښه
 ئه یو څو وزگار کسان نور ولیدل. (۴) هغوی ته ئه ووئیل
 چه ځی د هغه نورو مزدورانو سره د انگورو په باغ کښه کار
 وکړی او زه به تاسو ته مناسبه مزدوری در کړم. (۵) نو
 دوی لارل. غرمه او ماسپښین هغه بیا بهر ووتو او هغه شان
 بندوبست ئه وکړو. (۶) د نمر پریوتو نه یوه گینته مخکښه
 هغه بیا ووتو او یوه بله ډله ئه وزگار و لیده. نو هغه دوی ته
 ووئیل چه تاسو ولې ټوله ورځ داسه خوشی گرزئ او هیڅ
 کار نه کوئ؟ (۷) هغوی ورته ووئیل چه مونږ ته چا د څه

کار نۀ دی وئیلی. هغۀ ووئیل چه حئی، تاسو هم د نورو سره د
 انگورو په باغ کبښے یو خائے شی. (۸) چه ماښام شو نو د
 باغ مالک خپل ناظر ته ووئیل چه مزدوران راوغواړه او د
 هغوی مزدوری ورکړه، د وروستۍ پلے نه شروع کړه او په
 وړومبۍ ئے ختمه کړه. (۹) چا چه د ماښام نه یوه گینتہ
 اول کار شروع کړے وو هغوی ورغلل او ورته ئے د پوره
 ورخے مزدوری ورکړه. (۱۰) او هر کله چه د وړومبو
 مزدورانو وار راغے نو د هغوی دا طمع وه چه خۀ به زیات
 ومومی، خو هغوی ته هم هغه خۀ ورکړے شول خومره چه
 نورو ته ورکړی شوی ؤو. (۱۱) هغوی چه مزدوری واخسته
 نو د کور مالک ته وگوریدل چه (۱۲) دے وروستنو خو یوه
 گینتہ کار کړے دے او مونږ سره د یو برابر کړل چا چه ټوله
 ورخ په سره غرمه د خانه خولے ایستے دی! (۱۳) هغۀ یو ته
 مخ راواړوو او وئے وئیل، زما ملگریه! ما درسره هیخ زیاتے
 نۀ دے کړے. تا د ورخے په مزدوری راسره فیصله نۀ وه
 کړے خۀ؟ (۱۴) خپله مزدوری واخله او کور ته خۀ. دا زما
 خوبښه ده چه ورستنی سړی ته هم هغه خۀ ورکړم خۀ چه
 مے هم تا ته درکړی دی. (۱۵) دا زما اختیار نۀ دے خۀ چه
 زۀ خپل مال څنگه ویشم؟ تۀ په دے راته په بد نظر گورے
 چه زۀ سخی یم؟ (۱۶) دغه شان ورستنۍ وړومبے شی او
 وړومبے ورستنۍ.

**دریم خل د عیسی د خپل مرگ په حق کبښے پيشن
 گوئی**

مرقوس ۱۰: ۳۲ - ۳۴، لوقا ۱۸: ۳۱ - ۳۴

١٧) عيسى بيت المقدس ته روان وو او په لاره ئے دولس
 مُريدان خان له کرل او ورته ئے ووئيل، (١٨) ”مُونږ اوس
 بيت المقدس ته حو او ابن آدم به مشرانو کاهنانو او د
 شرعے عالمانو ته په حواله کرے شی. هغوی به پرے د قتل
 حکم وکړی، (١٩) او غیرو خلقو ته به ئے حواله کړی چه
 هغوی به ورپورے توقے وکړی، په کروړو به ئے وهی او په
 سولی به ئے وخیژوی، او په دریمه ورغ به هغه بیا ژوندے
 پورته کرے شی.“

د یعقوب او یوحنا عرض

مرقوس ١٠ : ٣٥ - ٤٥

٢٠) بیا د زبدي د زامنو مور د خپلو زامنو سره ورغله، په
 سجده ورته پریوته او سوال ئے ورته وکړو.

٢١) عيسى ورته ووئيل، ”ته خه غواړے؟“ هغے ورته ووئيل
 چه ”زه دا غواړم چه ستا په بادشاهي کبښے د زما دواړه
 زامن ستا په څنگ کبښے ناست وی، یو ستا بنی لاس ته او
 بل گس لاس ته“ (٢٢) عيسى هغه وروڼو ته مخ ورواړوو او
 ورته ئے ووئيل، ”تاسو چه خه غواړئ په هغے نه پوهیږئ.
 کوم د مصیبتونو کنډول چه زه ئے څښونکے یم آیا تاسو به
 هغه وڅښلے شی؟“ هغوی جواب ورکړو چه ”هو، مونږ ئے
 څښے شو.“ (٢٣) بیا هغه هغوی ته ووئيل چه ”تاسو به بے
 شکه زما کنډول وڅښئ خو دا زما په اختیار کبښے نه دے
 چه څوک خپل بنی او گس لاس ته کښینوم، دا د هغه چا په
 برخه دی چه زما پلار ورته مقرر کړی دی.“

٢٤ ڪلهه ڇهه هغه نورو لسو دا واؤريدل نو هغوي د هغه دوؤ
 ورونيو نه خفه شول. ٢٥ نو عيسيٰ هغوي راوبلل او ورته ئي
 ووئيل ڇهه ”تاسو ته پته ده ڇهه په دنيا ڪبني د غيرو قومونو
 حاڪمان دوئ د خپل قابو لاندې ساتي او د هغوي اميران
 پرې زور بنئي. ٢٦ خو په تاسو ڪبني د داسي نه وي. په
 تاسو ڪبني ڇهه ڏوڪ لوئ ڪيدل غواڙي هغه د ستاسو
 خادم شي ٢٧ هر هغه ڏوڪ ڇهه په تاسو ڪبني د ٽولو نه
 ورومبي ڪيدل غواڙي هغه د په خپله خوبسه د ٽولو غلام شي.
 ٢٨ لکه ڇهه ابن آدم د دے د پاره نه دے راغلي ڇهه د هغه
 خدمت د وکري شي بلکه د نورو خدمت د وکري او خپل
 ژوند د د پيرو د پاره قربان ڪري.“

د دوؤ راندو سڙو بينا ڪول

مرقوس ١٠ : ٤٦ - ٥٢، لوقا ١٨ : ٣٥ - ٤٣

٢٩ ڪلهه ڇهه هغوي د يريحو نه وتل نو پير خلق وريسي

روان و. ٣٠ د لاري په غاره دوه راندو سڙي ناست و.و.

هغوي ڇهه دا واؤريدل ڇهه عيسيٰ په دے لاره تيريري نو هغوي
 چغے ڪري، ”آئي مالڪه! په مونڙ رحم وڪره! د داؤد زويه!“

٣١ خلقو زورل او ورته ئي ووئيل ڇهه غلي شي. خو هغوي

نوري هم چغے ڪري ڇهه ”مالڪه! په مونڙ رحم وڪره! آئي د

داؤد زويه!“ ٣٢ عيسيٰ ودريدو او هغوي ئي راوبلل او ورته

ئي ووئيل ڇهه ”تاسو زما نه ڇهه غواڙي؟“ ٣٣ هغوي ووئيل

مالڪه! مونڙ خپل نظر غواڙو.

٣٤ د عيسيٰ زڙهه پري پير وسوزيدو او د هغوي سترگو له

ئي لاس وروڙو او هغوي سمدستي بينا شول او وريسي

پہ بیتُ المُقدس کبسے اِسْتَقْبَال

مرقوس ۱۱ : ۱ - ۱۱، لوقا ۱۹ : ۲۸ - ۴۰، یوحنا ۱۲ : ۱۲ - ۱۹

۲۱

﴿۱﴾ هغوی بیتُ المُقدس ته نزدی شول اؤ کله چه

دوی بیتِ فگے اؤ دَ بنونانو غر ته ورسیدل نو عیسیٰ دوه
مُردان دَ دے هدایاتو سره واستول چه ﴿۲﴾ ”مخامخ کلی ته
ورشئ چرته چه به تاسو سمدستی یوه خره سره دَ کُچی
ترلے ومومی. هغه پرانزی اؤ ما له ئے راوئی. ﴿۳﴾ که خوک
درته خه وائی نو ورته ووائی چه دا زمونبر دَ مالک په کار دی
اؤ هغه به ئے تاسو سره سمدستی راپریدی.“ ﴿۴﴾ دا دَ
هغه پیشن گوئی پوره کول دی چه په کبسے وئیلی شوی دی
چه :

﴿۵﴾ ”دَ صیون لور ته ووائی چه

گوره! ستا بادشاه دروان دے،

خوک چه حلیم دے، په خره سور،

بلکه یو بار وپونکی کُچی باندے سور.“

﴿۶﴾ مُردان لاپل اؤ هغه خه ئے وکرل چه عیسیٰ ورته وئیلی

ؤو. ﴿۷﴾ خره اؤ کُچے ئے راوستل، هغوی خپلے قباگانے

پرے واپولے اؤ عیسیٰ پرے سور شو. ﴿۸﴾ گنو خلقو

خپلے جامے دَ هغه په لاره کبسے وغورولے اؤ خنے خلقو

دَ ونو خانگے راماتے کرے اؤ لاره ئے ورته بنائسته کره.

١٠) بیا کُومہ پلہ چہ ترے وړاندے روانہ وه اؤ چہ کُومہ وړپسے وه هغوی تُولو دا چغے وهلے، ”د داؤد زوی ته د ثنا! مبارک هغه دے چہ د رب په نُوم راخی. په هغه د په آسمان کبښے هم ثنا وی!“ (١٠) کله چہ عیسیٰ بیت المقدس ښار ته ورننوتو نو ټول ښار بے قابو شو اؤ په جوش کبښے راغے اؤ تپوس ئے وکړو چہ ”دا څوک دے؟“

١١) اؤ بے شماره خلقو ورته جواب ورکړو چہ ”دا عیسیٰ نبی دے، د گلیل د ناصرت نه.“

د خدائے د کور پاکول

مرقوس ١١ : ١٥ - ١٩، لوقا ١٩ : ٤٥ - ٤٨، یوحنا ٢ : ١٣ - ٢٢

١٢) عیسیٰ بیا د خدائے کور ته ورننوتو اؤ هغه ټول خلق چہ د خدائے په کور کبښے ئے سوداگری کوله، هغه ئے وشړل اؤ د صرافانو تختے اؤ د کونټرو د خرڅوونکو تختگی ئے په بل مخ واړولے، (١٣) اؤ ورته ئے ووئیل چہ ”صحیفے وائی چہ: ”زما کور به د دُعا کور شی،“ خو تاسو ترے د پاکوانو غار جوړوئ.“ (١٤) د خدائے په کور کبښے ورته پانده اؤ شل گډ خلق راغلل اؤ د هغوی روغ کړل. (١٥) کاهنانو اؤ د شرعے عالمانو چہ دا نا آشنا کارونه ولیدل چہ هغه وکړل اؤ د خدائے په کور کبښے د ننه ئے چہ د ماشومانو دا چغے واوړیدے چہ ”د داؤد په زوی د ثنا وی،“ (١٦) نو هغه ته ئے ووئیل چہ ”دا ماشومان چہ څه وائی، ته ئے آوړے؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چہ ”هو، زه ئے آوړم. آیا تاسو صحیفے نه دی لوستے چہ: ”د وړو اؤ تی روډونکو د خُلمے نه تا ثنا کامله کړه.““

١٧) بيا ئے دوی پربسودل او د بشار نه بهر بیتِ عنیاه ته لاپل او هلته ئے شپه تیره کره.

د اینخر په ونے لعنت

مرقوس ١١ : ١٢ - ١٤ ، ٢٠ - ٢٤

١٨) بل سحر چه عیسی بشار ته راتلو نو ورے شو. ١٩) د لارے په غار په ئے د اینخر یوه ونه ولیده او هغه ته ورغے خو بغیر د پانو ئے په کبسه هیخ ونه موندل. هغه ونه ته ووئیل چه ”نه د پس له دے تل تر تله شنیده یئے!“ او ونه په هغه ټکی وچه شوه.

٢٠) مُریدان په دے ننداره حیران شول. هغوی ټپوس وکړو چه ”دا لا خه چل دے؟ دا ونه څنگه داسه سمدستی وچه شوه؟“ ٢١) عیسی ورته جواب ورکړو چه ”زه تاسو ته دا وایم چه که چرے ستاسو ایمان کامل وی او شک نه کوئ نو تاسو به هم هغه خه وکړئ کوم چه د اینخر په ونه وشول، بلکه لا د دے نه هم زیات. که تاسو تش دے غره ته وواپی د دے خپل خایه پورته شه او سمندر کبسه گذار شه، نو خه چه تاسو واپی هغه به وشي. ٢٢) کومه دعا چه تاسو په ایمان وغواری نو هغه به واره قبوله شي.“

د عیسی د اختیار په بابت ټپوس

مرقوس ١١ : ٢٧ - ٣٣ ، لوقا ٢٠ : ١ - ٨

٢٣) عیسی د خدائے کور ته ننوتو او کله چه تعلیم ئے ور کولو نو مشر کاهن او د قوم مشران ورته راغلل او دا سوال

ئے پرے وکړو چه ”تہ دا کارونه په کوم اختیار کوئے او دا
اختیار تاله چا درکړے دے؟“

٢٤ عیسیٰ جواب ورکړو چه ”زہ ہم ستاسو نه یو تپوس
کوم، تاسو ئے جواب راکړئ او زہ به بیا درته وښایم چه دا
کارونه زہ په کوم اختیار کوم. ٢٥ د یحییٰ بیتسمه د خدائے
د لوری وه که د سرو؟“

هغوی په خپلو کښے په بحث شول چه ”که مونږ دا ووايو چه
د خدائے د طرفه وه، نو دے به دا ووائی چه بیا تاسو پرے
ایمان ولے نه راوړو؟ ٢٦ او که دا ووايو چه د بنی آدمو د
طرفه وه، نو هسے نه چه خلق مو ونیسی ځکه چه هغوی
ټول یحییٰ نبی منی.“ ٢٧ نو هغوی جواب ورکړو چه ”مونږ
هیڅ خبر نه یو.“ عیسیٰ ورته وویل چه ”بیا به زہ هم دا درته
ونه ښایم چه زہ په کوم اختیار دا کارونه کوم.

د دوؤ زامنو مثال

٢٨ خو تاسو په دے حقله څه خیال کوئ چه د یو سری
دوه زامن وؤ. هغه وړومبی ته لاړو او ورته ئے وویل چه زما
زویه! لاړ شه او نن د انگورو په باغ کښے کار وکړه. ٢٩
هلک ورته جواب ورکړو چه پلاره! زہ نه ځم، خو وروستو
هغه پیښمانه شو او لاړو. ٣٠ بیا پلار دویم زوی له راغے او
ورته ئے هغه شان وویل. خو هغه جواب ورکړو چه زہ به
ځم، خو هغه باغ ته لاړ نه شو. ٣١ په دواړو کښے کوم یو د
پلار په رضا کار وکړو؟“ هغوی وویل چه ”وړومبی.“ بیا
عیسیٰ ورته وویل، ”زہ تاسو ته دا وایم چه محصو لچیان او

کنجریٰ بہ ہم دَ خُدائے پہ بادشاہیٰ کبئیے ستاسو نہ
 مخکبئیے داخلیری. (۳۲) حُکے چہ کلہ چہ یحییٰ تاسو تہ دَ
 سمے لاری دَ بنودلو دَ پارہ راغے نو تاسو پرے یقین ونہ
 کرو، خو محصُولچیان اُو کنجرو پرے ایمان راوِرو. اُو سرہ
 دَ دے چہ تاسو دا ولیدل، تاسو پبسیمانہ نہ شوئی اُو ہغہ مو
 ونہ منلو.

دَ انگورو باغ اُو دَ باغوانانو مثال

مرقوس ۱۲ : ۱ - ۱۲، لوقا ۲۰ : ۹ - ۱۹

(۳۳) یو بل مثال واوری: یو زمیندار وو چہ دَ انگورو باغ ئے
 ولگولو، گیر چا پیرہ ئے دیوال ترے تاؤ کرو اُو پہ کبئیے ئے
 دَ شرابو بتئی ولگولہ اُو دَ خوکیداری دَ پارہ ئے پہ کبئیے یو
 برج جوہ کرو اُو بیا ئے باغوانانو تہ پہ اجارہ ورکرو اُو بل
 مُلک تہ لارو. (۳۴) کلہ چہ دَ میوے موسم راغے ہغہ خپل
 غلامان باغوانانو تہ واستول چہ خپلہ برخہ ترے واخلی. (۳۵)
 خو ہغوی دَ ہغہ غلامان و نیول، یو ئے و وھو، دویم ئے مر
 کرو اُو دریم ئے سنگسار کرو. (۳۶) بیا ہغہ نور غلامان
 ورواستول، دا خُل زیات کسان وُو اُو ہغوی ورسرہ ہم ہغہ
 سلوک وکرو. (۳۷) پہ آخر کبئیے ئے خپل زوئیے پہ دے
 خیال ورواستولو چہ گنی زما دَ زوی لحاظ خو بہ وکری.
 (۳۸) خو چہ باغوانانو دَ دہ زوئیے ولیدو نو یو بل تہ ئے
 ووئیل چہ ہم دغہ وارث دے، راخی چہ مر ئے کرو اُو پہ
 میراث ئے قبضہ وکرو. (۳۹) اُو ہغہ ئے راونیوو دَ انگورو دَ
 باغ نہ ئے بھر راوغورزولو اُو مر ئے کرو.

(۴۰) کلہ چہ دَ انگورو دَ باغ مالک راشی نو ستاسو خہ خیال

دے چہ ہغہ بہ د دے باغوانانو سرہ خۂ سلوک کوی؟“

۴۱) ہغوی جواب ورکرو چہ ”ہغہ بہ دا ورن کاری خامخا
ووژنی او باغ بہ نورو باغوانانو لہ پہ اجارہ ورکری، خوک
چہ بہ پہ موسم کبے د دہ د میوے برخہ پورہ پورہ
ورکوی.“

۴۲) بیا عیسیٰ ہغوی تہ ووئیل چہ ”تاسو چرے پہ صحیفو
کبے دا نہ دی لوستی چہ :

”کوم کانے چہ گلکارانو رد کرو،

ہم ہغہ د گوت سر شو.

دا د خدائے د طرفہ وشو،

او دا زمونہ پہ نظر کبے عجیبہ خبرہ دہ.“

۴۳) خک زہ تاسو تہ وایم چہ د خدائے بادشاہی بہ تاسو نہ
واخیستے شی او ہغہ قوم لہ بہ ورکری شی خوک چہ ئے
پورہ میوہ ورکوی. ۴۴) ہر خوک چہ د دے کانی سرہ
تیندک و خوری ہغہ بہ پوتے پوتے شی، او کہ پہ چا دا
راوغورزیری نو ہغہ بہ چیخنی کری.“

۴۵) کلہ چہ مشرانو کاہنانو او فریسیانو دا مثالونہ واؤریدل

نو ہغوی پوہہ شول چہ دا ٲول مثالونہ پہ ہغوی پورے دی.

۴۶) ہغوی غوبستل چہ دئے گرفتار کری خو د خلقونہ

ویریدل خک چہ ہغوی عیسیٰ نبی گنلو.

دَ وادَهُ دَ میلستیا مثال

لُوقا ۱۴ : ۱۵ - ۲۴

۲۲

۱) بیا عیسیٰ هغویٰ ته په مِثالُونو کبَسے ووئیل، ۲)

”دَ آسمان بادشاهی دَ هغه بادشاه په شان ده چه دَ خپل

زوئی دَ واده پوپی ئے وکړه. ۳) خو کله چه هغه خپل

غلامان په رابللو شوؤ خلقو پسے واستول نو هغویٰ رانه غل.

۴) هغه بیا نور غلامان ورپسے واستول او ورته ئے ووئیل

چه چه رابللو شوؤ خلقو ته دا وویئ چه دا پوپی ما ستاسو

دَ پاره کړے ده. ما خپل غویان او خاربه خاروی ستاسو دَ

پاره حلال کړی دی، هر خه تیار دی، سمدستی واده ته

راشی. ۵) خو هغویٰ ئے هیخ پرواه ونه کړه، یو خپل پتی ته

لاړو او بل خپلے سوداگری ته. ۶) او نورو دَ هغه غلامان

ونیول، بے عزته ئے کړل او وئے وژل. ۷) بادشاه غصه

شو، هغه دَ هغه خونیانو دَ وژلو دَ پاره لیسکر واستولو او دَ

هغویٰ بنار ئے وسوزولو. ۸) بیا هغه خپلو غلامانو ته

ووئیل، دَ واده پوپی تیاره ده خو کوم میلمانه چه ما رابلی

وؤ هغویٰ دَ دے عزت لائق نه وؤ. ۹) لویو لارو او چوکونو

ته لاړ شی او هر خوک چه بیا مومی پوپی ته ئے راولی. ۱۰)

غلامان بازار ته ووتل او بنه او بد ټول ئے راولل او دغه

شان دَ میلمنو نه کوټه پکه شوه.

۱۱) خه وخت چه بادشاه راغے چه میلمانه ووینی نو هغه

وکتل چه یو سړی دَ واده جامے نه وے آغوستے. ۱۲)

بادشاه ورته ووئیل چه زما ملگریه! ته دَ واده دَ جامو نه بغیر

دلته څنگه راغلی؟ هغه سره هیخ جواب نه وو. ۱۳) نو

بادشاه خپلو خادمانو ته ووئيل چه د دۀ لاس اؤ پښے وټړئ
 اؤ بهر په تيارۀ کښے ئے وغورزوئ، هغه خائے چه ژړا اؤ د
 غاښونو چيچل به په کښے وى.

۱۴ ځکه چه رابلی شوی خو پیر دی، ولے غوره شوی لږ.

د روم قيصر ته خراج ور کول

مرقوس ۱۲ : ۱۳ - ۱۷، لوقا ۲۰ : ۲۰ - ۲۶

۱۵ بيا فریسیان لاپل اؤ صلاح ئے وکړه چه څنگه ئے په
 خپلو خبرو کښے ونبسلوؤ. ۱۶ خپل ځنے کسان ئے د
 هیرودیانو سره هغه ته ورولیږل. هغوی وویل چه "استاذه!
 مونږ پوهیږو چه ته رښتینے ئے اؤ ته پیر په ریښتیا د
 خدائے د لارے تعلیم ورکوی اؤ د هیچا پرواه اؤ مخ نه
 کوی. ۱۷ مونږ ته په دے حقله فیصله راکړه چه آیا مونږ د
 روم قيصر ته د خراج په ورکولو پابند یو اؤ که نه؟" ۱۸
 عیسی د هغوی په سازش پوهه وو اؤ هغوی ته ئے وویل چه
 "ائے منافقو! تاسو ما ولے راگیروئ؟ ۱۹ تاسو ما ته د
 خراج سکه وښایئ." هغوی د سپینو زرو یوه سکه ورله
 ورکړه. ۲۰ عیسی تپوس وکړو چه "دا د چا تصویر دے اؤ
 د چا نوم دے؟" ۲۱ هغوی جواب ورکړو چه "د قيصر."
 هغه دوی ته وویل، "څه چه د قيصر وى، هغه قيصر له اؤ
 څه چه د خدائے وى، هغه خدائے له ورکوی." ۲۲ په دے
 جواب هغوی حق حیران شول اؤ ترے لاپل اؤ دئے ئے
 یواځے پریښودو.

دَ قِيَامَتِ پِه حَقِ كَبْسِي تِيوس

مرقوس ۱۲ : ۱۸ - ۲۷، لوقا ۲۰ : ۲۷ - ۴۰

۲۳) هم په دغه ورغ صدوقيان ورته راغلل چه قيامت ئي نۀ منلو. د هغوي سوال دا وو، ۲۴) ”اُستازده! مُوسى وئيلي دى چه كه يو سرى بى اولاده مړ شى نو د هغه ورور د د هغه كونه په نكاح واخلى او د خپل ورور نسل د پيدا كړى. ۲۵) زمونږ په مينځ كېسې اووه ورونه اوسيدل. وړومبى واده وكړو او مړ شو. د هغه اولاد نۀ وو، نو د هغه بنځه د هغه ورور ته پاتې شوه. ۲۶) دغه شان د دويم، دريم عن تر اوومه پورې خبره ورسیده. ۲۷) او په آخر كېسې هغه بنځه مړه شوه. ۲۸) نو دا راته ووايه چه د قيامت په ورغ به هغه د چا بنځه وي، ځكه چه ورسره ټولو واده كړې وو؟“

۲۹) عيسى جواب وركړو چه ”تاسو په غلطه يئ ځكه چه نۀ خو تاسو په صحيفو پوهيرئ او نۀ د خدائې په قدرت خبر يئ. ۳۰) ځكه چه په قيامت كېسې به بنځې او سپرى واده نۀ كوى. دوى به په آسمان كېسې د فرستو په شان وي. ۳۱) خو د مړو د بيا راژوندى كيدو په حقله تاسو د خدائې هغه قول نۀ دى لوستې چه خدائې په خپله وئيلي دى چه، ۳۲) ”زۀ د ابراهيم خدائې، د اسحاق خدائې او د يعقوب خدائې يم.“ هغه د مړو خدائې نۀ دى بلکه د ژوندو خدائې دى.“ ۳۳) خلقو د هغه خبرې واوريدې او د هغه په تعليم حيران شول.

په شریعت کبښه د ټولو نه لوئې حکم

مرقوس ۱۲ : ۲۸ - ۳۴، لوقا ۱۰ : ۲۵ - ۲۸

۳۲ فریسیان چه په دے خبر شول چه عیسیٰ د صدوقیانو
خله بنده کړے ده نو راغونډ شول. ۳۵ د هغوی یو عالم د
آزمیښت د پاره دا سوال وکړو، ۳۶ ”اُستازده! په شریعت
کبښه د ټولو نه لوئې حکم کوم یو دے؟“

۳۷ هغه ورته جواب ورکړو چه، ”د مالک خدائے سره د
زړه په راستۍ، په پوره رُوح او په پوره عقل سره مینه لرئ.
۳۸ دا ټولو نه لوئې او وپرومبے حکم دے. ۳۹ او دویم
حکم هم په دے شان دے چه، د خپل گاونډی سره د خپل
خان په شان مینه کوئ. ۴۰ د شریعت او د نبیانو د تعلیم
ټول بُنیاد په دے دواړو حکمونو دے.“

د داؤد د نسل په حقله تپوس

مرقوس ۱۲ : ۳۵ - ۳۷، لوقا ۲۰ : ۴۱ - ۴۴

۴۱ عیسیٰ راجمع شوو فریسیانو ته مخ راواړوو او تپوس
ئے وکړو چه ۴۲ ”تاسو د مسیح په حقله خه وایئ؟ هغه د
چا زوئې دے؟“ هغوی جواب ورکړو چه ”د داؤد زوئې
دے.“ ۴۳ هغه ورته ووئیل چه ”داؤد بیا ولے د الهام په رُوح
کبښه ورته مالک خدائے وائی؟ ۴۴ ځکه چه هغه وائی:
”مالک زما مالک ته ووئیل چه زما بښی لاس ته کبښینه،

تر څو چه زه ستا دُبښمان ستا د پښو لاندے نه کړم.“

۴۵) کہ چرے داؤد ورتہ مالک وائی نو بیا خرنگ هغه دَ
 داؤد زوئے شو؟“ ۴۶) یو کس هم دَ هغه په جواب خه ونه
 وئیل او دَ دے ورخے نه پس هیچا هم په هغه دَ سوال کولو
 همت ونه کرو.

دَ عیسیٰ دَ فریسیانو او دَ شرعے دَ عالمانو ملامته کول

مرقوس ۱۲ : ۳۸ - ۳۹، لوقا ۱۱ : ۴۳، ۴۶ او ۲۰ : ۴۵ - ۴۶

۲۳) ۱) عیسیٰ بیا خپلو مُریدانو او خلقو ته داسے خبرے
 وکړلے چه ۲) ”دَ شرعے عالمان او فریسیان دَ موسیٰ په
 گدی ناست دی، ۳) نو هر خه چه دوی تاسو ته وائی هغه
 کوئ دَ هغوی خبرو ته غور بردی، خو دَ هغو په شان کارونه
 مه کوئ خکه چه دوی وائی یو خه او کوی بل خه. ۴) دوی
 درانه پیتی تری او دَ خلقو په اوږو ئے باروی خو دا نه غواړی
 چه دَ یو بوج دَ اوچتولو دَ پاره خپله یوه گوته هم وروړی. ۵)
 دوی چه هر خه کوی دا دَ نمائش دَ پاره کوی. هغوی خپل
 تعویزونه غټ جوړوی او دَ خپلو چوغو خونډی لوتے. ۶)
 دوی په دعوت کبښے غوره خایونه خوبسوی او په عبادت
 خانو کبښے دَ مشرئ کُرسی، ۷) او په بازارونو کبښے دَ
 خلقو نه سلامونه غواړی او چه دَ ربی په نوم وبللے شی. ۸)
 تاسو ته دَ خوک ربی ونه وائی خکه چه ستاسو یو اُستاز
 شته او تاسو ټول وروپه یئ. ۹) په مزکه هیچا ته پلار مه
 وایی خکه چه تاسو یو پلار لری او هغه په آسمان کبښے دے.
 ۱۰) تاسو ته دَ خوک اُستاز ونه وائی خکه چه تاسو یو اُستاز
 لری او هغه مسیح دے. ۱۱) په تاسو کبښے دَ ټولو نه لوتے

ستاسو خادم وی. (۱۲) اُو هر څوک چه ځان اُوچتوی هغه به
 غریب کړی شی، اُو چه څوک ځان غریب کړی هغه به
 اُوچت کړی شی.“

د عیسیٰ په منافقانو پابندی

مرقوس ۱۲ : ۴۰، لوقا ۱۱ : ۳۹ - ۴۲، ۵۲ : ۲۰، ۴۷

(۱۳) ائې د شرعې عالمانو، فریسیانو! منافقانو! په تاسو
 افسوس! تاسو د آسمان د بادشاهي دروازي په خلقو بندوي،
 نه خو تاسو خپله ورننوزي اُو نه نور ننوتو ته پرېږدي. (۱۴)
 ائې د شرعې عالمانو، فریسیانو! منافقانو! افسوس په تاسو!
 تاسو د کونډو مالونه خوري خو د نمائش د پاره اوردې دعا
 کوي. تاسو ته به سخته سزا درکولې شي. (۱۵) ائې د
 شرعې عالمانو، فریسیانو! منافقانو! په تاسو افسوس دې
 چه تاسو په وچه اُو لمدې د دې د پاره سفر کوي چه يو کس
 ځان ته راوړوي، اُو چه کله هغه تاسو ځان ته راوړوي نو د
 ځان نه ئې يو په دوه چنده د دوزخ زوي جوړوي.

(۱۶) افسوس! ائې ړندو لارښوونکو! چه تاسو وايئ چه که
 څوک د خدائې د کور قسم و خوري نو هيڅ خبره نه ده، خو
 که هغه د خدائې د کور د ننه په سرو زرو قسم و خوري نو
 پابند وي. (۱۷) ائې ړندو کم عقلو! په دې دواړو کيسې کوم
 يو څيز اهم دې، سره زر اُو که د خدائې کور چه زر هم
 پاکوي؟ (۱۸) يا تاسو وايئ که څوک په قربانگاه قسم و خوري
 نو هيڅ خبره نه ده، خو که څوک د قربانگاه په شکرانې قسم
 و خوري نو هغه پابند وي. (۱۹) ائې ړندو! کوم څيز زيات اهم
 دې، شکرانه که هغه قربانگاه چه شکرانه هم پاکوي؟ (۲۰)

څوڪ چه په قربانگاه قسم و خورى. نو هغه په قربانگاه او په

هغه باندې په موجودو شكرانو دواړو قسم خورى. (۲۱)

څوڪ چه د خدائې په كور قسم خورى، نو هغه په هغه او

څوڪ چه هلته اوسى، په دواړو قسم خورى. (۲۲) او څوڪ

چه په آسمان قسم و خورى نو هغه د خدائې په تخت او د

هغه په كښينا ستونكى قسم خورى. (۲۳) ائې د شرعې

عالمانو، فريسيانو! منافقانو! په تاسو افسوس چه تاسو ويلنى

د كارو او د زيرې عشر وركوئ خو د شريعت معتبرې

خبرې، انصاف، رحم او ايمان مو پريښى دى په كار دا وه

چه دا مو هم كولى او هغه مو هم پريښودلې. (۲۴) اې پندو

لار ښوونكو! ماشې خو چنوئ خو اوبښ سره د كپې تيروئ.

(۲۵) ائې د شرعې عالمانو، فريسيانو! منافقانو! په تاسو

افسوس! تاسو د كڼډول او ركابې بهرنې اړخ پاك ساتئ خو

هغه مو د ننه په لوټ او بد پرهيزي پك كړى دى. (۲۶) ائې

ړونده فريسى! اول كڼډول د ننه صفا كړه، نو بهر به ئې هم

صفا شى.

(۲۷) ائې د شرعې عالمانو، فريسيانو! منافقانو! په تاسو

افسوس! ستاسو مثال د هغه قبرونو دې چه بهر سپين كړى

او ښائسته ښكارى خو د ننه د مړو د هډوكو او د نورې

گندگي نه پك وى. (۲۸) دغه حال ستاسو هم دې، په ظاهره

خو تاسو صادقان ښكارئ، ولې د ننه د منافقت او بې

شرعې كارونو نه پك يئ.

د عيسى پيشن گوئى د منافقانو د د سزا په حقله

(۲۹) ائے دَ شرعے عالمانو، فریسیانو! مُناقانو! په تاسو
 افسوس چه تاسو دَ نبیانو زیارتونه جوړوئ اؤ دَ صادقانو
 مقبرے پوولی کوئ، (۳۰) اؤ دا وایئ چه که چرے مونږ دَ
 خپلو پلارونو نیکونو په زمانه ژوندی وئے نو دَ نبیانو په خُون
 کبښے به شریک شوی نه وؤ. (۳۱) دغسے تاسو په خَان
 گواهی کوئ چه تاسو دَ هغو خلقو زامن یئ چا چه نبیان
 وژلی وؤ. (۳۲) نو خئی اؤ دَ خپلو پلارونو نیکونو نیمگرے
 کنډول پک کړئ. (۳۳) ائے مارانو اؤ دَ مارانو بچو! فکر
 وکړئ چه تاسو به دَ دوزخ دَ سزا نه خنگه خلاص شی؟ (۳۴)
 حُکه زه تاسو ته نبیان حکیمان اؤ دَ شرعے عالمان دراستوم
 نو خنی به تاسو مړه کړئ، خنے به په سولئ کړئ اؤ خنے
 به په خپلو عبادت خانو کبښے په کروړو وهئ اؤ دَ یو ښار
 نه به ئے بل ښار ته په مخه کړئ. (۳۵) دغه شان به دَ ټولو
 بے گناه خلقو په مزکه دَ توائے شوے وینے جرم ستاسو په
 غاړه شی، دَ بے گناه هابیل نه دَ برکیاه دَ زوائے زکریاه تر
 وینے پورے، خوک چه تاسو دَ خدائے دَ کور اؤ قربانگاه په
 مینخ کبښے مړ کړو. (۳۶) زه تاسو ته رښتیا وایم چه دا ټول
 به په دے پیرئ باندے راخی.

دَ عیسیٰ بیتُ المُقدس دَ پاره خفگان کول

لُوقا ۱۳ : ۳۴ - ۳۵

(۳۷) ائے بیتُ المُقدسه! ائے دَ بیتُ المُقدس ښارئے! چه ته
 نبیان وژنې اؤ رسولان سنگساروے چه تا ته رالیږلے شوی
 دی. ما خو خله دا کوشش وکړو چه ستا بچی راغونډ کړم،

داسے لکه چه چرگه خپل بچی تر وزرو لاندے کوی، خو تا
 دا نه غوبنتل. (۳۸) وگوره! هغه دے ستاسو کور چه شار
 پاتے کیری. (۳۹) او زه تاسو ته دا وایم چه تاسو به تر هغه
 وخته ما ونه وینی تر خو چه دا ونه وایی چه ”مبارک دوی
 هغه چه خوک د رب په نوم راخی.“

د عیسیٰ د خدائے د کور د بربادئ پیشن گوئی

مرقوس ۱۳ : ۱، ۲

۲۴ (۱) عیسیٰ د خدائے د کور نه په وتو وو چه مريدان
 ئے راغلل او د خدائے د کور ودانئ ئے ورته په گوته کړے.
 (۲) هغه خواب ورکړو چه ”دے ټولو ته وگورئ، زه تاسو ته
 دا وایم چه دلته به یو کانپه هم د بل د پاسه پاتے نه شی او
 ټول به ونړولے شی.“

د مشکلاتو آغاز

مرقوس ۱۳ : ۳ - ۱۳، لوقا ۲۱ : ۷ - ۱۹

(۳) خه وخت چه عیسیٰ د بنونانو په غر ناست وو نو
 مريدان ئے راغلل چه د هغه سره په پرده کبښے خبرے
 وکړی. هغوی ووئیل، ”مونږ ته دا وښایه چه دا به کله پيښه
 شی او ستا د راتلو او د آخری زمانے نخښه به کومه وی؟“
 (۴) عیسیٰ جواب ورکړو، ”خبردار، چه خوک مو بے لارے
 نه کړی. (۵) خکه چه پیر به زما د نوم دعویٰ کوی او وائی
 به چه زه مسیح یم، او پیر به بے لارے کوی. (۶) داسے
 وخت راخی چه تاسو به په خپل خواو شاه کبښے د جنگونو
 چغے سورے آوری او د جنگونو نه به خبریږئ، خو گورئ

چه ستاسو وار خطا نۀ شی خُکۀ چه داسے خبرے به
خامخا پېښېری خو لا به آخر نۀ وی.

٧ قوم به د قوم سره جنگېری او بادشاهی به د بادشاهی
سره. په پېرو خاُونو کښے به قحطونه او زلزلے راخی. ٨
خو دا ټولے خبرے به د لنگون د دړدُونو د شروع په شان
وی.

٩ تاسو به بیا د تنگسیا او د مرگ د پاره حواله شی او ټول
قومونه به زما د نوم په وجه تاسو سره کینه ساتی. ١٠ په
دغه وخت کښے به پیر تیندک و خوری او د یو بل په سر به
مُخبری کوی او د یو بل سره به کینه کوی. ١١ دروغزن
نبیان به راپورته شی او پیر خلق به بے لارے کړی. ١٢ او
چه بے شرعے کارونه زیات شی نو د خلقو به د یو بل سره
مینه ورکه شی. ١٣ خو کوم سرے چه تر آخره ټینگ پاتے
شی هغه به بچ کړے شی. ١٤ او په ټول عالم کښے به د
بادشاهی زیرے وعظ کپړی او د ټولو قومونو د پاره به گواهی
شی او بیا به آخرت وی.

لوئے آفت

مرقوس ١٣ : ١٤ - ٢٣، لوقا ٢١ : ٢٠ - ٢٤

١٥ هر کله چه تاسو ”د برباد وُونکو پلیتی“ وویئ چه ذکر
ئے د دانیال نبی په وسیله شوے دے چه په پاک مقام کښے
ولاړه وی، لوستونکے د په دے پوهه شی، ١٦ نو هغوی چه
په یهودیه کښے دی خامخا د غرونو ته وخیژی. ١٧ که
خوک په چت باندے وی هغه د د سامان خپژولو د پاره

بنکته کوز نه شی. (۱۸) او څوک چه په پتو کبسه وی هغه د
د خپله چغه را اخستلو د پاره بیرته رانه شی. (۱۹) افسوس
دے په هغه بنځو چه په دغه ورځو کبسه امیدوارے وی او
په هغو چه بچو ته تے ورکوی. (۲۰) دُعا کوئ چه ستاسو
تیبسته نه خو په ژمی کبسه راشی او نه د سبت په ورځ. (۲۱)
ځکه چه هغه به د پیرے بد حالی ورځے وی. داسے وخت
د دنیا د شروع نه تر دے لانه دے راغله او نه به بیا چرته
راشی. (۲۲) که هغه د تکلیف ورځے لنډے کرے شوے نه
وئے نو یو ژوندے سرے به هم بچ شوے نه وئے، خو د
خدائے د غوره شوو د خاطر به هغه ورځے لنډے کرے
شی.

(۲۳) او که بیا تاسو ته څوک دا ووائی چه گوری مسیح دلته
دے یا هلته دے، نو باور پرے مه کوئ. (۲۴) دروغزن
مسیحان او دروغزن نبیان به پورته کپری او دوی به لویے
نخبسه او عجیبه کارونه بنکاره کوی، او که ممکن وی نو
پیر غوره شوی به گمراه کوی. (۲۵) گوری، ما تاسو د کیدو
نه اول خبردار کړئ.

(۲۶) که هغوی تاسو ته ووائی چه هغه هلته په بیابان کبسه
دے نو بهر ورپسه مه ځئ، او که هغوی ووائی چه هغه د ننه
په کوټه کبسه دے نو باور پرے مه کوئ. (۲۷) لکه څنگه چه
برینسا د نمر خاتة نه نمر پریواتة ته خورپری دغه شان به د
ابن آدم راتلل وی. (۲۸) چرته چه مرداره وی هلته به گنجی
راتولیری.

دَ اِبْنِ اَدَمِ رَاتِلِ

مرقوس ۱۳ : ۲۴ - ۲۷، لُوقا ۲۱ : ۲۵ - ۲۸

﴿۲۹﴾ اُوَ هِر كَلِه چِه دَ دَغِه وِرْخُو تَنگَسِيَا تِيرِه شِي نُو
”سَمدَسْتِي بِه نَمِر تُوَر شِي اُوَ دَ سِپُوْرْمِي رِنَا بِه وِرْكِه شِي،
سَتُوْرِي بِه دَ اَسْمَان نِه رَاپِرِيُوْزِي اُوَ اَسْمَانِي طَاقْتُوْنِه بِه
وَجِرْقُوْلِي شِي.“ ﴿۳۰﴾ بِيَا بِه پِه اَسْمَان كَبْسِي دَ اِبْنِ اَدَمِ دَ
رَاتِلُو نَخْبَسِه بِنَكَارِه شِي، دَ دُنْيَا تُوَل قَوْمُوْنِه بِه مَاتَم كُوِي اُوَ
هَغُوِي بِه اِبْنِ اَدَمِ وِينِي چِه دَ اَسْمَان پِه وِرْخُو كَبْسِي بِه دَ
طَاقْتِ اُوَ دَ پِيرِي لُوِي سِرِه رَاخِي. ﴿۳۱﴾ اُوَ هَغِه بِه خِپَلِي
فَرَبَسْتِي دَ تُوْرِي پِه لُوِي اَوَاز سِرِه رَاوَلِيْرِي اُوَ هَغُوِي بِه دَ
خَلُوْرُو طَرْفُوْنُو نِه، يِعْنِي دَ اَسْمَان دَ يُو سِر نِه تَر بَلِه سِرِه،
غُوْرِه شُوِي خَلَقِ رَاتِلُو كِرِي.

دَ اَيْنُخَرِ دَ وِنِي مِثَالِ

مرقوس ۱۳ : ۲۸ - ۳۱، لُوقا ۲۱ : ۲۹ - ۳۳

﴿۳۲﴾ دَ اَيْنُخَرِ دَ وِنِي دَ مِثَالِ نِه سَبِقِ وَاخَلِي. هِر كَلِه چِه دَ
هَغِي نَازَكِي خَانَكِي غُوْتِي كُوِي اُوَ پَانِي نِي رَاوُتُو كِيْرِي نُو
تَاَسُو پُوْهِه شِي چِه اُوْرِي پِه رَاتِلُو كَبْسِي دِي. ﴿۳۳﴾ دَغِه شَان
چِه تَاَسُو دَا هِر خُة وَوِينِي نُو پُوْهِه شِي چِه اَخْرَتِ رَانَزْدِي
دِي بَلَكِه دِرْتِه رَاْرَسِيْدَلِي دِي. ﴿۳۴﴾ زَه تَاَسُو تِه رِبَسْتِيَا وَايْمِ
چِه دَا مَوْجُوْدِه پِيْرِي بِه تَر هَغِي پُوْرِي وِي تَر خُو چِه دَا هِر
خُة شُوِي نَه وِي. ﴿۳۵﴾ اَسْمَان اُوَ مَزَكِه بِه پَاتِي نَه شِي خُو
زَمَا كَلَامِ بِه پَاتِي شِي.

نا معلومه ورغ او گري

مرقوس ۱۳ : ۳۲ - ۳۷، لوقا ۱۷ : ۲۶ - ۳۰، ۳۴ - ۳۶

۳۶) خو هغه ورغ او هغه گري هيجا ته معلومه نه ده، نه خو

د آسمان فرېستې پرې خبر دی او نه زوئې، خو يو پلار

پرې خبر دې. ۳۷) لکه چه د نوح په ورغو کبښې وشو نو

دغه شان به د ابن آدم په راتلو هم وشي. ۳۸) په هغه ورغو

کبښې چه د طوفان د راتلو نه اول وُو هغوي خورل، څښل،

وادونه ئې کول او وادونه ئې ورکول، تر هغې ورغې

پورې چه نوح په بيري کبښې ننوتلو. ۳۹) او دوي تر هغې

هيڅ خبر نه وُو تر څو چه طوفان رانه غې او دوي ئې لاهو

نه کړل. دغه شان به د ابن آدم په راتلو وي. ۴۰) نو هغه

وخت به دوه تنه په پتي کبښې وي، يو به بوتلې شي او بل به

پريښودلې شي. ۴۱) دوه ښځې به ميچن کوي، يوه به

بوتلې شي او بله به پريښودلې شي. ۴۲) بيدار اوسې، ځکه

چه تاسو هيڅ خبر نه يئ چه مالک به په کومه ورغ راځي.

۴۳) ياد لرئ، که د کور څښتن خبر وئې چه غل به د شپې

په کوم پار کبښې راځي نو هغه به بيدار وو او خپل کور به

ئې کنډر کيدو ته نه وو پريښي. ۴۴) تاسو هم تيار اوسې چه

ابن آدم به په داسې وخت راځي چه ستاسو په وهم و گمان

کبښې به هم نه وي.

وفادار يا بې وفا نوکر

لوقا ۱۲ : ۴۱ - ۴۸

۴۵) نو بيا اعتباري او هوبنيار نوکر څوک دې؟ هغه سړې

چه مالک د کور مختار کړې وي چه د کور د نوکرانو خيال

ساتی اُو هغویٰ له په وخت خوراک ورکوی. (۴۶) هغه نوکر
 بختور دے چه هر کله ئے مالک راشی اُو هغه په کار کبښے
 بوخت وویښی. (۴۷) زه تاسو ته دا وایم چه مالک به هغه د
 ټول مال مختار کړی. (۴۸) خو که هغه بد نوکر وی اُو په زړه
 کبښے دا وائی، بویه چه مالک راځی، (۴۹) اُو د نورو نوکرانو
 په وهلو ټکولو لاس پورے کړی اُو د خپلو شرابیانو ملگرو
 سره خوری څښی، (۵۰) نو مالک به ئے په داسے ورغ راشی
 چه نوکر به په انتظار کبښے نه وی. په داسے وخت به راځی
 چه هغه به خبر نه وی، (۵۱) اُو په وهلو باندے به ئے ټوټے
 ټوټے کړی اُو دغه شان به هغه خپل ځان د منافقانو په ډله
 کبښے کړی، چرته چه به ژړا اُو د غابښونو چیچل وی.

د لسو پیغلو مثال

۲۵ (۱) په هغه وخت به د آسمان بادشاهی د لسو پیغلو په
 شان وی چا چه مشعلونه واخستل چه د واده د زلمی مخے
 له وروزی. (۲) پینځه کم عقلے وے اُو پینځه هوبښیارے.
 (۳) هر کله چه کم عقلو مشعلونه پورته کړل نو د ځان سره
 ئے تیل وانه خستل. (۴) خو هغه هوبښیارو د ځان سره د
 تیلو کوپے هم واخستے. (۵) کله چه د واده زلمے په راتلو
 کبښے اټال شو نو هغویٰ ټولے پرکاله شوے اُو خوب یوپرے.
 (۶) خو په نیمه شپه کبښے چغے شوے، دا دے د واده
 زلمے! راشی چه وئے وینئ! (۷) په دے ټولے پیغله
 پاڅیدلے اُو خپل مشعلونه ئے سم کړل. (۸) کم عقلو
 هوبښیارو ته ووئیل چه د خپلو تیلو نه مونږ له لږ راکړئ ځکه
 چه زمونږ مشعلونه مری. (۹) هغویٰ ورته ووئیل چه مونږ

سره دومره تیل نشته چه دَ ټولو کار پرې وشي، بنه به دا وی
 چه تاسو دکان ته لارې شی اَو ځان له تیل واخلي. (۱۰) څه
 وخت چه هغوی په تیلو پسے تلے وے نو دَ واده زلمے
 راغے. کومے چه تیارے وے هغوی ورسره دَ واده مجلس
 ته ننوتے اَو ور بند شو. (۱۱) اَو بیا هغه نورے پینځه هم بیرته
 راغلے اَو چغے ئے کرے، صاحبه! صاحبه! مونږ ته ور
 بیرته کره. (۱۲) خو هغه ورته جواب ورکړو، خبره دا ده چه
 زه تاسو نه پیژنم. (۱۳) ځکه بیدار اوسئ، ولے چه تاسو ته دَ
 ورځے اَو دَ وخت هیڅ پته نشته.

د اشرفو مثال

لوقا ۱۹ : ۱۱ - ۲۷

(۱۴) مثال ئے دَ هغه سپری دے څوک چه په سفر تلو اَو
 نوکران ئے راوبلل اَو خپل مال ئے ورته وسپارو. (۱۵) یو له
 ئے دَ سرو زرو پینځه تیلی ورکړے، دویم ته ئے دوه اَو دریم
 ته یوه، هر یو ته دَ خپل قابلیت په مطابق، بیا هغه دَ ملک نه
 روان شو. (۱۶) چا ته چه پینځه تیلی ورکړے شومے وے هغه
 سمدستی لارو اَو سوداگری ئے پرے شروع کره اَو پینځه
 تیلی ئے په کبسے نورے وگټلے. (۱۷) خو کوم سپری ته چه
 دوه تیلی ورکړے شومے وے هغه دوه نورے وگټلے. (۱۸) اَو
 کوم سپری ته چه یوه تیلی ورکړے شومے وه هغه لارو، په
 مزکه کبسے ئے ډوغل وکنستو اَو دَ مالک هغه پیسے ئے په
 کبسے بنځه کړلے. (۱۹) پیره موده پس دَ هغوی مالک
 واپس راغے اَو دَ هغوی نه ئے حساب وغوښتو. (۲۰) کوم
 سپری ته چه ئے دَ سرو زرو پینځه تیلی ورکړے وے، هغه

راغے اُو پینڇہ نورے ئے ورسره کینسودے اُو ورتہ ئے
 ووئیل چہ گورہ مالکہ! تا ما تہ پینڇہ تیلے راکرے وے، ما
 ورسره پینڇہ نورے زیاتے کرے. (۲۱) مالک ووئیل، شاباش
 زما اعتباری اُو ایماندارہ نوکرہ! تا پہ لِر څہ کبے څان
 اعتباری ثابت کرو، اوس بہ زہ تا د پیر څہ اختیارمند کرم.
 راشہ اُو د خپل مالک پہ خوشحالی کبے شریک شہ. (۲۲)
 بیا د دوو تیلو هغه سرے راغے اُو وے ووئیل، مالکہ! تا ما تہ
 دوہ تیلے سپارلے وے، گورہ، ما ورسره دوہ نورے زیاتے
 کرے. (۲۳) مالک ورتہ ووئیل، شاباش! زما اعتباری اُو
 ایماندارہ نوکرہ! تا پہ لِر څہ کبے څان اعتباری ثابت کرو،
 اوس بہ زہ تا د پیر څہ مختار کرم. راشہ اُو د خپل مالک پہ
 خوشحالی کبے شریک شہ. (۲۴) بیا هغه سرے راغے چا
 تہ چہ یوہ تیلے ورکړے شوے وہ اُو وئے ووئیل، مالکہ! ما تہ
 پتہ وہ چہ تہ یو سخت سرے ئے، تہ ئے هلته ریبے چرتہ
 چہ د کروندہ نہ وی کرے، تہ ئے هلته راتولوے چرتہ چہ د
 خوارہ کری نہ وی. (۲۵) نو زہ ویریدلم، ځکه لارم اُو ستا
 سرہ زر مے پہ مزکہ کبے بنځ کرل. څہ چہ ستا وُو هغه دا
 دی. (۲۶) مالک ورتہ ووئیل، ائے سُسْتہ نوکرہ! تاتہ معلومه
 وہ چہ زہ ئے هلته ریبم چرتہ چہ کروندہ نہ کوم اُو هلته ئے
 راتولوم چرتہ چہ خورول نہ کوم څہ؟ (۲۷) نو بیا تاتہ پکار وُو
 چہ زما پیسے د صرافانو تہ ورکړے وے، نو پہ واپسئ بہ ما
 هغه مال د سُود سرہ حاصل کرے وو. (۲۸) هغه ووے چہ د
 دہ نہ د زرو هغه تیلے واخلی اُو د لسو تیلو والا تہ ئے
 ورکړی. (۲۹) ځکه چہ د چا سرہ چہ څہ وی هغه تہ بہ نور
 هم ورکړے شی تر هغے چہ څہ ترے سیوا هم شی، اُو د
 کوم سپری سرہ چہ څہ نہ وی هغه بہ هغه لِر څہ هم بائیلی چہ

ورسره دی. (۳۰) دا بے فائدے نوکر تیارے ته وغورزوی،
چرتہ چہ دَ ژړا اَو دَ غابسونو چیچل دی.

د قومونو عدالت

(۳۱) هر کله چہ ابن آدم په پوره شان سره راشی اَو ټولے

فرېستے ورسره وی، هغه به دَ خپلے لوتی په تخت کېښینی.

(۳۲) اَو ټول قومونه به وروړاندے راتول کړے شی هغه به بنی

آدم په دوؤ پلو کېښے جدا کړی لکه څنگه چہ شپونکے

گډے دَ بزونه جدا کوی. (۳۳) اَو هغه به گډے خپل بنی لاس

ته اَو بزے خپل کس لاس ته کړی. (۳۴) بیا به بادشاه دَ بنی

لاس خلقو ته ووائی چہ راضی زما دَ پلار مبارکو خلقو! دَ باد

شاهي وارثان شی چہ دَ دنیا دَ پیدایښت راسے تاسو ته جوړه

شوے وه په هغه کېښے داخل شی. (۳۵) کله چہ زه وږے

وم تاسو زه مور کړم، اَو چہ تږے وم اوبه مو دَ څښلو دَ پاره

راکړے، اَو چہ زه مسافر وم نو تاسو زه خپل کور ته ننه

ایستم، (۳۶) اَو چہ بریند وم نو تاسو په جامو پټ کړم، کله

چہ زه ناجوړه وم نو تاسو زما خیال وساتلو اَو چہ په قید

کېښے وم نو تاسو زما ملاقات له راغلی. (۳۷) نو صادقان به

جواب ورکړی، مالکه! دا کله وُو چہ مونږ ته وږے ولیدے اَو

مور مو کړے، یا تږے وے نو دَ څښلو دَ پاره مو اوبه

درکړے، (۳۸) اَو مسافر وے نو مونږ کور ته ننه ایستلے، یا

بریند وے نو په جامو مو پټ کړے؟ (۳۹) مونږ ته کله ناروغه

یا په قید کېښے لیدلے وے نو ملاقات مو درسره کړے وُو؟

(۴۰) اَو بادشاه به جواب ورکړی، زه تاسو ته دا وایم چہ

تاسو زما په وروڼو کېښے دَ عاجز نه عاجز یو تن سره هم چہ

خُة کڙی دی نو زما د پاره مو کڙی دی. ﴿٤١﴾ بیا به هغه هغو ته ووائی، خوک چه به د هغه گس لاس ته وی، ائے لعنتیانو! زما د سترگو نه پنا شی اُو هغه تل عُمری اور ته لاږ شی چه د شیطان اُو د هغه د فربتو د پاره تیار شوے دے! ﴿٤٢﴾ کله چه زه وږے وم تاسو زه مور نه کږم، اُو چه تږے وم د خبیلو د پاره مو هیخ رانه کږل، ﴿٤٣﴾ اُو چه مُسافر وم نو کور ته مو ننه نه ایستلم، چه بریند وم تاسو په جامو پت نه کږلم، اُو کله چه زه ناروغه اُو قیدی وم نو تاسو زما ملاقات له رانه غلی. ﴿٤٤﴾ اُو هغوی به هم په جواب کبے ووائی، مالکه! دا کله مونږ وږے تږے، مُسافر، بریند، ناروغه یا په قید کبے لیدلے وے اُو ستا مو هیخ خدمت نه دے کږے؟ ﴿٤٥﴾ اُو هغه به جواب ورکږی، زه تاسو ته دا وایم چه هر کله چه تاسو د عاجز نه عاجز یو تن سره، که هغه هر خومره چه هم عاجز وو، نه دی کږی نو تاسو ماسره نه دی کږی. ﴿٤٦﴾ اُو هغوی به تل عُمری عذاب ته لاږ شی، خو صادقان به د تل ژوندون بیا مومی.

د عیسی د قتل سازش

مرقوس ۱۴ : ۱ - ۲، لوقا ۲۲ : ۱ - ۲، یوحنا ۱۱ : ۴۵ - ۵۳

۲۶ ﴿١﴾ کله چه عیسی خپلے خبرے خلاصے کږے نو خپلو مُریدانو ته ئے ووئیل، ﴿٢﴾ ”تاسو خبر یئ چه دوه ورځے پس به د فسح اختر وی، اُو ابن آدم به په سولئ کولو ته وسپارلے شی.“

﴿٣﴾ بیا مشران کاهنان اُو د قوم مشران د مشر کاهن کائفا

په مانی کبښے جرگه شول. (٤) اؤ هلته هغوی دا سازش کولو چه عیسیٰ په خه ټگي ونیسو اؤ مرئے کرو. (٥) خو هغوی ووئیل چه ”دا د اختر په ورځ نه وی، گنی په خلقو کبښے به فساد خور شی.“

د عیسیٰ په سر عطر اچول

مرقوس ١٤ : ٣ - ٩، یوحنا ١٢ : ١ - ٨

(٦) عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کبښے په بیت عیناه کبښے وو، (٧) چه یوه ښځه راغله چه د مرمرو په عطردان کبښے ورسره قیمتی خوشبو په عطر وو، اؤ څنگه چه هغه خوراک ته کښیناستو هغه ورله په سر عطر واچول. (٨) مُریدانو چه دا ولیدل نو زهیر شول. هغوی ووئیل، ”دا د ولے ضائع کړل؟ (٩) دا خو به په پیره بیعه خرڅ شوی وی اؤ پیسے به ئے د چا خوارانو په کار شوی وی.“

(١٠) عیسیٰ په دے خبر وو اؤ هغوی ته ئے ووئیل چه ”تاسو دا ښځه ولے تنگوي؟ هغه راسره پیر ښه کړی دی. (١١) خواران خو به تل تاسو سره وی خو زه به درسره همیشه نه یم. (١٢) هغه چه دا عطر زما په بدن واچول نو زه ئے د ښخولو د پاره تیار کړم. (١٣) زه تاسو ته دا وایم چه هر چرته چه په دنیا کبښے دا زیرے خورپری نو خه چه هغه وکړل نو دا به هم په دے یادپری.“

د یهوداه اسکریوتی مڅبري

مرقوس ١٤ : ١٠ - ١١، لوقا ٢٢ : ٣ - ٦

١٤) په دولسو مُريدانو کښې يو چه نُوم ئې يهوداه

اسکريوتی وو، مشرانو کاهنانو ته لارو. ١٥) اُو ورته ئې

ووئيل، ”که زه په عيسی مُخبری وکړم نو تاسو به ما ته څه راکړئ؟“ نو هغوی ورته ديرش د سپينو زرو سکې ورکړلې.

١٦) د هغه وخت نه پس هغه د مُخبری د موقعې په تلاش

کښې وو.

د مُريدانو سره فسح خوړل

مرقوس ١٤ : ١٢ - ٢١، لوقا ٢٢ : ٧ - ١٤، ٢١ - ٢٣، يوحنا ١٣ : ٢١

- ٣٠

١٧) د پتيرې ډوډی اختر په وړومبئ ورځ عيسی ته مُريدان

راغلل اُو وئې وئيل چه ”ستا کوم څائې خوښ دې چه

مُونږ په کښې تا ته د فسح خوراک تيار کړو؟“ ١٨) هغه ورته

جواب ورکړو چه ”په ښار کښې فلانی سپری ته ورشئ اُو

ورته ووايئ چه اُستاز وائی چه زما مقرر وخت رانزدې دې،

زه به د مُريدانو سره ستا په کور کښې د فسح اختر کوم.“

١٩) مُريدانو د عيسی د وينا په مُطابق کار وکړو اُو فسح ئې

تيار کړو.

٢٠) ماښام هغه د دولسو مُريدانو سره کښيناستو. ٢١) اُو د

ډوډی په وخت هغه ورته ووئيل، ”زه درته رښتيا وایم چه په

تاسو کښې به يو زما مُخبری کوی.“

٢٢) هغوی په پيره فکرمندئ سره يو يو ورته ووئيل، ”مالکه!

ته ما يادوې څه؟“

٢٣) هغه جواب ورکړو، ”چا چه زما سره په دې تالی کښې

لاس بنکته کړو هغه به په ما مڅبري کوي. (۲۴) د ابن آدم په حق کښې چه په صحيفو کښې خه راغلي دي هغه به په هغه لاره ځي، خو افسوس په هغه سړي دې چه په ابن آدم مڅبري کوي! که هغه سړې پيدا شوې نه وئې نو د هغه په حق کښې به پيره بنه وه.

(۲۵) بيا يهوداه، څوک چه مڅبر وو ورته ووئيل، ”ربي! ته ما يادوې خه؟“

عيسى جواب ورکړو چه ”دا ستا وينا ده.“

د عشا رباني

مرقوس ۱۴ : ۲۲ - ۲۶، لوقا ۲۲ : ۱۴ - ۲۰، ۱ کورنتيانو ۱۱ : ۲۳ - ۲۵

(۲۶) د خوراک په دوران کښې عيسى پوږي واخسته او په شکر ئې ما ته کړه او مريدانو ته ئې ورکړه او وئې وئيل چه ”دا واخلي او وئې خوري، دا زما وجود دې.“

(۲۷) بيا ئې کنډول راواخستو، د خدائې شکر ئې پرې ويستو او په دې وينا سره ئې هغوي ته ورکړو چه ”د دې نه ټول وڅښئ. (۲۸) ځکه چه دا زما وينه ده چه د خدائې وعده قائموي او د پيرو خلقو د گناهونو د معافې د پاره توئيري. (۲۹) زه تاسو ته دا وايم چه زه به بيا تر هغې د انگورو اوبه ونه څښم تر څو چه د خپل پلار په بادشاهي کښې تاسو سره تازه ونه څښم.“

(۳۰) د خدائې د حمد وئيلو نه پس دوي د بنونانو غره ته

دَ پطروس دَ اِنڪار په حقله پيشن گوئی

مرقوس ۱۴ : ۲۷ - ۳۱، لوقا ۲۲ : ۳۱ - ۳۴، يوحنا ۱۳ : ۳۶ - ۳۸

۳۱) بيا عيسى دوى ته ووئيل چه ”نن شپه به تاسو ٽول زما په وجه تيندک خورئ ځکه چه دا ليکلى شوى دى چه : ”زَه به شپونکے پرے باسم اَو د هغه د کنډک گډے به خورے ورے شى.“ ۳۲) خو هر کله چه زَه بيا پاڅولے شم نو زَه به ستاسو نه وړاندے گليل ته لاږ شم.“

۳۳) پطروس په جواب کبښے ووئيل، ”ستا په وجه که بل هر يو هم تيندک وخورى، خو زَه به ئے هيچرے ونه خورم.“

۳۴) عيسى هغه ته ووئيل چه ”زَه تا ته وايم چه نن شپه د چرگ د بانگ نه آگاهو به ته درے ځله زما نه اِنڪارى شے.“

۳۵) پطروس ورته ووئيل، ”که زَه تا سره مږ هم شم خو ستا نه به هيچرے اِنڪارى نه شم.“ اَو ټولو مريدانو هم داسے اقرار وکړو.

د گيتسمنئ په باغ کبښے دُعا کول

مرقوس ۱۴ : ۳۲ - ۴۲، لوقا ۲۲ : ۳۹ - ۴۶

۳۶) نو بيا عيسى سره د مريدانو گيتسمنئ نومے ځائے ته راغے اَو هلته ئے هغوى ته ووئيل چه ”تاسو دلته کبښينئ، زَه په دغه ځائے کبښے دُعا کوم.“ ۳۷) هغه پطروس اَو د زبدي زامن د ځان سره کړل، نو پير غمژن شو اَو په زړه ئے تياره

شولہ. (۳۸) اُو هغوی ته ئے ووئیل چه ”زما زپه د غمه چوی،
دلته ودرپزی اُو ما سره بیدار اوسی.“

(۳۹) هغه یو خو قدمه لارو، پر مخے پریوتو اُو دا دُعا ئے
وکره چه ”زما پلاره! که کیدے شی نو دا پیاله رانه تیره کره،
خو داسے نه لکه چه ئے زه غوارم بلکه داسے لکه چه ستا
رضا ده.“

(۴۰) دئے مُریدانو له راغے اُو هغه ئے اوده و لیدل اُو هغه
پطروس ته ووئیل، ”بنه! تاسو ما سره یوه گینته قدرے هم
بیدار نه شوئ پاتے کیدے؟ (۴۱) بیدار شی! اُو دُعا وکرئ چه
تاسو په لمسون کبسه پرے نه وزئ. رُوح خو تیار دے خو
وجود کمزورے دے.“ (۴۲) هغه په دویم خُل لارو اُو دُعا ئے
وغوبسته چه ”زما پلاره! که چرے دا پیاله زما د خبیلو نه
بغیر نه شی تیریدے نو ستا رضا د وشی.“ (۴۳) هغه بیا
راغے اُو هغوی ئے بیا اوده و موندل خکه چه د هغوی
سترگے درنه شومے وے (۴۴) بیا هغه هغوی پریبندل اُو
لارو اُو په دریم خُل ئے دُعا وغوبسته اُو هغه مخکبسنئ
خبرے ئے بیا وکرے. (۴۵) بیا هغه مُریدانو له راغے اُو ورته
ئے ووئیل چه ”لا هغسه اوده یئ، هغسه لا آرام کوئ؟
وخت راغله دے، ابن آدم د گناه گارانو لاس ته په حواله
کیری. (۴۶) پاڅئ چه لار شو، گوری زما مُخبر رارسیدلے
دے.“

د عیسیٰ مُخبری اُو نیول

مرقوس ۱۴ : ۴۳ - ۵۰، لوقا ۲۲ : ۴۷ - ۵۳، یوحنا ۱۸ : ۳ - ۱۲

٤٧ عیسیٰ لا دا خبرے کولے چہ لہ دولسو مُریدانو نہ

یہوداہ راغے چہ ورسره پیر خلق وُو سره دَ تورو اَو دَ
کوٹکونو چہ مشرانو کاہنانو اَو دَ قوم مشرانو رالیبرلی وُو.

٤٨ مُخبر هغوی تہ دا نخبنہ بنوولے وه، ”خوک چہ زہ
بنکل کریم ہم هغه دے، وئے نیسیء.“

٤٩ سمدستی یہوداہ راوپاندے شو، وئے وے چہ ”رَبی
سلام!“ اَو بنکل ئے کرو.

٥٠ عیسیٰ جواب ورکرو، ”ملگریہ! خہ چہ کول غواپے

کوہ.“ هغوی بیا رامخکبنے شول، عیسیٰ تہ ئے لاس

ورواچوو اَو وئے نیولو. ٥١ پہ هغه وخت کبنے دَ عیسیٰ پہ

ملگرو کبنے یو توره تہ لاس کرو راوئے کبنلہ اَو دَ مشر

کاہن پہ غلام ئے گزار وکرو اَو دَ هغه غور ئے پریکرو. ٥٢

خو عیسیٰ هغه تہ ووئیل چہ ”خپلہ توره پہ تیکی کبنے

کیردہ. خوک چہ توره چلوی پہ تورو مری. ٥٣ آیا تا دا

گُمان کرے دے چہ زہ گنی خپل پلار تہ سوال نہ شم کولے

چہ سمدستی دَ فربتو دولس لبسکرے زما مدد تہ راواستوی؟

٥٤ نو بیا دَ صحیفو دا وینا به خنگه تر سره کیبری چہ پہ

کبنے وئیلی شوی دی چہ دا به خامخا کیبری؟“

٥٥ ہم پہ دغه وخت عیسیٰ هغه خلقو تہ ووئیل چہ ”تاسو ما

پاکو گئی چہ دَ تورو اَو کوٹکونو سره زما پہ نیولو پسے

راغلی یے؟ ما به هرہ ورخ دَ خدائے پہ کور کبنے تعلیم

ورکاوو خو تاسو پہ ما لاس نہ دے پورته کرے. ٥٦ خو دا

هر خہ ہم خکھ وشول چہ هغه خہ ربتیا ثابت شی کوم چہ

نبیانو لیکلی دی.“ بیا تولو مُریدانو هغه پریسودو اَو وتبشیدل.

دَ جرگے پہ وِراندے پیشی

مرقوس ۱۴ : ۵۳ - ۶۵، لوقا ۲۲ : ۵۴ - ۵۵، ۶۳ - ۷۱، یوحنا ۱۸ :

۱۳ - ۱۴، ۱۹ - ۲۴

۵۷ عیسیٰ نیولے تِپلے دَ مشر کاہن کائفا کور تہ بوتلے

شو چرتہ چہ دَ شرعے عالمان اؤ مشران راتول وُو. ۵۸

پطروس وِپسے وِروستو وِروستو پہ خُہ فاصلہ روان وو تر

دے چہ دَ مشر کاہن دَ کور غولی تہ راورسیدو، اؤ چہ دَ ننہ

لاپو نو دَ خادمانو سرہ کبشیناستو. مطلب ئے دا وو چہ دَ

دے ہر خُہ انجام وِوینی. ۵۹ مشرانو کاہنانو اؤ تِولے

جرگے دا کوشش وِکرو چہ دَ عیسیٰ خلاف خُہ غلط جُرم

ثابت کِری چہ قتل ئے کِری. ۶۰ خو ہغویئ پہ داسے جُرم

پیدا کولو کبسے پاتے راغلل سرہ دَ دے چہ پیر کسان دَ

دروغو گواہی تہ راوِراندے شول. آخر دوؤ سپرو دا گواہی

وِکِپہ چہ ۶۱ ”دَہ وِئیلی وُو چہ زَہ دَ خُدائے کور نِپولے شم

اؤ پہ دريو ورخو کبسے ئے بیا ودانولے شم.“ ۶۲ پہ دے

مشر کاہن پاخیدو اؤ ورتہ ئے وِئیل چہ ”دَ دے گواہانو دَ

الزام خلاف تا سرہ خُہ جواب نِشتہ خُہ؟“ ۶۳ خو عیسیٰ

چپ پاتے شو. نو بیا مشر کاہن وِئیل چہ ”زَہ دَ ژوندی

خُدائے سوگند درکوم چہ وِوایہ، تہ پہ ربتیا مسیح، دَ

خُدائے زوئے ئے کہ نہ؟“ ۶۴ عیسیٰ جواب وِرکِپو چہ ”دا

ستا وینا دہ، خو زَہ تاسو تہ دا وایم چہ دَ نن نہ پس بہ تاسو

ابن آدم دَ خُدائے بنی لاس تہ ناست اؤ دَ آسمان پہ وِریخو

کبسے پہ راتلو وِوینی.“ ۶۵ پہ دے وینا مشر کاہن خپلے

جامے وِشلولے اؤ وئے وِئیل چہ ”دئے کُفر وائی! دَ دے نہ

پس ہم دَ نورو گواہانو حاجت شتہ خُہ؟ تاسو دا کُفر

واؤریدو. (۶۶) ستاسو خُٔ رائے ده؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”دئے مُجرم دے، قتل د کرے شی.“ (۶۷) بیا هغوی د هغه په مخ وتوکل او په سوکونو ئے ووهلو او خنو په خپپرو ووهلو، (۶۸) او وئیل ئے، ”ائے مسیح! که ته په رشتیا نبی ئے نو دا راته ووايه چه چا ووهلے.“

د پطروس د عیسی نه منکریدل

مرقوس ۱۴ : ۶۶ - ۷۲، لوقا ۲۲ : ۵۶ - ۶۲، یوحنا ۱۸ : ۱۵ - ۱۸،
۲۷ - ۲۵

(۶۹) په دے دوران کبئے پطروس بهر په غولی کبئے ناست وو چه یوه وینخه ورغله او ورته ئے ووئیل، ”ته خو هم د گلیل د عیسی سره وے.“

(۷۰) خو پطروس د ټولو په مخکبئے منکر شو او دا ئے وئیل چه ”نه پوهیرم، دا تاسو خُٔ وایئ؟“ (۷۱) بیا هغه د پپوډی په لور روان شو او هلته یو بلے وینخے چه هغه ولیدو نو موجودو خلقو ته ئے وئیل چه ”دا سرے هم د عیسی ناصری سره وو.“ (۷۲) یو خُل بیا هغه منکر شو او په سوگندونو شو چه ”زه دا سرے نه پیژنم.“ (۷۳) خُٔ شیبه پس یو خو تماشگیر راغلل او پطروس ته ئے ووئیل چه ”یقیناً ته د هغوی نه یو یئے خُکه چه ستا د لهجے نه دا معلومیږی.“

(۷۴) په دے هغه په بنیرو سر شو او قَسْمونه ئے وخوړل چه ”زه دا سرے نه پیژنم.“ په دغه وخت یو چرگ بانگ ووئیلو.

(۷۵) او پطروس ته د عیسی هغه خبره رایاده شوه چه وئیلی

ئے وُو چہ ”دَ چرگ دَ بانگ نہ مخکبے بہ تہ زما نہ درے
خَلہ اِنکاری شے۔“ ہغہ بھر ووتو اُو پہ چغو چغو ئے وژپل۔

دَ عیسیٰ دَ پیلاطوس والی تہ بوتل

مرقوس ۱۵ : ۱، لوقا ۲۳ : ۱ - ۲، یوحنا ۱۸ : ۲۸ - ۳۲

۲۷ ﴿۱﴾ چہ صبا شو نو مشران کاہنان اُو دَ قوم مشران
را یو خائے شول اُو دَ عیسیٰ دَ مرگ صلاح ئے وکړه. ﴿۲﴾
بیا ئے ہغہ تہ زولئی واچولے اُو روان ئے کړو چہ رومی
والی پیلاطوس تہ ئے حوالہ کړی۔

دَ یهوداہ اسکریوتی مرگ

أعمال دَ رسولانو ۱ : ۱۸ - ۱۹

﴿۳﴾ کله چہ یهوداہ مُخبر تہ پتہ ولگیدہ چہ پہ عیسیٰ باندے
جُرم ثابت شوے دے نو ہغہ پیبسمانہ شو اُو ہغہ دَ سپینو
زرو دیرش سکے ئے مشرانو کاہنانو اُو قومی مشرانو تہ
واپس کړے. ﴿۴﴾ ہغہ ووئیل، ”ما گُناہ کړے دہ چہ یو بے
گُناہ سرے مے تر مرگہ رارسولے دے۔“ خو هغوی وئیل
چہ ”زموڼږ پرے خہ؟ تہ پوهہ شه اُو کار دِ پوه شه۔“

﴿۵﴾ نو ہغہ سکے دَ خدائے پہ کور کبے پہ مزکہ
وغورزولے اُو دَ هغوی نہ روان شو، اُو لاپرو اُو خان ئے
پانسی کړو۔

﴿۶﴾ مشرانو کاہنانو پیسے راپور تہ کړے اُو وئے وئیل چہ
”دا پیسے دَ خدائے دَ کور پہ خزانہ کبے اچول روا نہ دی

حُكّه چه دا دَ خُون بِيعه ده. (۷) نو صلاح ئے وکړه او دَ کُلال مزکه ئے پرے واخسته چه دَ مُسافرو قبرستان پرے جوړ کړی. (۸) تر نن ورځے پورے هغه مزکه دَ خُون پتے يادپړی.

(۹) دغه شان دَ یرمياہ نبی پيشن گوئی تر سره شوه چه ”هغوی دیرش دَ سپینو زرو سکے واخستلے چه دَ هغه په بنی اسرائیلو کښے دَ قيمتی تن دَ سر بِيعه وه، (۱۰) او هغه پیسے ئے دَ کُلال په مزکه ورکړے، لکه چه رب ما ته حُکم راکړے دے.“

دَ پيلاطوس والی په عيسی باندے جرح

مرقوس ۱۵ : ۲ - ۵، لوقا ۲۳ : ۳ - ۵، يوحنا ۱۸ : ۳۳ - ۳۸

(۱۱) بيا ئے عيسی والی ته راوستو او چه هغه هلته ودریدو نو والی ترے تپوس وکړو چه ”آيا ته دَ يهوديانو بادشاه ئے خه؟“

عيسی ووئيل چه ”دا ستا وينا ده.“ (۱۲) او کوم الزام چه په هغه باندے مشرانو کاھنانو او اولسی مشرانو لگولے وو دَ هغے ئے هيخ جواب ورنه کړو.

(۱۳) بيا پيلاطوس ورته ووئيل چه ”آيا دا تولے گواھي چه ستا په خلاف کيږی نه اورے خه؟“

(۱۴) خو هغه په جواب کښے دَ يو ټکی نه هم انکار ونه کړو او والی په دے پير حيران شو.

عیسیٰ ته د مرگ سزا

مرقوس ۱۵ : ۶ - ۱۵، لوقا ۲۳ : ۱۳ - ۲۵، یوحنا ۱۸ : ۳۹ - ۱۹ :

۱۶

۱۵) د اختر په ورځ د والی دا دستور وو چه د خلقو د خوښی یو قیدی به ئی آزادوو. ۱۶) په دغه وخت کښی برابرابا نومی یو بدنام سرپی په قید کښی وو. ۱۷) کله چه خلق راغونډ شول نو پیلاطوس ورته ووئیل چه ”ستاسو په خوښه زه څوک آزاد کړم، برابرابا یا عیسیٰ چه ورته مسیح وئیلے شی؟“ ۱۸) ځکه چه هغه ته پته وه چه هغوی عیسیٰ د حسد په وجه راگیر کړی وو.

۱۹) پیلاطوس لا په تخت ناست وو چه د خپلی بنځی له طرفه ورته پیغام راغی چه ”دی بے گناه سرپی ته گورے هیڅ ونه وائی ځکه چه بیگاه په ما په دی وجه په خوب کښی ډیر مصیبت تیر شو.“ ۲۰) تر دی وخته مشرانو کاهنانو او نورو مشرانو خلقو دی ته لمسولے وو چه د برابرابا آزادی وغواری او د عیسیٰ قتل؟ ۲۱) کله چه والی تپوس وکړو چه ”په دواړو کښی څوک آزادول غواری؟“ هغوی ووئیل، ”برابا.“

۲۲) پیلاطوس ورته ووئیل چه ”بیا د عیسیٰ چه مسیح یادیری سره څه سلوک وکړم؟“ ټولو په یو آواز ووئیل چه ”په سولی ئی کړه!“

۲۳) پیلاطوس ووئیل چه ”ولے؟ په څه گناه؟“ خو هغوی نورے چغے کړی چه ”په سولی ئی کړه!“

٢٤) پيلاطوس پوه شو چه زه هيخ نه شم كولے او فساد

جو پري، نو هغه اوبه راوخته، د تولو خلقو په وړاندے
ئے خپل لاسونه ووينځل او وئے وئيل چه ”زما لاسونه د دے
سري د خون نه پاک دي، ستاسو كار دے هر څه چه كوي.“
٢٥) تولو خلقو په يو آواز چغے كړے چه ”د ده خون د
زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه وي.“

٢٦) نو هغه بيا برابا آزاد كړو او عيسى ئے په گروپو ووهلو
او په سولئ كولو ته ئے وركړو.

د سپاهيانو په عيسى پورے توقے كول

مرقوس ١٥ : ١٦ - ٢٠، يوحنا ١٩ : ٢ - ٣

٢٧) د والي سپاهيانو بيا عيسى قلا ته بوتلو او توله پلټن ئے
ترے راچاپيره كړه. ٢٨) جامے ئے ترے ويسته او تکه
سره چوغه ئے پرے واچوله. ٢٩) او د ازغو تاج ئے جوړ
كړو او ورته ئے په سر كړو او يو بينت ئے په بني لاس
كبنے وركړو، بيا د هغه په مخكبنے په زنگونو شول او
توقے ئے وړپورے كولے چه ”ئے د يهوديانو بادشاه!
سلام.“ ٣٠) هغوي په هغه وتوكل او بينت ئے ترے واخستو
او په سر سر ئے پرے ووهلو. ٣١) او چه توقے ئے بس
كړے نو چوغه ئے ترے ويستله او خپلے جامے ئے
ورواغوستے. بيا ئے هغه بهر په سولئ كولو له بوتلو.

د عيسى مسيح په سولئ كول

مرقوس ١٥ : ٢١ - ٢٢، لوقا ٢٣ : ٢٦ - ٤٣، يوحنا ١٩ : ١٧ - ٢٧

۳۲) په لاره ئے شمعون نومے کرینی سرے ولیدو او په
 بیگار ئے و نیولو چه د عیسی سولئ یوسی. ۳۳) او بیا گولگتا
 نومے خائے ته ورغلل چه معنی ئے د کپری خائے دے.
 ۳۴) هلته ئے عیسی ته د تریخی سره گد کړی شراب د
 خبیلو د پاره ورکړل، خو چه وئے خکل نو وئے نه خبیل.
 ۳۵) او چه کله ئے دئے په سولئ وخیژولو نو د هغه جامے
 ئے په خپلو کبے په هسک ویشلے. ۳۶) نو بیا ئے هلته
 خوکئ ته کبیناستل. ۳۷) د هغه د سر د پاسه ئے دا لیکلے
 تقصیر نامه آویزاندہ کړه چه، دا د یهودیانو بادشاه عیسی
 دے. ۳۸) دوه پاکوان هم ورسره په سولئ شوی و، یو ئے
 په بنی لاس وو او بل گس.

۳۹) په لارے تیریدونکو به عیسی ته کنخل کول او سرونه به
 ئے خوزول او چغے به ئے وهلے، ۴۰) ”ته به د خدائے
 کور وړانوی او بیا به ئے په دریو ورخو کبے جوړوی،
 اوس د دے سولئ نه راکوز شه او خان بچ کړه که ته په
 ربتیا د خدائے زوئے یئے!“

۴۱) دغه شان مشرانو کاهنانو، د شرعے عالمانو او مشرانو
 هم ورپورے ملنډے کولے، ۴۲) او وئیل ئے چه ”هغه نور
 خلق بچ کړل خو خپل خان نه شی بچ کولے. بے شکه که
 دئے د اسرائیلو بادشاه دے نو اوس د دے سولئ نه راکوز
 شی، نو بیا به پرے مونږ ایمان راوړو. ۴۳) د دے په خدائے
 باور وو، اوس د خدائے بچ کړی که چرے هغه ئے غواړی،
 خکه چه دے دا دعوی کړے وه چه زه د خدائے زوئے یم.“

۴۴) تر دے چه د دے سره په سولئ شوو پاکوانو هم په دے

پورے ملنڈے کولے.

دَ عیسیٰ مسیح مرگ

مرقوس ۱۵ : ۳۳ - ۴۱، لوقا ۲۳ : ۴۴ - ۴۹، یوحنا ۱۹ : ۲۸ - ۳۰

۴۵) دَ غرمے نہ پس تر کُوز ماسپینین پورے پہ ٲول ملک کبنے تورہ تیارہ شوہ. ۴۶) اُو پہ کُوز ماسپینین عیسیٰ پہ اُوچت آواز نعرے کرے، ”ایلی! ایلی! لما شبقتنی!“ یعنی ”اُئے زما خدایہ! اُئے زما خدایہ! زہ دِ ولے پریسودلم؟“

۴۷) پہ ولاړو خلقو کبنے چہ خنو دا واؤریدل نو وئے وئیل چہ ”دئے اوس ایاس تہ نعرے وہی.“ ۴۸) پہ هغوی کبنے یو سمدستی منډہ کرہ اُو یو اِسفنج ئے واخستو پہ سرکہ کبنے ئے پُوب کرو اُو دَ نل پہ سر کبنے ئے دَ هغه پہ شونډو کیسودو. ۴۹) خو نورو ووئیل چہ ”تماشه کوئ چہ ایاس دَ دہ خلاصولو له راخی اُو کہ نہ.“

۵۰) عیسیٰ بیا یوہ اُوچتہ چغه کرہ اُو ساہ ئے ورکرہ.

۵۱) هغه وخت دَ خُدائے دَ کور پردہ دَ یو سر نہ تر بل سرہ پہ مینخ وشلیدہ. اُو زلزله راغله، گتآن وچاؤدل، ۵۲) اُو قبرونه وسپردے شول اُو دَ خُدائے پیر پاکان دَ خوبه رابیدار شول. ۵۳) اُو دَ عیسیٰ دَ پاخیدلو نہ پس هغوی ٲول دَ قبرونو نہ راووتل، بیتُ المُقدس تہ ننوتل اُو پیرو خلقو ئے ننداره وکرہ. ۵۴) کله چہ صوبه دار اُو دَ هغه سړو چہ دَ عیسیٰ خوکئ ئے کوله زلزله اُو دا ٲول واقعات ولیدل نو پہ هغوی هیبت راغے اُو وئے وئیل، ”بے شکه چہ دا سرے دَ خُدائے

زوئے وو. (۵۵) ڊيرے بنڄے هم هلتہ موجودے وے اُو دَ لرے نه ئے تماشه کوله. هغوی دَ گلیل نه په عیسیٰ پسے خدمت ته راغله وے. (۵۶) په هغوی کبسه یوه مریم مگدلینی وه اُو بله دَ یعقوب اُو دَ یوسف مور مریم، اُو دَ زبدي دَ زامنو مور وه.

دَ عیسیٰ مسیح بنخول

مرقوس ۱۵ : ۴۲ - ۴۷، لوقا ۲۳ : ۵۰ - ۵۶، یوحنا ۱۹ : ۳۸ - ۴۲

(۵۷) کله چه ما بنام شو نو دَ اریمیتیه یو مور سپرے چه یوسف نُوم ئے وو اُو دَ عیسیٰ مُرید وو، راغے. (۵۸) هغه پیلطوس ته ورغے اُو دَ عیسیٰ لاش ئے ترے وغوبستو اُو پیلطوس حُکم وکړو چه ور دَ کړے شی. (۵۹) یوسف هغه لاش یورو اُو په صفا مهینه لته کبسه ئے ونغبتو، (۶۰) اُو دَ خپل خان دَ پاره په یو گت کبسه کنسته شوی نوی قبر کبسه ئے کیښودو اُو یو لوتے کانے ئے دروازه ته راورغړولو اُو لاړو. (۶۱) خو مریم مگدلینی اُو هغه بله مریم دواړه ئے قبر ته مخامخ ناستے وے.

دَ قبر څوکیداران

(۶۲) په بله ورځ چه دَ سبت ورځ وه مشران کاهنان اُو نور فریسیان په جمع پیلطوس ته راغلل، (۶۳) اُو وئے وئیل چه ”صاحبه! مونږ ته یاد دی چه هغه فریسی چه لا ژوندے وو نو ئے وئیلی وُو چه زه به په دریمه ورځ پورته کړے شم. (۶۴) آیا ته به دا حُکم وکړے چه تر دریو ورځو دَ دغه قبر څوکئ کیری؟ هسه نه چه دَ هغه مُریدان راشی، لاش ئے په غلا

وباسی اؤ بیا خلقو ته وائی چه هغه پورته کرے شوے دے،
 اؤ آخری فریب به ئے د وړومی فریب نه پیر بد وی. (۶۵)
 پیلاطوس ورته ووئیل چه ”ستاسو خپل څوکیداران شته.
 ځئی، څنگه مو چه خوبسه وی نو هغه شان څوکئی ئے کوئی.“
 (۶۶) نو هغوی لاپل، قبر ئے په قبضه کبے کرو اؤ په کانیو
 ئے مهرونه ولگول اؤ څوکیداران ئے پرے مقرر کړل.

د عیسیٰ مسیح بیا ژوندی کیدل

مرقوس ۱۶ : ۱ - ۱۰، لوقا ۲۴ : ۱ - ۱۲، یوحنا ۲۰ : ۱ - ۱۰

۲۸ (۱) د سبت ورځ تیره شوه اؤ د اتوار د ورځے سحر
 کیدونکے وو چه مریم مگدلینی اؤ هغه بله مریم د قبر لیدو ته
 راغله. (۲) ناڅاپه یوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د رب
 یوه فرېسته راکوزه شوه، کانی له راغله اؤ هغه ئے ورغړولو
 اؤ په خپله پرے کبښناسته. (۳) د هغه مخ د آسمان د برېښنا
 په شان ځلیدو اؤ جامے ئے لکه د واړو سپینے وے. (۴)
 څوکیداران ئے په لیدو د ویرے نه ورپیدل اؤ لکه د مرو
 پریوتل.

(۵) فرېسته بیا بنځو ته ووئیل چه ”تاسو د هیڅ نه مه
 ویربرئ، ما ته پته ده چه تاسو عیسیٰ گورئ څوک چه په
 سولئ شوے وو. (۶) هغه دلته نشته، هغه بیا پورته کرے
 شوے دے لکه چه هغه وئیلی وؤ. راشئ، هغه ځائے وگورئ
 چرته چه هغه پروت وو. (۷) نو بیا زر لاپرے شی اؤ د هغه
 مُریدان خبر کړئ چه له مرو نه پاڅولے شوے دے اؤ
 ستاسو نه وړومی گلیل ته روان دے، تاسو به ئے هلته

ووینیئ. ما تاسو ته دغسے وئیلی دی.“

۱۸) هغوی د مقبرے نه په هیبت او خوشحالی لارے او دؤ ئے کرل چه مُریدان خبر کری.

۱۹) ناخاپی عیسیٰ په لاره پرے پینس شو او په هغوی ئے سلام واچولو. هغوی ورغله او د هغه پښے ئے ونيولے او سجده ئے ورته وکړه. ۱۰) بیا عیسیٰ هغوی ته وویل چه ”ویربرئ مه، لارے شی او زما ورونو ته دا پیغام ورکړئ چه هغوی د گلیل ته لار شی، ما به هلته ووینی.“

د څوکیدارانو خبر راوړل

۱۱) بنځے په خپله لار تللے چه ځنے څوکیداران ښار ته ننوتل او مشرانو کاھنانو ته ئے ټوله قیصه تیره کړه. ۱۲) بیا هغوی مشران راغونډ کړل او صلاح ئے وکړه. او مشرانو کاھنانو سپاھیانو ته پیرے بډے ورکړے. ۱۳) او ورته ئے وویل چه ”تاسو دا ووايئ چه د شپے چه مونږ اوده شو نو د هغه مُریدان راغلل او د هغه لاش ئے پټ کړو.“ ۱۴) او ورسره ئے دا هم وویل چه که ”دا خبر د والی غوږ ته ورسیدو نو مونږ به د هغه سره جوړ وکړو او تاسو ته به هیڅ نقصان نه درکوی.“

۱۵) نو هغوی پیسے واخستے او څه چه ورته وئیلی شوی ؤو هم هغه شان ئے وکړل. دغه قیصه تر نن ورځے په یهودیانو کښے خوره ده.

مُريدانو ته حُکم ورکول

مرقوس ۱۶ : ۱۴ - ۱۸، لوقا ۲۴ : ۳۶ - ۴۹، يوحنا ۲۰ : ۱۹ - ۲۳،
أعمال د رسولانو ۱ : ۶ - ۸

﴿۱۶﴾ يولس مُريدان د گليل هغه غر ته روان شول چه عيسى
ورسره د ليدو د پاره مقرر كړې وو. ﴿۱۷﴾ كله چه هغوى هغه
وليدو نو ورته په سجده شول مگر حنې شكمن ؤو. ﴿۱۸﴾ بيا
عيسى ورغې او خبرې ئې ورسره وكړې او ورته ئې
ووييل چه ”د آسمان او د مزكې ټول واک ما ته راكړې
شوې دې. ﴿۱۹﴾ حكه تاسو په مزكه خواره شئ او ټول
قومونه زما مُريدان كړئ او د پلار، د زوئې او د رُوح القدس
په نامه ورته بپتسمه وركړئ. ﴿۲۰﴾ او دا تعليم وركوئ چه په
هغه ټولو خبرو عمل كوئ چه ما تاسو ته حُكم كړې دې. او
دا يقين لرئ چه زه به تل تاسو سره يم، تر آخره وخته
پورې.“